

Giới thiệu Mật Ngọt Ướt Át

Dịch giả: Huyền Namida

Một câu chuyện hoàn toàn những màn thịt dành cho các sắc nữ, nữ chính có những quan hệ tình cảm với rất nhiều nam nhân trong câu chuyện này.

Đầu tiên là vào ngày đầu tiên đi làm cô đã bị bắt tăng ca đến khuya, cũng nhờ vào đó mà cô lại liên lọt vào mắt của sắc ma Tổng giám đốc, bị em trai của sắc ma hôn, về đến nhà lại còn có một em trai không cùng huyết thống đang chờ cô...

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

Đêm khuya yên tĩnh, ngọn đèn duy nhất hơi u ám, một thân hình trẻ trung đang ngồi trước máy tính, khi thì đánh bàn phím rất nhanh, khi thì lại cúi đầu lật xem từ điển.

Đây là đợt phân công công tác đầu tiên, cũng là ngày làm việc đầu tiên của cô sau lễ tốt nghiệp, mà đã phải tăng ca rồi. Mộ Sở Văn đoán là cấp trên muốn xem thái độ nghiêm túc làm việc của mình.

Khép lại cuốn từ điển nặng trĩu, cô thoải mái nhẹ nhàng thở ra, cuối cùng cũng đã phiên dịch xong rồi.

Người trực tiếp dưới quyền thủ tướng nói cho cô biết, đây là tư liệu quan trọng mà ngày mai tổng giám đốc sẽ dùng, sau khi phiên dịch xong hãy trực tiếp đưa lên phòng tổng giám đốc trên tầng hai.

Vào thang máy đi xuống tầng hai, trong lòng Mộ Sở Văn không khỏi nói thầm: "Tổng giám đốc Nhà người ta đều ở phòng trên cao, tổng giám đốc của bọn họ có phải đã già quá rồi nên chân chẳng còn linh hoạt? Hay là mắc bệnh sợ đi thang máy?"

Đèn trong hành lang chiếu vào khi cửa thang máy mở ra, phòng cuối cùng hành lang chính là phòng của tổng giám đốc.

Đi qua mới phát hiện là cửa đang mở, bên trong một mảnh tối đen, không thể xác định được là có người ở trong hay không.

Thôi, đặt tư liệu ở trên bàn là được rồi.

Lúc cô đặt tập hồ vừa vừa chạm mặt bàn thì đột nhiên một âm thanh trầm thấp lạnh lùng từ bên trong truyền ra: "Đưa vào đây."

Mộ Sở Văn sợ tới mức cả người cứng đờ lại, cổ họng cũng dường như đóng băng, sau khi lấy lại bình tĩnh mới máy móc phát ra âm thanh về hướng có người nói: "Ài? Là ai ở bên trong."

"Cô là người đầu tiên dám hỏi ta là ai. Nhớ kỹ, tên ta là Yến Sở." Người đàn ông bên trong lại phát ra tiếng nói, giọng điệu tựa hồ có chút bất mãn.

Yến Sở?

Tuy là ngày đầu tiên đi làm, nhưng cô còn không đến nỗi không biết tổng giám đốc của công ty đa quốc gia này tên là gì.

Hóa ra là tổng giám đốc không phải là một ông già.

"Yến tổng, chào ngài. Thực xin lỗi, tôi không biết trẻ như vậy mà ngài vẫn còn ở lại công ty, tôi chỉ mang tài liệu tới sẽ đi ngay, sẽ không quấy rầy ngài." Cô liên tục cúi đầu xin lỗi, dè dặt cẩn trọng buông tập hồ sơ xuống, nhưng người đàn ông bên trong cũng không định sẽ tha cho cô đi dễ dàng như vậy.

"Đưa vào đây. Còn cần ta nói lần thứ ba sao?" Thanh âm Trầm thấp từ trong bóng tối truyền ra làm người nghe kính sợ.

"Không... Không cần, tôi mang vào..." Vừa bước vào phòng làm việc của hắn một bước, cô liền do dự, sau một lúc lâu mới có nỗi dũng khí hỏi: "Xin hỏi tôi có thể bật đèn không?"

"Không cần, vào cửa đi thẳng ba mươi bước sau đó quẹo phải đi thẳng thêm hai mươi bước." Đối với phòng làm việc củ mình, hắn rõ như lòng bàn tay.

Mệnh lệnh này không thể cãi lại, Mộ Sở Văn đành phải đi vào trong, nhưng là càng đi vào trong, ngọn đèn bên ngoài liền cách càng xa cô, cô giống như đang hướng tới một vực sâu mà vĩnh viễn không thể quay đầu lại vậy.

Đi được mười bước, cô liền bắt đầu nghĩ mà sợ, chỗ đen tối kia cất giấu không biết bao nhiêu nguy hiểm, vô hình sợ hãi để cho tim cô đập rộn lên.

"Tôi để tài liệu xuống đất, tôi xin phép về trước." Cô buông tay đem tập hồ sơ vứt trên mặt đất, xoay người hướng ánh sáng bên ngoài mà chạy.

Ngay tại là lúc cô xoay người lại, một bóng đen cao lớn liền chặn cô.

Thân thể bé nhỏ không kịp dừng lại liền trực tiếp đụng vào lồng ngực rắn chắc của đối phương, đương v* nam tính cũng nhanh chóng dán sát vào cổ định lại thân thể của cô.

"Buông tôi ra! A!" Cô hét lớn một tiếng, bởi vì bàn tay đối phương rất to đang bấu chặt trên hông căng tròn của cô.

Trong bóng đêm, Yến Sở giương khóe miệng lên tà ác, ngón giữa thon dài theo cái mông cong của cô tìm được một chỗ lõm xuống, cách quần jeans mỏng manh, hấn dùng lực một cái, càng khiến cho cô thét một tiếng chói tai.

Hấn đắc ý nhìn phản ứng của cô bị ngón tay đùa giỡn, cô sợ hãi vận vẹo làm hấn thành công xâm nhập vào quần jeans của mình, cách mảnh viền quần lót. Mười ngón tay ma mị giữ lấy bá trụ toàn bộ cặp mông khêu gợi.

"A... Anh hạ lưu! Buông tôi ra." Mộ Sở Văn vừa hoảng sợ vừa xấu hổ, lại tránh không được sự xâm lược dã man của Yến Sở.

"Trề như vậy còn một mình ở lại tầng ca, không phải là cô muốn như vậy sao?" Hấn ở bên tai cô, ngón tay chậm rãi theo viền quần lót của cô chui vào.

Trời ạ! Cô đụng tới tên điên ảo tưởng rồi. Cô làm sao có thể xin vào làm ở cái công ty biến thái này được chứ.

Toàn bộ công ty chỉ có một mình cô ở lại tầng ca đến trề như vậy, nếu như bị sắc ma* này đùa giỡn cô đến chết chắc cũng sẽ không có ai biết đến.

*Sắc ma: con ma háo sắc

Bản năng muốn sống khiến cô nổi lên dừng khí, cô há mồm cắn vào vai hấn, đau đớn làm hấn vừa kinh ngạc vừa giảm lại hưng phấn, hấn lui bước ra phía sau vài bước.

Mộ Sở Văn vừa có cơ hội để trốn thoát liền không chút do dự nhắm tới nguồn sáng phía bên ngoài cửa, nhưng chuyện vừa rồi vẫn còn khiến cho cô run mãi không thôi, khi chạy ra khỏi văn phòng, vai phải của cô đập mạnh vào khung cửa.

Cô ôm bả vai đau đớn tiếp tục chạy thục mạng ra ngoài, tiếng bước chân phía sau nói cho cô biết rằng "sắc ma" không định sẽ buông tha cho cô.

Hấn không hét cô đứng lại, mà giống như thợ săn, không tiếng động truy đuổi càng nhanh, trong đêm tối mang lại cảm giác sợ hãi.

Từ thang lầu chạy thẳng đến lầu một, may mắn một đường chạy đều có đèn đường chiếu, cô chạy nhanh xuyên quacửa lớn, đến cuối cùng cũng thấy cánh cửa thủy tinh ra vào, nhưng lúc cô chuẩn bị đẩy cửa lao ra, bên ngoài cửa có một chàng trai mảnh khảnh nghiêng người để cho cô qua.

Cô không biết người này là ai, có thể cầu cứu hấn hay không?

"Cứu tôi! Cứu tôi! Tên kia..." Vừa xông ra khỏi cửa thủy tinh, Mộ Sở Văn liền chạy tới trước mặt chàng trai kia.

Bộ dạng của hấn thật thanh tú, hấn là nhỏ hơn cô mấy tuổi, tựa hồ như một chàng trai vô hại khiến cho người ta hạ thấp cảnh giác.

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Như lang tựa hổ

Nhưng lúc cô chỉ về người đang rượt đuổi mình ở phía sau thì lại nghe thấy người con trai bên cạnh mình nhẹ giọng kêu: "Anh."

Ôi không! Bọn họ là anh em.

Cô cực kỳ hồi hận. Cô không nên cầu cứu với hấn.

Một Sở Văn vừa định hướng bên khác để chạy trốn thì người thiếu niên bên cạnh lại bắt được tay cô giữ lại, nhìn người đàn ông bên trong cửa thủy tinh: "Cô ta là ai?"

Cô có thể nghe ra được sự ghen tỵ trong câu hỏi vừa rồi, nếu "giác quan thứ sáu" của cô không nhầm thì trong quan hệ của họ họ hẳn không chỉ là anh em.

"Hãy nghe tôi nói, tôi chỉ là một nhân viên quên đang là tăng ca thôi, tên kia tự xưng là Yến Sở đứng trong văn phòng của tổng giám đốc, còn định đối với tôi..." Cô nóng lòng giải thích với thiếu niên kia.

Yến Sở đứng bên trong cửa thủy tinh, hai tay ôm ngực, nhìn qua có thể biết được là cô gái kia hướng em trai của mình để xin giúp đỡ, đương nhiên hẳn cũng không thể lỡ mất hình ảnh bọn họ đang hôn môi nhau.

Xác thực mà nói, là Mộ Sở Văn bị cưỡng hôn.

Cô đã biết là mình xin sự giúp đỡ nhầm người rồi, thật không ngờ thiếu niên cao gầy này cũng giống như anh trai của hẳn, vừa thấy con gái liền đói khát như lang tự hổ.

Cái hôn này, nói trắng ra chính là cắn, một chút kỹ thuật đều không có.

Căn bản là hẳn ngậm lấy đôi môi non mềm của cô, cô dùng tất cả vốn liếng sức lực đẩy thân thể hẳn ra nhưng miệng hai người vẫn tiếp ở cùng nhau, chỉ vì hẳn cắn môi của cô không buông.

Mộ Sở Văn cơ hồ muốn khóc. Tên tiểu tử này không phải là loại đói khát, mà chính là tên biến thái.

So với miệng tê rần vì bị hôn như bây giờ thì cô tình nguyện bị bóp mông giống như lúc nãy hơn.

"Đủ rồi, Hiểu Triết, dù gì cô ấy cũng là bạn gái của anh hai, đừng làm gì quá đáng." Tên ma sắc vừa bóp mông cô đẩy cửa đi ra, chậm rãi nói.

Môi của Mộ Sở Văn đau đớn mãi không thôi, sắc ma rõ ràng là đang giải thoát cho cô, nhưng không hiểu vì sao cô lại mở miệng phản bác: "Anh nói bây bạ gì thể? Tôi chẳng là bạn gái của ai cả."

"Anh ấy vì muốn cho em vào công ty mà cho em một cơ hội xuất ngoại để du học, tình nguyện ở lại giúp anh khai phá và giải phóng các khi vực, em không muốn vì một người phụ nữ mà phải sạch quan hệ với anh ấy chứ?" Yên Sở bước đến trước mặt cô, ngón tay duỗi ra nắm lấy gáy của cô, phảng phất một giây sau sẽ cắn cô.

Dưới đèn đường sáng như ban ngày, nhìn gần có thể thấy môi cô thấm máu đến đỏ mọng, trong cơ thể hần nhất thời bùng nổ dục vọng không khống chế được, cúi đầu mút môi của cô, giống như lữ nhân đang khát nước trên sa mạc tham lam hút sạch máu của cô vào trong miệng.

"Đau... quá! Đừng!" Cô hơi quay cổ, thống khổ cầu xin.

Cô không biết hóa ra hôn lại đau như vậy, nhưng là cô xem nhẹ thú tính của Yên Sở, tay kia của hắn sớm dọc theo sống lưng duyên dáng của cô mò xuống dưới sợi dây, cuối cùng không chút do dự thò tay vào quần lót của cô gãi gao chế trụ cặp mông của cô.

Nhưng mà đày không phải là mục đích cuối cùng của Yên Sở, tay hắn tiếp tục mò xuống dưới sợi dây tìm kiếm ở giữa hai chân của cô, trong lúc đó lướt qua một chỗ lõm xuống cuối cùng tìm được ngọn nguồn ấm nóng, ngón tay dài linh hoạt nhẹ nhàng khuấy lên, cũng không nóng lòng trực tiếp tấn công, mà là như gần như xa chỉ day nhẹ, day nhẹ, chạm nhẹ vào lớp thịt non vô cùng mịn màng.

"A... tôi không biết anh đang nói ai, tôi thật sự không có bạn trai, thật đấy. Van cầu anh, đừng như vậy." Cô nỗ lực kẹp chặt hai chân lại muốn ngăn cản bàn tay tà ác giữa hai chân tiếp tục làm ác, kết quả ngược lại biến thành ngăn cản hắn rút tay ra.

Cô căn bản là không biết bọn họ, càng không biết cái người mà gọi là "anh hai" bọn họ đang nói, vì sao lại khiến cho cô phải nhục nhã như thế này ở trên đường?

Tuy rằng là đêm khuya, nhưng trên đường đèn đuốc sáng trưng, vạn nhất có đường qua đường, về sau làm sao cô còn mặt mũi mà gặp người khác chứ?

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Sợ hãi đàn ông

Na: đúng chính lại là truyện này NP, 1 nữ nhưng không phải 3 nam, mà là N nam (số nam chưa xác định), và Na đã đọc sơ qua chương cuối là có tất cả các anh nam cùng xxx với chị nữ9 nhà mình, vậy nên thật sự khuyến cáo cho những ai không đọc được khẩu vị này thì không nên cố... thiện tai!

"Đủ rồi, anh" Đi theo âm thanh trẻ con vừa thét lên, Mộ Sở Văn cảm nhận được một cỗ tức giận đem cô và Yến Sở tách ra.

"Tiểu Triết mất hứng rồi.." Yến Sở miễn cưỡng liếc cậu ta một cái, không hề có cảm giác tội lỗi, hắn đem ánh mắt thợ săn chuyển hướng sang Mộ Sở Văn.

Từ trong mắt hắn cô có thể đọc ra ý còn muốn chiếm đoạt của hắn, toàn thân cô thân run rẩy, khát vọng chạy khỏi nơi này càng mãnh liệt, may mắn là tiếng gọi của thiếu niên tiểu Triết kia đã lấy đi sự chú ý của hắn để cô có cơ hội đào tẩu.

"Anh muốn bỏ qua em đến khi nào? Tình cảm của em nhiều năm như vậy tính là gì?" Cô chạy băng băng về phía trước, nghe đến đoạn hội thoại phía sau càng ngày càng xa thì khóc ra tiếng, ần ần hiểu được hai người đàn ông này có quan hệ gì.

Em trai thích anh trai, mà anh trai lại tựa hồ như không thích đàn ông, khó trách bọn hắn lại hành động khiến cho người ta giận sôi như vậy. Cô một lòng vừa nghĩ vừa chạy trốn chết, suýt chút nữa va phải ô tô đang chạy trên đường, may mắn là đối phương kịp thời phanh lại, bánh xe suýt soát soẹt qua mũi giày của cô.

"Cô không sao chứ?" Người đàn ông trong xe nhô đầu ra quan tâm hỏi.

Mộ Sở Văn lườm anh ta một cái, không dám ở lại lâu, tiếp tục chạy lên phía trước.

Vừa mới lĩnh giáo qua hai người đàn ông xong, giờ phút này nhận thức bên trong cô là "đàn ông" là loài sai lang hổ báo, dù cho giọng nói của người đàn ông bên trong xe có thập phần ôn nhu, nhưng cô cũng không dám một mình cùng hắn nói chuyện ở ngã tư đường vắng vẻ trong đêm tối hoang vắng như thế này.

Nương theo đèn đường, người đàn ông trong xe nhìn được rõ mặt cô, dù chỉ là thoáng chốc nhìn qua nhưng hắn cũng có thể nhận ra cô.

"Sở Văn? Là Sở Văn sao?" Không được đáp lại, hắn không từ bỏ mà mở cửa xe đuổi theo, vừa hô lớn: "Là Mộ Sở Văn đúng không?" Trong lòng Sở Văn kinh ngạc, bước chân cũng dần dần thả chậm rồi dừng lại.

Thấy cô không chạy thêm, người đàn ông mới thả chậm tốc độ chậm rãi đi về phía cô: "Trẻ như vậy sao còn ở bên ngoài? Để anh đưa em về."

Dưới đèn đường, cô dần dần thấy rõ mặt hắn. Hắn là quản lý hệ sinh viên tài năng, tuy rằng bình thường không có cơ hội tiếp xúc, nhưng cô là đứa bé đặc biệt ngoại ngữ, từng được nhận giải thưởng trên lễ trao giải có từng gặp qua hắn, ánh mắt của hắn tràn ngập nhu tình để lại cho cô ấn tượng sâu sắc.

Hắn tên là Yến Minh. Tên của bọn họ có vài phần tương tự, tại sao cô không nghĩ tới hắn chính là em trai của Yến Sở chứ?

Thoạt nhìn hắn hào hoa phong nhã như vậy, tác phong nhanh nhẹn như vậy, nhưng là em trai của sắc ma thì đây có lẽ chỉ là nguy trang bề ngoài cho bản chất tà ác của mình mà thôi.

Nghĩ đến Yến Sở xâm phạm trần trụi đối với thân thể của mình khi này, ánh mắt cô đầy sợ hãi nhìn sang Yến Minh, lúc hắn vừa muốn đuổi tay về phía cô thì cô nhanh chóng quay đầu tránh né.

Hiển nhiên Yến Minh cảm thấy không hiểu hành động này của cô, cũng nhanh chóng tiến lên một bước: "Anh là Yến Minh đây. Chúng ta đã từng gặp qua vài lần, em không nhớ sao?"

Đương nhiên cô nhớ được hắn từng là một người chỉ cần dùng ánh mắt cũng có thể chiếm được hàng ngàn trái tim đồng học, nhưng sau khi tiếp xúc với anh trai và em trai của hắn thì cô lại thấy sợ hãi.

Yến Minh đuổi theo cô gần nửa con đường, tính đến chiều cao của hắn hơn cô, sải chân dài hơn cô, vẫn là cô không thể chạy thoát được.

Hắn không quên cô gái ưu tú nhiều lần nhận được giải thưởng vận hội điền kinh, hắn từng chỉ có thể nhìn bóng lưng cô từ xa mà tiếc hận. Vừa rồi vì cô thất hồn lạc phách mà lo lắng.

Lúc Mộ Sở Văn về đã là hai giờ sáng, mọi người trong nhà đều đã ngủ, không có ai phát hiện cô về trễ như vậy.

Cô lẳng lặng nhìn lướt qua cửa phòng của cha và mẹ kế đang đóng lại, bên cạnh còn có phòng của một người em trai không cùng huyết thống với mình

cũng đã đóng cửa. Cô nhẹ nhàng thở ra, rón ra rón rén đi về phía phòng mình rồi đóng cửa.

Còn chưa bật đèn, cô đã bị bóng người cao gầy trên cửa sổ ôm chăm lấy, tối nay cô đã phải chịu đủ kinh sợ nên liền nhảy loạn lên.

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Người em trai không cùng huyết thống

"Em ở trong phòng chị làm gì thế?" Mộ Sở Văn đứng ở cửa, tay tìm được công tắc bật đèn.

Chàng trai trước cửa sổ là con của mẹ kế của cô, tên là Lý Hạc, mới hai mươi tuổi, đang là sinh viên năm hai đại học, nhỏ hơn cô ba tuổi.

Bốn năm trước cha cô tái hôn, cậu ta liền theo mẹ mình chuyển đến ở chung nhà với cô.

ngay từ đầu cô cũng cảm giác được ánh mắt của cậu ta nhìn mình không thuần khiết, đây là lần đầu tiên nửa đêm cùng cậu ta ở chung một chỗ lại càng khiến cho cô không được tự nhiên.

"Em đang đợi chị về." Lý Hạc không có ý tốt liếc mắt lên xuống đánh giá quần áo của cô một lượt, tựa hồ nghĩ muốn tìm dấu vết gì đó, rất nhanh liền phát hiện cô không có mang bao.

"Có chuyện gì sao?" Cô vẫn cẩn thận đứng ở ngoài cửa.

"Đây là lần đầu tiên chị về nhà lúc nửa đêm thế này, em có hảo tâm chờ chị ở đây mà chỉ được chị lạnh lùng đáp lại như thế sao?" Lý Hạc nhảy từ trên cửa sổ xuống, lỗ mũi cười đi đến bên người cô, cúi xuống nhìn cô, cảm giác thành tựu.

"Chị mệt chết đi, không tâm tư hầu em tiêu khiển!" Mộ Sở Văn tức giận nghiêng người lôi cậu ta từ trong bóng tối đi ra khỏi phòng, nghĩ muốn nhốt cậu ta ở ngoài cửa, lại đã quên mất cậu đã là nam sinh đại học cao một mét tám rồi.

Cậu ta một tay liền dễ dàng ngăn cản cô đóng cửa, qua khe cửa nghiêm mặt nhìn cô: "Em biết là chị nhìn em thế nào, chỉ là con trai của mẹ kể thôi! Bất quá ở trong lòng mọi người thì em đúng là cậu bé nghe lời, có hiểu biết, cho dù bây giờ em có cường bạo chị cũng sẽ không ai tin đâu."

Thấy cậu ta đột nhiên biến đổi sắc mặt uy hiếp, cô phản xạ có điều kiện nghĩ muốn đóng cửa lại, nhưng khí lực của cậu ta rõ ràng lớn hơn so với cô, chưa đầy năm giây cô đã bị đẩy ngã xuống đất.

có vẻ như cha mẹ đang bên kia phòng nghe thấy tiếng động nên bị đánh thức rồi.

Không kịp đẩy cậu ta ra ngoài, Lý Hạc đã nhanh chóng chui vào trong phòng cô sau đó đóng cửa lại.

"Văn Văn con không sao chứ?" Giọng của Mộ Trung Kiệt tràn ngập lo lắng truyền từ ngoài cửa vào.

cô rất muốn nói cho cha biết rằng trong phòng cô đang có một con sói, nhưng Lý Hạc làm sao có thể để yên cho cô vạch trần mình như thế trước mặt mọi người được, cậu ta nhanh trí trực tiếp ấn cô té trên mặt đất.

"Muốn để cho cha cô biết quan hệ của chúng ta sao?" Cậu ta thấp giọng uy hiếp bên tai cô, đem hai tay của cô ấn xuống song song hai bên cạnh, một nửa thân thể cao to nằm ở trên người cô, hình thành một loại tư thế vô cùng ái muội.

"Chúng ta chẳng có quan hệ gì cả, tôi mới không sợ cha biết." Mộ Sở Văn đột nhiên đẩy cậu ta ra, nhanh chóng đứng lên thân tốc nhắm tới phía cửa phòng, lại bị cậu ta túm lấy áo từ phía sau kéo lấy, bàn tay vừa tiếp xúc ở sau lưng lưng đã chuyển qua tới trước ngực cô, hai tay của cậu ta vươn đến trước mặt cô, cô cho rằng cậu ta nghĩ muốn che miệng cô lại nên lên tiếng kêu lên: "Tên vô lại!"

Nhưng mà, Lý Hạc không công kích bộ vị cũng không phải miệng, mà là tấm áo sơ mi mỏng cô đang mặc.

Hai bàn tay to sờ soạng lấy hai mảnh vải áo trước ngực cô, thô bạo xé rách, nháy mắt đem bộ áo ngực ren màu trắng cùng khe ngực toàn bộ lộ ra.

"Như vậy coi như không có vấn đề gì sao?" Cậu ta cười nhẹ, cường ngạnh đứng cao hơn so với cô một cái đầu không chút khách khí hôn lên môi cô, góc độ của cậu ta nhìn xuống có thể theo nhìn được hai nụ hoa phấn hồng.

Mộ Sở Văn hoảng sợ ngượng ngập không biết làm sao, lúc này lại nghe thấy Mộ Trung Kiệt ở ngoài cửa hỏi: "Văn Văn, có ai ở trong phòng con à?"

Cô còn chưa trả lời, bốp một tiếng vang nhỏ, áo ngực ngay tại trước ngực cô buông ra, cô muốn che đi đôi ngực bại lộ, Lý Hạc lại giống đọc thấu tâm tư của cô, nhanh chóng đem hai tay của cô giữ chặt ở sau lưng, bức cô ưỡn ngực thừa nhận cậu ta nhìn cô trần truồng.

"Văn Văn?" Mộ Trung Kiệt lo lắng hỏi lần nữa.

cô cảm thấy xấu hổ, mà lại không có cách nào tránh ra tên vô lại này được, càng giãy dụa thì cậu ta lại kéo càng chặt, sau đó cố ý buông tay, một lần lại một lần kéo rồi lại buông ra, cân nhắc nhìn trên da thịt im rõ dấu vết màu hồng.

"con không sao... Vừa rồi con nói chuyện điện thoại với bạn học một chút, ngại quá làm ồn đến cha mẹ, con sẽ nhỏ tiếng chút." Cô yếu đuối nói dối, lúc này Lý Hạc mới cười đem áo somi bao quần lên người cô, nhưng bên trong chiếc áo sơ mi mỏng in rõ đường cong khiến cho người nhìn vào lập tức có ý nghĩ kỳ quái.

Nghe thấy âm thanh đóng cửa phòng của cha, cô mới nhẹ nhàng thở ra, xấu hổ và giận dữ trừng mắt: "Rốt cuộc là cậu muốn gì?"

Cậu ta không đáp hồi lại: "Túi của chị đâu rồi? sáng nay khi ra khỏi cửa rõ ràng em đã thấy chị mang theo người mà."

Mộ Sở Văn theo bản năng nâng cánh tay hay mang túi xách lên, nhất thời nhớ ra vì mình nóng lòng muốn trốn khỏi chỗ Yến Sở nên căn bản không có thời gian lên lầu lấy túi xách, đành phải giả bộ như không có chuyện gì nói: "Để ở công ty, sao vậy? Định mua cho chị một cái mới à?"

Cô cố ý tăng âm lượng ở chữ "chị", hi vọng cậu ta có thể nhận thức rõ thân phận của hai người.

"Nếu chị nói muốn, em nguyện ý tiết kiệm tiền ăn và mua sắm để mua cho chị." Cậu ta thật sự nhìn chăm chăm ánh mắt cô mà nói, giống như đang thề non hẹn biển.

Mộ Sở Văn thiếu chút nữa bị cậu ta làm cho cảm động, nhưng nghĩ đến hiện tại quần áo của mình đang không chỉnh tề, cô liền tức giận xoay người đưa lưng về phía cậu ta lạnh lùng hạ lệnh đuổi khách: "Tôi mệt rồi muốn nghỉ ngơi, cậu ra ngoài đi."

Lý Hạc đối với câu nói đuổi khách trắng trợn của cô toàn bộ coi như gió thoảng bên tai, cố ý vuốt ve thân thể của cô, nắm lấy cằm của cô: "Làm cái gì mà mệt mỏi? Mệt như thế nào?"

"Làm càn! Tôi là chị của cậu!" Cô dùng lực đẩy mạnh tay cậu ta.

"Em đợi chị mãi cho đến mười hai giờ, sau đó lại chờ tới bây giờ là hai giờ sáng, chị lại ở bên ngoài không biết cùng bao nhiêu đàn ông vui vẻ, cho hỏi đến cùng thì ai mới là người làm càn?" Cậu ta cũng nổi giận, bốn năm cô học đại học ở riêng cũng chưa bao giờ cô về nhà lúc tối khuya như thế này tại, không nghĩ tới lúc cô tốt nghiệp đến ngày đầu tiên đi làm lại lêu lổng đến rạng sáng!

"Cậu..." Nhìn cậu ta với một bộ "chồng đang ghen", cô mâu thuẫn không biết nên mắng hay là nên vì cậu ta quan tâm cảm động, trầm mặc vài giây mới cúi đầu nói: "Hôm nay tôi làm tăng ca, có một vài tư liệu tiếng Pháp sáng sớm ngày mai cần dùng đến."

"Là sao? Em ngược lại là rất tò mò là rốt cuộc chị dùng miệng phiên dịch, dụng ngực phiên dịch, hay là dụng phía dưới để phiên dịch?" Cậu ta vừa giận vừa hận nói ra những lời nhục nhã cô.

"Cậu... Cút! Cút cho tôi!" Cô xấu hổ và giận dữ chỉ vào cửa gầm nhẹ, cô không dám nhìn thẳng cậu ta, lại càng khiến cho cậu ta cảm thấy rằng mình đã đúng.

Cậu ta trực tiếp kéo áo somi của cô xuống, cẩn thận kiểm tra mỗi một tắc da thịt trên nửa người của cô, trừ bỏ vai phải bầm tím, thì những chỗ khác đều không có dấu vết gì, cậu ta lại khom lưng bắt đầu muốn cởi quần của cô.

cô quả nhiên giữ chặt lấy bàn tay cậu ta, nhưng hai tay thủ bị một tay của cậu chế ngự ở sau người, không thể phản kháng đành chỉ có thể hạ giọng quát lên: "Cậu điên rồi sao? Muốn tôi dạy cho cậu một tiết đạo đức luân lý không hả?"

"Chúng ta không cùng huyết thống." Cậu ta không hề cảm thấy xấu hổ nhấc nhỏ, một tay đem quần bò cùng quần lót của cô đồng loạt cởi xuống đến phía dưới xương mu, lộ ra một mảnh lông màu đen rậm rạp.

cô run rẩy, biết là trốn không thoát chỉ có thể rung rung cắn răng lấy sinh mạng của mình ra để bức cậu ta: "Nếu cậu dám làm cái loại sự tình kia với tôi, tôi thà rằng đi tìm cái chết!"

Tác giả muốn nói:

Lần đầu tiên viết H, sẽ có chỗ không đủ vẫn mong các tiền bối chỉ giáo thêm...

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Kiểm tra thân xử nữ

☆, 5, kiểm tra thân xử nữ

"Loại sự tình này? Trước khi thời cơ chín muồi tới thì em sẽ không làm, làm mà không có tình yêu thì theo em là vô cùng nông cạn." Lý Hạc tiếp tục cời quần của Mộ Sở Văn, nhìn chung thì ngoại trừ tuổi tác không tương xứng mà nói, biểu tình của cậu ta vô cùng thành thật.

"Vậy hiện tại cậu đang làm cái gì?" Cô nghiêng răng nghiêng lợi lên án, thân thể mềm mại càng thêm vận vẹo vùng vẫy, ngược lại quần bị cời càng thêm thuận lợi.

Cậu cũng không phải đơn thuần cời quần của cô, mà mỗi tác vãi jeans cời xuống làm lộ ra da thịt là bàn tay cậu lại mò mẫn cái triệt để.

Mãi đến lúc mông căng tròn của cô tất cả kêu gọi lộ ra, tay cậu mới đột nhiên dừng lại.

Trên hai khối thịt mông tuyết trắng loáng thoáng có thể nhìn ra dấu vết năm ngón tay, tuy nhiên không quá rõ ràng, nhưng bởi vì da dẻ cô cực kỳ trắng nên dấu tay kia trở nên vô cùng nổi bật và dễ dàng phát hiện, cậu dùng một bàn tay phủ lên trên, năm ngón tay của cậu đặt lên vết hồng kia cơ hồ vô cùng ăn khớp, điều này có thể chắc chắn được đây là dấu tay của đàn ông.

Tưởng tượng đến hình ảnh cô cùng với một người đàn ông khác giao hoan, bỗng nhiên cậu cảm giác giận dữ cực độ.

"Là ai? Tên đàn ông kia là ai?" Cậu nhìn bốn năm không dám đụng chạm gì tới vậy mà cư nhiên bị người đàn ông khác cướp mất!

Thấy cô kinh hoảng khẳng định suy đoán của cậu là đúng, cậu không không chế được cảm xúc dùng bàn tay bóp chặt mông của cô.

"A! Đau!" Cô xấu hổ giận dữ kêu đau, liều mạng muốn đẩy cậu ra, cậu lại dùng lực đè lại mông của cô mông khiến cho hạ thân hai người tiếp xúc gần càng khấn trương.

"Nói đi! Rốt cuộc là gã đàn ông nào?" Cậu thật muốn ấn sâu vào trong thân thể cô.

"Tôi không biết hắn! Trên đường về nhà hắn đột nhiên nhảy ra ôm lấy tôi rồi hôn, tôi không có thấy rõ mặt hắn! Thật đấy!" Cô không thể nói ra tên Yên Sở, người đàn ông đó không phải là kẻ mà cô có thể đắc tội được.

"Chỉ hôn thôi sao?" Cậu hỏi cặn kẽ.

"Đúng..." cô nhìn cậu, theo bản năng hai tay vừa được giải phóng liền đưa lên bảo vệ hoàn toàn bộ ngực đang trần trụi, cậu lại đột nhiên ôm cô một cái quay nhanh thân thể cô đến trên giường, thừa dịp cô ngã xuống còn chưa định thần kịp để có thể đứng lên thì cậu rất lưu loát lột tuột quần của cô ra, cứ như vậy, cô liền hoàn toàn trần như nhộng trước mặt cậu.

"Em muốn chứng cứ rõ ràng." Cậu đem quần quăng trên nền đất, nhìn chăm chú thân thể ngây ngô tuyệt mỹ của cô, hầu kết không tự giác động một phát.

"Chứng cứ gì? Cậu đừng có làm loạn!" Mộ Sở Văn vốn đã xấu hổ đến mức nghĩ muốn tìm một cái lỗ mà chui vào, quét mắt trên giường thấy ga trải giường đang nhàu nhĩ liền nhanh chóng cầm lấy che lên người.

"Chứng cứ chứng minh chị vẫn còn là xử nữ!" Lý Hạc thêm quan tâm tới khăn trải giường mà cô đang cầm, cái cậu đang nhắm tới là bên dưới khăn trải giường, cậu nắm lấy hai mắt cá chân dang rộng ra hai bên, hai chân của cô lập tức tách ra ở trước mặt cậu.

"Cậu l muốn làm cái gì? Cậu không thể như vậy! Theo pháp luật chúng ta là chị em!" Cô nói như vậy với ý đồ thức tỉnh điểm lý trí của cậu, nhưng cậu chỉ một mực muốn tìm kiếm đáp án, một tay nâng mông của cô lên, một tay với lấy chiếc gối lót phía dưới mông cô, đem nâng hai chân cô gấp lại hai bên thành hình chữ M, không chút né tránh mà nhìn thẳng nơi bộ vị riêng tư đáng xấu hổ của phụ nữ.

"Không cần! Đừng nhìn chỗ đó!" Cô thấp giọng cầu xin, nhưng dù cho vận vẹo như thế nào cũng không thể thoát khỏi ánh mắt cường bạo thân thể của cậu.

"Về ngoài phần hồng, không có hiện tượng sưng đỏ, bất quá chỉ có kiểm tra bên trong nữa rồi mới có thể có kết luận được." Nói xong, cậu bò lên giường, dùng đầu gối của mình áp trụ hai đùi cô, hai ngón tay trở chỉ nhẹ nhàng đè hạt trần châu ở giữa hoa huyệt lại! Lông môi thịt hai mảnh mềm mại tách ra hai bên.

Thân thể chấn động, một dòng điện mãnh liệt nhảy mất theo ngón tay cậu đang tiếp xúc nơi bộ vị tư mật tràn tới, giống như thứ cậu tách ra không phải là môi thịt, mà là linh hồn của cô vậy!

Cô đông cứng lại vài giây sau đó mới ý thức được rằng bản thân mình nên đẩy bàn tay đang xâm phạm của cậu, lại phát hiện khi bị ngón tay cậu trêu chọc, cô lại không tự giác mà run rẩy, thậm chí cảm giác được bụng dưới co rút một trận mãnh liệt, nóng lên đồng thời có một cỗ nhiệt lưu thông qua, sau cùng theo cửa huyết mạch rãi chảy ra.

Lý Hạc thấy phản ứng mãnh cảm này của cô, nhin không được khẽ cười nói: "Chị thật sự là dâm đảng, em còn chưa bắt đầu mà chị đã nước chảy rồi!"

Lời nói của cậu lập tức đem lý trí của cô chìm ngập trong khoái cảm, cô cư nhiên thiếu chút nữa thua dưới tay một cậu con trai hai mươi tuổi.

"Tôi và cậu không thù không oán, tại sao cậu muốn nhục nhã tôi như vậy?" Cô rung rung chất vấn.

"Lần đầu tiên gặp mặt em đã rất thích chị, chỉ là chị luôn luôn coi em làm như không khí, em chưa làm gì sai, vì sao chị không bao giờ nhìn nhận em?" lời nói mềm nhẹ, lại làm cho người ta cảm thấy được cảm xúc tức giận cùng chỉ trích.

Mộ Sở Văn cũng có cảm nhận được cậu đối với cô có chút gì đó ngoài tình chị em, nhưng chính tai nghe cậu nói ra vẫn là kinh sợ, còn cậu cư nhiên lấy hết quần áo của cô, còn đựng vào bộ vị tối riêng tư của cô.

"Trên danh nghĩa cậu là em trau của tôi, cậu muốn tôi nhìn nhận cậu như thế nào?" Cô xấu hổ và giận dữ gằn nhẹ, cô bối rối kéo ga trải giường che xuống hạ thân.

"Vậy là chị có cảm giác với em có đúng không?" hai mắt Lý Hạc phát ra tia sáng, kích động nhào lên giường, hoàn toàn quên mất phần nộ việc cô bị người đàn ông khác đụng qua.

Đúng là cậu chỉ là con trai của mẹ kế, cô chưa từng bởi vì cậu tuấn tú và ưu tú mà sản sinh ý nghĩ khác.

"Chị thích em đúng không?" Cậu cố chấp truy vấn.

"Tôi thật sự mệt mỏi quá, để cho tôi nghỉ ngơi một chút được không? Hôm nay tôi vẫn phải đi làm, cậu cũng không tới trường sao?" Cô hơi hơi nhắm mắt lại, điềm đạm đáng yêu cầu xin.

Nhìn thân thể cô co lại thành một, Lý Hạc có chút động tâm, trầm mặc một lúc lâu mới nói: "Hôm nay là sinh nhật của em, có vài bạn học sau khi tan học sẽ đến nhà chúng ta mở tiệc, chị có đến không?"

"Tôi... Không biết." Cô muốn cự tuyệt, nhưng nhìn đến ánh mắt cậu tràn đầy mong chờ, bèn giải thích nói: "Có khả năng tôi phải làm tăng ca, không biết có thể về sớm một chút không."

"Em biết rồi." Cậu hơi thất vọng nhìn cô một cái rồi nhảy xuống giường đi ra ngoài.

Biết rồi? Cứ như vậy buông tha cô?

Nhìn cậu đi ra ngoài, Mộ Sở Văn vẫn chưa dám nhẹ nhàng thở phào, mãi đến khi nghe được âm thanh đóng cửa của phòng cậu ta, cô mới nhanh chóng nhảy xuống giường đóng cửa khóa lại, khoác ga trải giường dựa ở phía sau cánh cửa vô lực ngồi xuống.

Nhìn trần nhà, lần đầu tiên cô cảm giác được ở trong nhà có bao nhiêu nguy hiểm, chỉ là không ở nhà thì cô còn có thể đi chỗ nào bây giờ?

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Xâm phạm nơi bí mật ở cầu thang

Sáng sớm Mộ Sở Văn vào công ty tay cầm theo túi sách chuẩn bị trốn chạy, thang máy dùng cho nhân viên quá đông nhiều, cô đành phải chuyển sang đi cầu thang bộ.

"Lili, lần trước cậu nói ba mẹ cậu có ý định sẽ định cư ở nước ngoài, trong nhà có phòng trống cậu có định cho thuê không?" Cô đang nói chuyện điện thoại, mắt cô nhìn chăm chăm vào hàng bậc thang bên dưới.

Nghiêm Minh Lệ là bạn học bốn năm đại học của cô, sau khi tốt nghiệp cũng là được cô ấy giới thiệu công việc cho, cô vẫn còn có một chuyện muốn xác nhận.

"Có phải là Yến Minh bảo cậu giới thiệu tớ đi phỏng vấn không?" Cô vừa bước đi vừa hỏi, đối phương trầm mặc vài giây sau đó cũng thừa nhận.

"Anh ta thích cậu đấy! Anh ta nói lần nhìn thấy cậu ở lễ khai giảng đã chú ý đến cậu, về sau càng ngày càng thích cậu, chỉ là vẫn không có cơ hội thổ lộ, còn tớ lại ngại phải từ chối thỉnh cầu của một anh chàng đẹp trai, dù sao cậu cũng không tổn thất gì mà! Còn có... anh ta với cậu có cùng năm cùng tháng cùng nhảy sinh luôn! Ví dụ như ngày nào đó cậu và anh ta kết hôn nhất định phải cảm tạ người tác thành là tớ đây!" Nghiêm Minh Lệ bùm bùm nói một tràng rồi lập tức cúp điện thoại.

Mộ Sở Văn đứng ở góc rẽ trên bậc thềm, từ từ tiêu hóa lời của cô bạn, nhớ tới cuộc chạm trán tối hôm qua tại công ty, còn cả chặt vật chạy trốn trước mặt Yến Minh, không biết nên cảm kích của giúp đỡ của cô bạn hay vẫn lại là nên lo lắng cho tương lai của mình hơn đây.

Cô vỗ vỗ trán, khe khẽ thở dài, chuẩn bị tiếp tục đi xuống dưới, đằng sau đột nhiên bị một cánh tay cứng cáp chặn ngang ôm lấy, trong chớp mắt cô đã bị nhét vào sau cánh cửa trên vách tường.

Xung quanh một mảnh tối đen, Mộ Sở Văn kinh hoàng kêu lên: "Người... Là ai? Đừng đùa, bây giờ là thời gian làm việc."

Cô muốn kéo cánh tay sắt bên hông ra, đối phương lại càng thêm ái muội đặt lên ngực của cô, hai bàn tay to từ phía sau lưng chặt chẽ chế trụ kiều đình tròn trịa nhỏ xinh, gia tăng cảm giác sợ hãi của cô.

Nhớ tới lúc tăng ca tối qua, cô đoán được trong công ty duy nhất chỉ có một người cả gan làm loạn như vậy ——

"Mỗi lần lời đạo đầu của em chỉ biết hỏi tôi là ai thôi sao?" thanh âm trầm thấp giống như ma chú nháy mắt ăn mòn ý chí của cô.

Cô đoán không sai, quả thật là Yến Sở!

"Buông ra! Đêm qua nhục nhã tôi như vậy còn chưa đủ sao?" Cô vùng vẫy vịn vịn bả không nổi một ngón tay của hắn, ngược lại kích thích hắn càng dùng lực vuốt ve ngực cô sau lớp áo.

"Em có ý đi cầu thang bộ không phải là muốn để cảnh kích tình đêm qua tái diễn sao? Lại còn cố ý mặc áo sômi, chẳng lẽ không phải vì đón ý nói đùa sở thích của tôi sao?" Nói xong, tay hắn liền mò vào trong vật áo cô ngăn cách giữa hai lớp áo càng thêm ái muội xoa nắn.

"Ừm... Không cần như vậy! Hôm nay tôi tới để xin nghỉ việc! Buông! A ——" cô hô một tiếng, kinh hoàng vì tay hắn đột nhiên chui vào bên trong áo ngực cô làm càn, cảm nhận được bộ ngực ôn nhuận trong tay biến dạng rồi nóng lên, mà cô lại quên vùng vẫy, thậm chí có phản hưởng thụ ngón tay hắn lướt qua nàng mỗi một tắc da thịt mang đến tê dại cùng khoái cảm.

"Nghỉ việc?" Nghe thấy hai chữ đó, năm ngón tay Yến Sở siết chặt, vùi đầu ngâm chặt của xương quai xanh của cô, răng nhọn cạ nhẹ lên da thịt non mềm, tràn ngập tính uy hiếp tuyệt đối.

"Nhả, buông, ừm..." Mộ Sở Văn kinh hoàng mím chặt môi, sợ hãi chính mình rên rỉ sẽ bị ai đó ngẫu nhiên đi cầu thang bộ nghe được.

"Sao vậy? Lo rằng tại công ty tôi sẽ khiến cho em dục tiên dục tử mất hết hình tượng sao?" Hắn nói thẳng ra sợ hãi trong lòng cô, bàn tay một đường trượt xuống, thành thạo đụng đến của lưng quần của cô, ý đồ chui vào làm loạn.

Lúc này, điện thoại di động trong tay Mộ Sở Văn bỗng vang lên, cô sợ hãi đến cứng cả thân thể, theo bản năng muốn vươn ra ngón trở để ấn tắt máy, lại bị Yến Sở trực tiếp cướp lấy di động.

Yến Sở liếc mắt một cái liền nhận ra dãy số hiện lên trên màn hình, là em trai thứ 2 của hắn - Yến Minh!

Yến Minh âm thầm giúp cô vào công ty, vậy mà cô lại không lưu danh bạ số điện thoại của hắn ta, có thể thấy được là hắn đơn phương cô mà thôi.

"Nghe!" Hắn thấp giọng ra lệnh cho cô, thấy cô không mở miệng, tay hắn một lần nữa chui vào trong đồ lót của cô, cố ý néo một cái.

"A ——" vừa hét lên một tiếng, Mộ Sở Văn lập tức xấu hổ im miệng bảm phím nghe, cố nén để không phát ra tiếng, nhưng lại không thể khống chế nhịp tim đập cùng hô hấp dồn dập.

Dường như nghe thấy tiếng kêu dị thường, đối phương vội vàng quan tâm "Sở Văn, em làm sao vậy?"

"Không... Không có gì, ta... Ừm!" Cô lại nhịn không được phát ra một tiếng than nhẹ, nghe thấy âm thanh ân cần của đối phương, cô càng cảm thấy không chịu nổi.

Cô như vậy mà lại bị người đàn ông khác xâm phạm lại vẫn phát ra thanh âm rên rỉ thoải mái, cô thật muốn tìm một cái lỗ chui vào!

"Nghe nói em biết chuyện anh giúp em vào làm ở công ty của anh anh rồi hả?" Giọng nói của Yến Minh có chút áy náy.

"Ừm... A!" Áo lót bỗng nhiên bị thô lỗ kéo xuống, cô hoảng hốt thét lên, cảm giác xấu hổ khiến cho cô một lòng muốn chạy trốn, một lần nữa Yến Sở lại bắt được kiều đình trước ngực cô, hung hăng xoa bóp.

"Có phải vì vậy mà em ghét anh không? Ở vài quốc gia ở Âu Mỹ cũng có công ty của anh trai anh ở đó, nếu như em làm ở công ty anh ấy thì tiền đồ sẽ rất phát triển..." Yến Minh muốn chính mình giải thích cho cô hiểu, nhưng ở đầu này có người đã sớm không chịu nổi một lần lại thêm một lần xâm phạm kịch liệt của Yến Sở.

"Em biết, em muốn nhanh chóng..." Còn chưa nói xong, Mộ Sở Văn đã không còn sức mà đứng vững, chỉ là người đàn ông phía sau vẫn không định buông tha cho cô.

Trong bóng tối, tay hắn nắm trọn toàn bộ.

Mãi đến lúc thân thể của cô dần dần nóng lên, ngón tay hắn chà đạp trên bộ ngực, lướt qua vùng bụng dưới phẳng lì, bàn tay to đánh thẳng xuống phía dưới khu rưng rậm.

"A! Không cần! Tôi muốn nghỉ việc!" Cô vừa hét lên thì ngón tay thon dài của Yến Sở đã hung hăng áp trụ hoa hạc của cô rồi gia tăng tốc lực mà nắn nóp.

Hoa hạc mẫn cảm lần đầu tiên bị kích thích kịch liệt như vậy, Mộ Sở Văn rốt cuộc không nổi kiềm chế nữa mà hô lớn thành tiếng, toàn thân giống như bị một dòng điện cao áp lưu thông qua không khống chế được mà run rẩy.

"Cô đã muốn nghỉ việc như thế, tôi liền một lần đem thân thể của cô triệt để chơi đến hỏng mới thôi!" Yến Sở âm thầm địa uy hiếp, một tay vẫn không ngừng bóp nắn hoa hạc, một cánh tay kia thì nhanh chóng cởi quần dài của cô ra để gia nhập chiến cuộc, đẩy ra hai mảnh mềm mại, miết chặt hoa hạc ở bên trong khiến cho cô vừa cảm giác đau đớn lại vừa có ức chế khoái cảm.

"A... Ách! Dừng tay! Anh dừng tay lại ——" cô đẩy hai tay của hắn ra nhưng không được, ngược lại buộc hắn lại dùng thân thể ép chặt cô dán lên tường.

Hạ thân của hắn cứng rắn cực kỳ rõ ràng, cơ hồ muốn đâm chọc vào giữa hai khe đùi của cô, dương v*t cực nóng cương cứng lên cơ hồ bị chạm tới cục huyết của cô.

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Lần đầu chỉ điểm

☆, 7, lần đầu chỉ điểm

"Tôi muốn khiến cho thân thể của em sẽ không thể rời khỏi ngón tay tôi!" Yến Sở dùng ngón tay thon dài dò xét bên trong ẩm ướt của cô, nhất thời bị một dòng nước ấm nhầy nhụa bao lấy.

"Dừng tay! Dừng tay! A ——" cô hét lên, vô pháp khống chế kích thích của thân thể dưới dưới ngón tay của hắn.

cô sợ hãi không phải vì hắn xâm phạm mình, mà là sợ chính mình bị ngón tay của hắn gây kích thích đến nỗi lý trí mất dần rồi rơi vào tay giặc.

"Nơi này mẫn cảm như vậy... là bị người đàn ông khác chạm qua rồi sao?" Hắn lấy lòng ngón tay day nhẹ, chạm nhẹ cửa huyết, bá đạo muốn tìm đáp án.

"Không liên quan tới anh! Buông ra! Sặc mả!" Cô cố gắng kẹp chặt hai chân, trong bóng đêm không vớ được cái gì đành phải cầm lấy chiếc điện thoại cô đang cầm trong tay ném tới.

Nhưng mà cô không ném trúng mục tiêu, bị một vật kim loại lạnh lẽo buộc vào cổ tay, cô muốn rút tay về lại nghe thấy một trận thanh âm của kim loại sát.

Một bàn tay bị chế trụ, thân thể mất đi tự do, Mộ Sở Văn càng thêm sợ hãi.

"Đang ở đây mà còn nghĩ đến chuyện có thể trốn thoát sao? Lúc đi lên cầu thang cô không nhận ra sao." Nói xong, Yến Sở vỗ tay một cái không gian trong phòng nháy mắt liền sáng như ban ngày.

Nhìn đến xung quanh bốn phía một lượt, Mộ Sở Văn càng thêm kinh hoàng, bởi vì nơi này không phải chỉ là một văn phòng bình thường, mà là một căn phòng trắng toát vô cùng thần bí, trên trần nhà trải dài một dãy các thứ bằng kim loại đồng bộ với thứ công tay trên cổ tay cô, trên tường ở vị trí cách xa mặt đất khoảng một mét cũng có một cái công tay đồng bộ với công sắt mà cô đang đeo.

Trong lúc cô đang sợ hãi nhìn bốn phía, Yến Sở đã sớm đem quần cởi xuống đến mắt cá chân, lộ ra bộ dáng trần truồng xinh đẹp của cô.

Ý thức được mình vẫn còn một bàn tay đang tự do, Mộ Sở Văn gắt gao nắm chặt quần áo bên người không cho hắn có cơ hội lôi đi, Yến Sở lúc này lại có ý đồ bắt lấy chân cô, đem tay dưới xuống hướng chân của cô, chờ đến khi cô đoán được ý đồ của hắn thì hắn đã chế trụ mắt cá chân của cô rồi.

Tư thế này khiến cô cảm thấy cực kỳ xấu hổ trước mặt hắn, trên thân áo somi hỗn độn, hạ thân một chân trần truồng, khúc ở giữa thì một chân đứng chạm đất, mắt cá chân bị vướng bởi quần jean chưa cởi ra hẳn, một chân bị dơ lên cao, chỗ bí mật không có chút gì che giấu mờ ra hiện ra tại trước mắt hắn.

Mộ Sở Văn cảm giác phía dưới âm đ*o liên tục chảy ồ ồ ra một dòng nhiệt lưu, chất lỏng sền sệt trong suốt dọc theo đùi thon trắng của cô mà chảy xuống, nóng, ngứa.

"Thật là dâm dăng! Chỉ mới như vậy mà đã khiến cô hai lần chảy nước, nếu như thật sự cắm đi vào, chẳng phải là cô sẽ sướng đến bao nhiêu cũng không đủ?" Yên Sở khinh miệt liếc cô một cái, hoàn toàn không đem sự quần bách cùng không chịu nổi của cô để vào mắt, ngón trỏ của hắn chỉ vờn đến bắp đùi cô nhẹ nhàng quẹt lấy một chút dâm dịch rồi đưa đến trên môi cô: "Nếm thử hương vị của chính cô đi"

Mộ Sở Văn sớm đã cảm thấy xấu hổ đến muốn khóc, chỉ là cô biết cho dù cô có cầu cứu như thế nào cũng sẽ vô dụng, vậy nên mới không khóc thành tiếng.

Thấy cô không chịu phối hợp, một tay Yên Sở nắm lấy chiếc cảm thanh lệnh nói: "Há mồm! Nếu không này hai ngón tay này sẽ cắm vào phía miệng dưới của cô!"

Cô đau khổ nhắm mắt lại, mặc cho ngón tay thô dài xuyên vào vào trong miệng mình, lời lẽ của cô trong lúc đó tùy ý quấy động.

"Đây là vì cô có ý đồ tiếp cận Yên Minh, bất luận mục đích là gì, cho dù là nam hay nữ thì tôi cũng sẽ quyết không nương tay." Lời uy hiếp vừa dứt, bàn tay của hắn lại duỗi hướng rừng rậm màu đen dưới hạ thân của cô mà tiến tới.

"Tôi không có! Tôi căn bản không biết anh với anh ấy có quan hệ, cũng không biết anh ấy lại nhờ qua người khác giới thiệu tôi phỏng vấn, chúng tôi chưa từng nói qua điều này dù chỉ một câu, vì sao anh cứ muốn làm vậy với tôi? Tôi nói thật cho anh biết là tôi không có hứng thú với đàn ông!" Cô khóc rồi nói một đồng lung tung, lại không biết câu nói cuối cùng lại chạm tới cảm giác của hắn đối với cô.

Cô không có hứng thú với đàn ông? Tức là bao gồm cả hắn?

"Hay cho câu không có hứng thú!" Yên Sở cắn răng trách mắng: "Cô và Yên Minh một câu cũng chưa nói với nhau, vậy mà nó lại biết số điện thoại của cô, lại còn chủ động liên lạc với cô, nếu không phải cô lợi dụng thân thể dâm dăng này để câu dẫn nó, tôi thật không tìm ra còn có lý do gì mà nó lại vứt bỏ tiền đồ của chính mình như vậy."

"Tôi không biết, tôi thật sự không biết, anh thả tôi đi! Tôi sẽ không bao giờ chạm mặt với người nhà các anh nữa, tôi thề!" Cô nói ra quyết định này, chỉ cần để cho cô rời khỏi phòng bí mật này của tên sắc ma thì cô nhất định sẽ chạy một mạch, không quay đầu lại dù chỉ nửa cái.

"Đúng là cô đã trêu chọc đến tôi rồi." Nhìn ra quyết tâm muốn chạy trốn của cô, Yên Sở nắm cằm của cô ép cô nhìn thẳng mình: "Nếu để cho tôi nhìn thấy cô trêu chọc người đàn ông khác, tôi nhất định sẽ không để cô được chết thoải mái đâu! Biết rồi chứ?"

Hắn tuyên bố quyền chiếm hữu độc quyền sao? Vì cái gì?

Mộ Sở Văn khó hiểu nhìn hắn: "Tôi chỉ là một con bé vừa mới tốt nghiệp xong, bên ngoài có hàng hà vô số thiếu nữ xinh đẹp hơn, vì sao anh lại cứ tìm đến tôi chứ?"

Yên Sở ngẩn ra, đột nhiên bóp chặt gáy cô: "Cô chỉ có nghĩa vụ trả lời, không có quyền hỏi!"

"Buông, buông tay! Tôi thờ không được, thờ không, nổi!" Mộ Sở Văn đau khổ trừng mắt nhìn hắn, chỉ bằng một bàn tay nhỏ bé của mình thì căn bản không thể kéo ra bàn tay to lớn phía sau cổ được.

"Biết rõ vị trí của mình rồi chứ?" Hắn vẫn không buông tay.

Cô khăn trương gật đầu, sợ hắn lỡ tay bóp chết mình.

Yên Sở chỉ là hơi chút buông tay, nhưng không có rời khỏi cổ của cô, mà là tiếp tục lấy loại tư thế uy hiếp này để hỏi: "Nói cho tôi biết, vừa rồi... sướng sao?"

Nghe vậy, nháy mắt mặt Mộ Sở Văn đỏ bừng lên, cảm giác xấu hổ bảo cô lắc đầu phủ nhận, không dám nhìn thẳng hắn, nhưng tay hắn bắt buộc cô nhìn thẳng về phía trước.

"Sướng... sao?" Hắn ác ý lặp lại một lần nữa, đặc ý thương thức biểu tình biến hoá trên mặt cô.

"Đôi lại là anh thì anh có sướng không?" Cô nén nước mắt ôm hận hỏi ngược lại, cô biết bất luận là cô nói hay làm cái gì thì hắn cũng đều sẽ không để cho cô dễ chịu, so với việc làm cho hắn hài lòng, không bằng cô tự xả bức bối của mình ra.

Còn tưởng rằng hắn đang trong cơn tức giận và sẽ bóp chết cô, nhưng Yên Sở lại buông tay ra khỏi cổ cô, thậm chí còn lấy ra một chiếc chìa khóa nhỏ mở còng tay kim loại trên tay và chân của cô.

Cô lui vai không dám động, cũng không dám cúi xuống kéo quần jean lên, sợ cô động đây lại làm hắn đột nhiên thay đổi chủ ý.

"Không đi? Muốn tôi giúp cô mặc quần áo sao?" Yên Sở liếc cô một cái, định cúi xuống quần jean trên mặt đất lên, Mộ Sở Văn tức khắc giống như tia điện nhảy ra, toả thân đụng vào vách tường cũng không kêu hô đau, nhanh chóng mặc quần jean lại.

Chỉ là sau khi sửa sang lại quần áo, cô lại phát hiện này người đàn ông này tựa hồ vẫn không định thả cô đi, bởi vì xung quanh là tường kín, cô không biết cửa ra ở đâu cả.

Mai có chương mới nha ^^

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Trốn vô chừng mực

"Muốn lặng lẽ thoát ra bằng đường cầu thang vậy mà hay là đường đường chính chính theo tôi ra ngoài bằng cửa chính đây?" Yến Sở nhìn chăm chăm vào khuôn mặt khó xử của cô, ác ý trên đầu nói: "cho dù là đi ra ngoài từ đâu thì cô cũng không thể thay đổi suy nghĩ của người khác rằng cô là người phụ nữ của tôi được."

Mộ Sở Văn ngậm xiết chặt nắm tay nhỏ, lấy hết sức lực phun ra hai chữ: "Cửa chính."

"Đây là do cô chọn." Vừa dứt lời, Yến Sở nhẹ nhàng sờ sờ trên tường một cái, không thể nhìn thấy được công tắc ở đâu, chỉ thấy mặt thất nháy mắt lại bị chìm trong bóng tối.

Mộ Sở Văn la hoảng lên: "Anh còn muốn thế nào nữa!"

"Muốn ra ngoài thì theo sát tôi." Yến Sở cố ý bỏ cô lại phía sau mà đi tới mảnh không gian đen thui ở phía bên kia.

"Thật là..." Mộ Sở Văn hoảng hốt nhìn bốn phía, hoàn toàn không biết vị trí hiện tại của hắn đang ở đâu, chỉ có thể sờ loạn xung quanh, lúc cô chạm tới một bức tường thịt thì sợ tới mức rút tay về, nghe thấy một tiếng cười nhẹ của Yến Sở, cô càng cảm thấy quẫn bách.

Cầm lấy tay áo của Yến Sở đi một đoạn đường, mới nghe thấy thanh âm mở cửa ra, trước mắt một mảnh sáng ngời, cô giống như nhìn thấy hy vọng, lập tức buông tay cách xa người hắn, nhưng trước mắt cô hiện ra có vẻ giống như một phòng nghỉ, có giường, có ghế bành và một vài gia cụ đơn giản khác, cô vừa thấy cánh cửa khác liền chạy vội qua, không đợi hắn nhắc nhở liền lao nhanh ra ngoài.

"Đừng có gấp, ra ngoài là văn phòng của tôi rồi, tôi hôm qua cô đã tới nên hẳn là rất quen thuộc đúng không." Yến Sở ở cao giọng nói, ác ý gọi lại hồi ức tối hôm qua.

Nhớ tới đêm qua gặp hắn, cô chỉ mong sao lập tức về nhà thu dọn hành lý, vĩnh viễn thoát ra khỏi tầm mắt của ba người đàn ông đã nhục nhã cô.

Cô đẩy cánh cửa lao ra, lại không hề phòng bị nên đụng vào ngực một người đàn ông khác, cô không dám nhìn mặt của người kia, cúi đầu chạy trốn, chỉ là đằng sau truyền đến tiếng bước chân đuổi theo khiến cho cô càng thêm sợ hãi.

"Sở Văn!" Người phía sau gọi cô.

Nghe tiếng nói ôn nhu quen thuộc, toàn thân cô run lên, bước chân cũng cứng lại.

Là người trong lòng của cô, cũng là em trai của gã dê tiện kia.

Nhưng mà vừa rồi cô chạy ra từ phòng của Yến Sở, quần lót vẫn còn lưu lại mật dịch còn chưa khô, anh nhất định sẽ đoán được cô cùng tên kia ở bên trong đã làm chuyện gì.

"Sở Văn! Đừng đi, em nghe anh giải thích có được không?" Yến Minh cuối cùng đuổi kịp cô, vội vàng kéo tay cô khẩn cầu.

"Em... Không có trách anh, cảm ơn anh đã giúp em." Cô vụng trộm nhìn bên trong văn phòng tổng giám đốc một cái, phát hiện Yến Sở đang hai tay ôm ngực đứng ở cửa văn phòng của hắn nhìn hai người bọn họ chăm chăm, ánh mắt sắc bén khác sâu nhắc nhở cô không nên trêu chọc của em trai của hắn.

Mộ Sở Văn theo bản năng muốn giữ khoảng cách với Yến Minh, anh lại bắt lấy hai cánh tay cô, kích động hỏi: "Thật vậy sao? Vậy thì tốt quá, chúng ta sau này sẽ là đồng nghiệp, anh cũng sẽ tới đây làm việc..."

Anh càng nói càng tiếp sát cô, Mộ Sở Văn đã cảm nhận được ánh mắt phẫn nộ phóng tới, cô không thể không quyết tâm cắt ngang lời nói của anh: "Thực xin lỗi, em có chuyện phải làm."

Cô muốn vội vàng chạy trốn, muốn triệt để chặt đứt cái kiểu yêu đương của bọn đàn ông, triệt để rời xa nam nhân của Yến gia.

Chạy ra khỏi công ty, lại vẫn chưa kịp điều chỉnh tâm tình, bỗng một chiếc mũ trần thể thao màu đỏ chạy đến rồi dừng lại trước mặt cô, cô liếc mắt một cái liền nhận ra là chàng trai tối qua đã "cấn" mình.

"Nhanh lên xe, nếu không thì tôi sẽ mách với anh trai là cô trốn việc." Yến Triết túm chặt tay cô, uy hiếp.

"Buông tay! Tôi không có quan hệ gì tới các người hết!" Cô nhất quyết cự tuyệt, hất tay cậu ta ra nhưng không được, ngược lại còn bị cậu ta ôm lấy eo mình rồi thô lỗ kéo lên xe.

"Đừng nghĩ là tôi muốn cướp đoạt nữ nhân của anh trai mình, mục đích duy nhất của tôi chỉ là hủy hoại chị mà thôi." Yến Triết phun ra một câu vô cùng đáng sợ, sau đó hoàn toàn không để ý cô mà nổ máy chạy xe đi.

Na: chương này ngắn ghê, hihi. Mà 3 chương nữa có thêm 1 anh nam khác, cũng tham gia xxx. Không biết chị main nhà ta có chịu nổi ngắn này nam nhân không, chứ chương cuối là xxx tập thể đó □□□

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Chị trốn không thoát

"Dừng xe! Tôi không phải là tình địch của cậu!" Mộ Sở Văn sợ hãi hét lên, thấy cậu ta coi tiếng chửi của cô như không khí: "Nhanh cho tôi xuống xe! Cái tên đồng tính luyến ái! Tên đồng tính luyến ái! Tên đồng tính luyến ái..."

Tiếng thét của cô lập tức nhận được sự chú ý của người qua đường, cô cứ tự nhiên nói về sự thực của Yến Triết như thế, cậu ta có thể cảm nhận được những người xa lạ qua đường đều ngoái đầu nhìn cậu bằng ánh mắt khinh bỉ.

"Câm miệng! Phiên chết được!" Cậu ta hét lên, sau đó ngoan độc nhả ga.

"Tên đồng tính luyến ái! Tên đồng tính luyến ái..." cô tiếp tục mắng, cũng không tin cậu ta không thỏa hiệp.

Yến Triết cuối cùng bị chọc tức, phanh mạnh xe lại, thừa dịp lúc cô xuống xe chạy trốn thì cậu ta cũng nhảy xuống xe vòng qua đầu xe, thô lỗ kéo lấy quần áo của cô rồi đem thân thể nhỏ gầy của cô ấn trên đầu xe.

"Bây giờ tôi lập tức cho chị xem đến cùng tôi phải là đồng tính luyến ái hay không!" Cậu ta nhanh chóng áp trụ thân thể của cô, hướng về đôi môi đỏ mọng mà cắn, hoàn toàn không để ý tới đau đớn của cô, cắn tới khi chảy máu.

Lại là một nụ hôn hoàn toàn không có chút kỹ thuật nào, không, cái động tác vừa rồi căn bản không thể gọi là nụ hôn, mà là cắn!

"Úm..." cô đau đớn xoa mặt, cảm giác môi cơ hồ bị cắn đứt một miếng thịt!

Cái tên đồng tính luyến ái biến thái ăn dấm chua rồi cắn bậy này:

Trên đường người đi đường dần dần vây quanh, nhưng không ai giúp cô.

"Thế nào? Còn dám nói tôi là đồng tính luyến ái nữa không?" Yến Triết khiêu khích nói.

"Bất luận cậu có làm cái gì với tôi thì cậu cũng chỉ là một tên đồng tính luyến ái bị điên!" Mộ Sở Văn mắng xong khăn trương đầy cậu ra rồi nhanh chân bỏ chạy, nhưng là chưa chạy được hai bước đã bị Yến Triết từ phía sau kéo tóc, cậu ta thuận thế chế trụ vai cô, nghiêng đầu cắn chiếc gáy phẫn nộ tình tẻ, người qua đường nhìn thấy ai nấy đều kinh ngạc, nhưng lại không ai dám đứng ra.

Yến Triết cứ giữ nguyên miệng mình trên gáy cô một hồi lâu, không biết bước tiếp theo phải nên làm như thế nào, lúc này lại nghe cô kêu tên của anh cả của cậu, vì bất ngờ kinh ngạc nên đã để cho cô trốn thoát mất rồi.

Mộ Sở Văn chạy, cô phát hiện chỗ hai người bọn họ vừa dừng xe rất gần với nhà mình.

Nhưng mà cô vẫn chạy nhanh tốc độ sợ Yến Triết tóm được cô thì chết.

"Nghe nói chị đạt quán quân giải diễn kinh của trường, thật khéo, tôi cũng vậy." Yến Triết thờ ơ nắm chặt tay cô, nhìn lướt qua bốn phía nơi ở rồi cười hỏi: "Nhà chị cũng ở gần đây sao? Thực trùng hợp, hôm nay tôi đi sinh nhật một người bạn cũng ở đây."

Sinh nhật? Chẳng lẽ bạn của cậu ta là Lý Hạc!

Lúc Yến Triết kéo cô đến cửa nhà mình, lúc đó cô mới khẳng định suy đoán của mình là đúng.

"Tôi không vào cùng với cậu đâu!" Dù cho cổ tay vẫn bị cậu ta nắm chặt, cô vẫn quyết đoán cự tuyệt.

"Vì sao? Há! Chẳng lẽ... Nơi này là nhà chị!" Yến Triết đắc ý thường thức sắc mặt tái nhợt của cô, dơ tay lên muốn nhấn chuông cửa.

"Không!" Cô tuyệt không có thể bị cậu ta dùng tư thế ái muội như thế này để cưỡng ép đi vào, bố cùng với mẹ nhỏ tuy nhiên đã ra khỏi nhà, nhưng mối tai họa ngầm lớn nhất chính là Lý Hạc vẫn còn đang ở nhà!

Nếu như cậu ta lại làm chuyện như lúc này trong nhà mình thì...

thật sự là Mộ Sở Văn muốn cách càng xa Yên Triết càng tốt, nhưng cậu ta lại càng giữ chặt eo cô, chiều cao hai người một cao một thấp vô cùng cân xứng, cánh cổng nhà cô đột nhiên mở ra.

Cảm thấy như có hàng ngàn mũi dao đang phóng tới, cô mấy móc chuyển ánh mắt tới bên trong cánh cửa, chỉ thấy sắc mặt của Lý Hạc xanh mét đang đứng ở trước mặt bọn họ, ánh mắt sắc như dao đâm chú cánh tay của Yên Triết đặt trên eo cô, biểu tình tựa như bị hoá đá luôn vậy.

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Em trai xâm phạm

"Triết? Vào đi!" Lý Hạc ôn hoà mời Yên Triết vào nhà, sắc mặt có chút tái nhợt, cậu lạnh lùng liếc Mộ Sở Văn một cái, bỏ lại một câu: "Chị thì em không cần phải khách khí rồi." Nói xong xoay người đi vào nhà.

"Lý Hạc cậu thật có phúc đấy. Trong nhà lại có một chị gái thanh thuần đáng yêu như vậy, vậy mà trước giờ không hề thấy nhắc tới." Yên Triết nhìn ra cậu với Mộ Sở Văn có gì đó không bình thường, cố ý cười lớn trêu chọc cậu.

"Đáng yêu thì đúng, nhưng còn thanh thuần thì không có rồi." Lý Hạc lấy đồ uống trong tủ lạnh, lạnh lùng đưa mắt nhìn Mộ Sở Văn, cô như vậy mà lại ôm ấp Yên Triết ở trước nhà, cứ như là cố ý để cho cậu nhìn vậy.

Mộ Sở Văn không được tự nhiên xê dịch vị trí, bất đắc dĩ phần eo bị Yên Triết dùng khuỷu tay kẹp chặt, cô đành phải thấp giọng cầu xin nói: "Buông ra, tôi muốn đi toilet."

Một có được tự do, cô lập tức trốn về phòng của chính mình rồi khóa cửa, tay chân luống cuống đóng khoá vali hành lý lại.

Cô chưa từng nghĩ tới việc bán thân lại sợ hãi hai người con trai nhỏ tuổi hơn mình, vốn đã hẹn với Nghiêm Minh Lệ rằng chủ nhật sẽ chuyển nhà, nhưng hiện tại cô chỉ muốn lập tức thoát khỏi hai tên Tiểu Sắc Lang này.

Mới vừa khép vali lại, bỗng nhiên có tiếng gõ cửa truyền đến khiến cô khản trương đẩy vali vào ngăn tủ, cô hít một hơi thật sâu mới bình tĩnh hỏi lại: "Chuyện gì?"

"Chị ở trong phòng lâu như vậy, em lo lắng có phải chị ngắt xiur rồi hay không." Giọng nói của Lý Hạc lộ ra quan tâm, khiến cho cô khó tin:

"Chị không sao, chỉ là muốn nghỉ ngơi một chút."

Cô vừa nói xong liền nghe thấy giọng Yên Triết trêu tức nói tiếp: "Chị gái cậu đang cần nghỉ ngơi, tối hôm qua chị ấy tăng ca nên về muộn."

"Làm sao cậu mà biết?" Thân sắc Lý Hạc ngưng trọng nhìn Yên Triết.

"Aiza...! Tôi quên nói với cậu, chị gái cậu đang làm việc ở công ty của anh trai tớ, tớ cũng là hôm qua — trễ mới biết được." Yên Triết cố ý kéo dài chữ "Tối hôm qua", tựa hồ nhìn ra tình cảm đặc biệt của Lý Hạc đối với Mộ Sở Văn, cười đến vô cùng ái muội.

Lý Hạc nháy mắt lại bùng lên cơn ghen, cầm lấy cổ áo của Yên Triết định đâm cậu ta, Yên Triết vẫn cọt nả châm ngòi thổi gió: "Tớ là thấy chị ấy xinh đẹp nên mới hôn chị ấy, mà còn vừa rồi cậu không phải cũng thấy tớ ôm chị ấy ngoài cửa đấy sao, chẳng phải là cậu không có ý kiến sao?"

"Ai nói tớ không ý kiến! Tớ vừa rồi đã định đánh chết cậu rồi!" Lý Hạc đâm cậu ta một đâm liền trực tiếp đem Yên Triết ngã xuống, mục đích của Yên Triết đã đạt, cũng không nên ở lại làm gì nữa.

Lúc này, Mộ Sở Văn liền như cá trong chậu, mở cửa ra để giải thích có vẻ dư thừa, nhảy cửa sổ chạy trốn cũng không được, trong lúc cô đang do dự, Lý Hạc đã cầm chìa khoá dự phòng mà cậu tự làm để mở cửa.

"Sao em có chìa khoá phòng chị?!" Nhìn chằm chằm nắm tay cửa đang xoay, Mộ Sở Văn luống cuống định cầm lấy đèn ngủ đến chặn cửa, nhưng Lý Hạc đã xông vào.

"Bốn năm trước em có rồi! Em vẫn chịu đựng nửa đêm không vào phòng chị, em vẫn chịu đựng không đụng chạm vào chị, vậy mà chị lại cùng một kẻ không quen biết thân thiết một chỗ! Em hẳn không bận tâm tình cảm gia đình của chị, em hiện tại liền muốn chị!" Lý Hạc tức giận đến sắc mặt trắng bệch, hộc mắt phỉếm hồng, tức giận nhìn xuống bàn đặt đèn ngủ liền đè cô xuống bàn.

Bởi vì chiếc bàn quá nhỏ, Mộ Sở Văn chỉ có phần eo được mặt bàn chống đỡ, từ bộ ngực trở lên đều rơi xuống dưới, vì kinh hoàng cô không thể không bắt lấy cánh tay của cậu để cố gắng duy trì cân bằng.

Hai người vặn vẹo hết sức, Lý Hạc lại kéo cô xuống trên mặt đất, thân thể cậu cao gầy không chút lưu tình mà áp trụ thân thể mềm mại của cô, cậu lung tung hôn môi cô, động tác mặc dù thô lỗ, lại không thể che đi được sự ngây ngô của cậu.

Trong đầu Mộ Sở Văn lúc này tất cả đều là đạo đức luân lý, cậu là của em trai của cô, cho dù không có quan hệ huyết thống thì cũng không thể, tuyệt đối không thể!

Đầu óc cô vừa thông suốt, cô liền lao đến cầm lấy chiếc cột đèn bàn, đại não vẫn chưa kịp suy nghĩ xong, cô đã đánh trúng đầu của cậu.

Lý Hạc kêu một tiếng đau đớn rồi ngã sấp trên người cô, toàn thân cô bị ép rất đau, lại vẫn ần ần có thể cảm nhận được hạ thân đang trương to của cậu đang từ từ tho nhỏ lại.

Cô dùng hết sức mới đẩy cậu từ trên người mình xuống được, thấy cậu hôn mê bất tỉnh liền theo phản xạ đưa ngón tay xuống dưới mũi của cậu, xác nhận là cậu chỉ bị hôn mê, cô mới dựng chiếc bàn đèn ngủ lên.

"Lý Hạc... Thực xin lỗi! Chị... Chúng ta không có khả năng." Lôi rương hành lí qua người Lý Hạc, cô vẫn đối cậu tràn ngập xin lỗi.

Dùng mật mã mà Nghiêm Minh Lệ đưa cho cô để vào nhà đã là giữa trưa, Mộ Sở Văn vừa mệt vừa đói, trực tiếp đem hành lý để ở chỗ cửa ra vào, sau đó chạy về phía phòng khách rộng rãi rồi nằm lên sofa ngủ.

Trong lúc mơ hồ, cô nghe thấy tiếng rên rỉ đứt quãng, thanh âm càng nghe càng quen tai.

Ý thức dần dần thanh tỉnh, cô cảm giác được một trận tê dại xa lạ theo bộ ngực truyền đến đại não, theo bản năng cô duỗi tay để đuổi đi sự kích thích này, bàn tay cô lại chạm phải một cái đầu với đám tóc ngắn xoăn.

Cô đột nhiên mở to mắt, chính xác là đang có một người đàn ông nằm sấp trên ngực cô, mà miệng của hắn đang ngậm chặt ngực cô rồi bú mút!

Trời ạ! Rõ ràng là cô đang ngủ trên ghế sofa của nhà Nghiêm Minh Lệ, tại sao trong nháy mắt đã trần như nhộng rồi?

"A——!" Cô thét chói tai, người đàn ông kia liền nhanh chóng bịt chặt miệng của cô bằng môi mình, một cái hôn thật dài và nồng cháy, đồng thời cơ ngực rắn chắc của hắn cũng không ngừng ma sát đỉnh ngực của cô, đem tình cảm mãnh liệt truyền sang cho cô, gọi lên ham muốn tình dục của cô.

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Cô định lạnh nhạt sao?

Đáng tiếc lúc này Mộ Sở Văn chỉ có kinh sợ cùng kháng cự, cô mím chặt làn môi cự tuyệt đầu lưỡi của hắn vào xâm chiếm.

Người đàn ông rốt cục mất đi nhẫn nại đẩy cô ra, âm trầm hỏi: "Cô định lạnh nhạt như thế sao?"

"Các người cư xử như lũ động vật chỉ dùng nửa thân dưới để suy nghĩ như vậy sao? Mộ Sở Văn hướng về phía hắn rít gào nói, cô muốn lập tức gọi điện thoại hỏi Nghiêm Minh Lệ rằng tại sao trong nhà lại đột nhiên xuất hiện một người đàn ông biến thái như thế, đã có ý đồ cưỡng bạo người khác còn cư xử nhiên trách cứ cô lạnh nhạt.

"Như vậy không đủ? Chẳng lẽ cô thích SM*?" Người đàn ông ý vị thâm trường xem cô, một bên bắt đầu làm giải dây lưng.

*SM: S là viết tắt của Sadist có nghĩa là người bạo dâm hay còn gọi là ác dâm. Còn M là viết tắt của từ Masochist là người khổ dâm, thống dâm. SM luôn thể hiện một mối liên hệ giữa một cặp người trong đó một người luôn thích thú khi được hành hạ người khác, người còn lại thì hứng thú và hạnh phúc khi được đối phương hành hạ.

"Dừng lại, dừng lại! Rốt cuộc anh là ai? Tại sao lại ở trong nhà của Nghiêm Minh Lệ?" Cô cuống quýt nhảy xuống sofa, Cầm lấy quần áo của mình che thân.

"Tôi là anh trai của con bé, tôi là người hỏi câu đó mới đúng chứ, cô tự động đưa lên cửa không phải là muốn để cho tôi tiết dục sao?" Người đàn ông cười khê nhìn cô mặc xong quần áo, có ý xấu nhắc nhở: "Đừng lo lắng, một lát nữa cô còn chả muốn cởi sạch?"

"Anh đừng lừa tôi! Anh trai của cô ấy tao nhả, bình dị gần gũi, quang minh lỗi lạc, sao một kẻ biến thái như anh lại có thể là anh trai của cô ấy chứ?" Cô

nhất định phải gọi điện thoại xác nhận mới được!

"Không sai, ở trước mặt mọi người là như vậy, bắt quá, ở trước mặt em thì có thể ngoại lệ một chút. Cứ gọi điện thoại đi, tôi tin em sẽ được nghe nhiều câu ca ngợi về người anh trai này." Người đàn ông kia rộng rãi cho cô không gian để thở dốc, hắn ta ngồi xuống trên ghế sofa, dựa lưng ra phía sau, hai tay dang ra hai bên thành ghế.

Mộ Sở Văn bấm số điện thoại Nghiêm Minh Lệ sau khi có người bắt máy liền kích động nói: "Sao nhà cậu lại có tên đàn ông biến thái nào ở trong nhà thế này! Suýt chút nữa tớ đã bị hấn cường bạo rồi! Hấn còn tự xưng là anh trai cậu, hấn cao một mét..."

Người đàn ông đột nhiên cướp lấy điện thoại di động của cô, âm thanh trầm bổng giống như đang đọc diễn đạt một bài văn bịa đặt nói: "Không tới một mét sáu, khuôn mặt vuông như đầu tàu điện, có thể là hấn theo đuôi bạn của em rồi vào nhà, may mắn là có anh ở nhà, bằng không xã hội này lại có một cô gái bị làm hại rồi! Đừng lo lắng, anh sẽ chiều đãi bạn của em thật tốt."

Hắn cố ý đem hai chữ "Chiêu đãi" nói ra ái muội mà phức tạp, không cho cô cơ hội trực tiếp cầu cứu qua điện thoại.

"Tôi... Tôi không cần anh chiều đãi! Bản thân tôi... Tôi sẽ tự đi!" Cô cướp lại di động, hoảng loạn kéo vali muốn chạy trốn, đến cổng biệt thự, cô mới phát hiện khó khăn nhất lúc này không phải là tên sắc lang đằng sau đuổi theo, mà là mặt mã cánh cổng lúc đi ra ngoài không giống với lúc đi vào, cô nhập ba lần vẫn là không đúng.

"Sauk hi tôi "chiêu đãi" xong thì tôi sẽ nói mật mã cho em." Người đàn ông đứng ở sau lưng cô với nét mặt vui sướng khi thấy cô quẫn bách, hai tay dang rộng hướng về phía cô: "Nói đi, muốn tôi chiều đãi em ở đâu? Ở trên sofa theo kiểu Châu Âu, kiểu cổ điển trên bàn trà, trên thảm trải nền nhà, hay là trên bậc thềm cầu thang, hay muốn chỗ nào? Chỉ cần em nói ra thì địa điểm nào tôi cũng đều phục vụ cho em đến cả đời này cũng khó quên."

Na: Chương nó ngắn chứ mình không có cắt chương đâu nhé, với cả anh này chính là lần đầu của chị Văn đấy. Chương sau anh ăn gọn chị:))

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Xâm nhập chỉ điểm

"Tôi muốn đi ra ngoài!" Mộ Sở Văn sợ hãi lời điện thoại ra, lại bị người đàn ông kia nhanh chóng cướp lấy.

"Em chỉ có thể gọi điện cầu xin sự giúp đỡ một lần thôi." Người đàn ông nhíu mày nhìn cô, đem di động vứt ra phía sau, nghiêng thân dùng hai tay ấn ở trên cửa để cô lọt vào giữa, nhẹ giọng nói: "Đi ra ngoài cũng là một ý tưởng không tồi, nhưng mà tôi không nghĩ sẽ để cho người khác nhìn thấy thân thể người đàn bà của tôi đâu, chúng ta vẫn nên chọn ở nhà đi!"

"Tôi là nói tôi muốn đi ra khỏi đây!" Mộ Sở Văn chó cùng rứt giậu quát, thân thể bị hấn khống chế nên có một chút lâm vào tuyệt vọng, cô vừa trốn từ trong nhà ra, không nghĩ tới lại gặp ngay phải một người đàn ông khác, chẳng lẽ bộ dạng của cô mê người lắm sao?

"Nếu như em đã không muốn lựa chọn, chúng ta liền ngay tại đây tiến hành luôn đi!" Người đàn ông giả vờ như nghe không hiểu lời của cô, trái lại tự bắt đầu nút thắt.

"Nếu anh dám làm gì tôi, Lệ Lệ sẽ không coi anh là anh trai nữa! Dừng tay! Dừng tay!" Giãy dụa không có hiệu quả, cô đành phải bắt lực hò hét.

"Hừ..." Hấn nhẹ nhàng đem ngón trỏ để trên cặp môi hồng của cô, "Hưởng thụ tình ái vui vẻ mà tôi làm em cho thật tốt đi, phản kháng chỉ sẽ khiến cho em mình đầy thương tích thôi."

"Tại sao các người đều đối xử với tôi như vậy? Rốt cuộc tôi đã làm sai cái gì hả?" Nhớ tới bị Yến Sở và Yến Triết xâm phạm, còn có cả người em trai trên danh nghĩa kia cũng trần trụi đối xử với cô như thế, cô không kiềm chế nổi, nước mắt cứ chảy xuống đến. Đọc truyện nhanh nhất tại wattpad của Huyền Namida.

"Ồ, xem ra em không phải là lần đầu tiên rồi! Vậy thì tốt rồi, tôi thích nhất là phụ nữ có kinh nghiệm, đỡ phải làm tôi tốn tâm tư vào khúc đạo đầu." Hấn chỉ để ý nghe được hai chữ "các người", không biết ở đâu ra lửa giận, đột nhiên thô lỗ xé áo somi của cô, đè hơn nửa thân thể của cô lên trên vali rồi bắt đầu kéo quần của cô xuống, động tác cực kỳ thô bạo.

"A! Tôi là lần đầu tiên! Anh không thích người không có kinh nghiệm đúng không? Tôi không có kinh nghiệm, anh thả tôi đi! Là thật đấy! Thả tôi đi!" Cô muốn kẹp chặt hai chân để giữ quần, nhưng vẫn không đỡ lại được sức lực của đàn ông.

Người đàn ông kia nhìn thấy biểu cảm của cô chân thành nên có chút chần chừ, nhưng lập tức lại thay bằng nụ cười thâm dân: "Tôi muốn nghiệm chứng một chút, nếu em không gạt tôi, tôi nhất định sẽ ôn nhu đối đãi em."

"Anh... tên vô lại! Không được đụng vào người tôi! Không cần..." Nhớ tới tối hôm qua Lý Hạc làm chuyện đó với cô, cô biết cái gọi là "Nghiệm chứng" mà hấn nói là cái gì, hấn nhất định sẽ dùng ngón tay sấp nhập vào tư mật bộ vị mà ngay chính cô cũng chưa từng động tới.

"Ngoan, đang hai chân ra, bằng không tôi sẽ làm đau em đấy *." Người đàn ông một bên thủ thủ thì thủ thủ, một bên lại tách hai chân trắng nõn thon dài của cô ra, ngón trỏ thô dài không hề báo trước sáp nhập vào mặt đạo khô ráp.

"A —" Mộ Sở Văn kim lòng không được kêu ra tiếng, lần đầu tiên bị dị vật tiến vào thân thể cảm nhận vô cùng rõ ràng, cô lại bị một loại cảm giác xa lạ khó diễn tả bằng lời tràn tới, tựa như lúc này cô ở trên ghế sofa nửa mê nửa tỉnh khi không tự giác phát ra rên rỉ.

"Em sẽ làm quen nhanh thôi, nhưng nếu là đồ thật thì còn sâu, mạnh, nhanh hơn." Ngón tay người đàn ông chỉ có tiến vào một phần ba, nhìn thấy phản ứng trên mặt cô, hần thật vừa lòng, lại chậm rãi xâm nhập ở nơi phía dưới cô.

"Không cần vào nữa! Không cần! Đau quá! A... Thật sự đau quá!" Mộ Sở Văn nghiêng mặt vào vali cầu xin, ngón tay hần rút cục cũng ngừng lại ở bên trong huyết đạo, không có đâm sâu hơn, cô mới từng ngậm từng ngậm hít thở, ý đồ giám sát con đau.

"Không sai, em quả là đưa bé thành thật, tôi thích nhất là những cô gái thành thật, chỉ là rất nhanh thôi tôi sẽ để biến em trở thành phụ nữ." Người đàn ông tao nhã tươi cười, từ phía sau lưng nhẹ nhàng ôm lấy cô, khuôn mặt góc cạnh, cánh mũi cao thẳng tinh xảo sát nhẹ lên đỉnh đầu cô, nhẹ nhàng nói với cô: "Tôi là người đàn ông đầu tiên của em, cũng chính là người đàn ông duy nhất, nhớ kỹ tên của tôi — Nghiêm Giản Kiệt."

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Ất* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Nếu sướng thì cứ kêu lên đi

"Anh không thể như vậy! Đây là cưỡng gian! Đây là phạm pháp!" Mộ Sở Văn uốn éo người muốn đẩy bàn tay to của hần ra khỏi phần eo của mình, Nghiêm Giản Kiệt thuận thế dời tay về phía trên xương mu của cô, thậm chí còn cố ý cầm một đúm long rồi nhẹ nhàng lôi kéo.

"Tôi biết, nhưng là nếu cả hai bên đều hưởng thụ thì sẽ không thể tính là cưỡng gian, mà là chuyện tình tốt đẹp!" một bàn tay của hần đùa bỡn bộ lông đen rậm của cô, một bàn tay cảm thụ trên vùng bụng bằng phẳng bóng loáng và da thịt mềm mại mẫn cảm của cô, vẫn còn không quên nói bên tai cô những câu nói làm người khác mặt đỏ tím đập: "Em biết không? Phụ nữ có bộ lông ở chỗ này rậm thì có tính khát vọng mãnh liệt hơn những người bình thường đấy!"

"Tôi không có! Chúng ta trước kia chưa từng gặp mặt, đối với anh một chút cảm giác tôi cũng không có! dù cho anh bắt buộc tôi phát sinh quan hệ với anh cũng vô dụng!" Cô quật cường phủ định mê hoặc của hần, bởi vì cô sợ linh hồn của chính mình bị hần khơi mào khoái cảm xa lạ.

"Vậy chug ta xem xem liệu em có cảm giác hay không nhé!" Nghiêm Giản Kiệt không chút hoang mang cử động hai tay, bao phủ hai bên ngực cô, cách áo ngực viền ren mong mỏng mà xoa bóp, môi cũng không nhàn rời, cắn mút ở trên gáy cô, nhẹ nhàng ngậm chặt da thịt non mịn của cô, đầu lưỡi phẳng phát có tia điện xẹt qua khiến cho mỗi một tác da thịt của cô đều tràn ngập khoái cảm.

"Ấn... A!" Mộ Sở Văn sớm đã nhịn không được ngân nga ra tiếng, cô cảm nhận được dục hỏa của hần cực nóng, cô lại cực lực muốn che giấu dục vọng bị khơi mào của bản thân nên đành phải dùng sức cắn môi dưới không để cho tự mình phát ra thanh âm dâm dăng.

Nghiêm Giản Kiệt rất nhanh liền phát hiện cô có ý kiềm chế, ngón tay dài của hần vạch ra đem nội y của cô hở ra vị trí xương quai xanh, lộ ra đỉnh ngực mềm mại, đỉnh đầu nụ hoa cao nhọn làm hần cười đắc ý: "Thân thể của em đã bắt đầu có phản ứng rồi, không cần đề nén cảm giác này đâu, cứ việc rên thành tiếng đi!"

"Nằm mơ! Tôi tuyệt sẽ không thỏa mãn nhục dục của anh!" Miệng cô cứng rắn cự tuyệt đòi lấy một luồng mãnh liệt kích thích khác, tay trái của hần dời xuống đùi cô, đưa bàn tay dán sát vào chỗ tư mật cảm thụ sự ẩm nóng của cô, ngón trỏ tay phải đè lại nụ hoa trên ngực, ngón giữa đè lại cô ngực trái nụ hoa, hai ngón tay chuyển động giữa hai nụ hoa, xoa bóp bộ ngực biến thành đủ hình dạng.

"Ngoan, nếu sướng thì cứ rên lên đi!" Hần nhẹ giọng mê hoặc, đột nhiên dùng sức một cái, đè hai nụ hoa xuống, sau đó lại ve nắn một viên rồi nhẹ nhàng kéo ra để cảm nhận sự đàn hồi.

"A..." Mộ Sở Văn rút cuộc kiềm chế không mà run run rên thành tiếng.

"Đây mới là thiếu nữ thành thật mà tôi thích!" Nghiêm Giản Kiệt cười ngậm chặt lỗ tai của cô, hai tay tiếp tục trên bộ ngực của cô, cho đến toàn thân cô ngây ngô run rẩy không thôi.

"Dừng tay! Van cầu anh mau dừng tay! Tôi... Tôi không được! Cầu... Cầu xin anh đừng như vậy..." Mộ Sở Văn vô lực cầu xin, toàn thân tê dại, dục vọng xa lạ chậm rãi ăn mòn ý chí của cô.

"Lại không thành thật rồi, tôi nên sao vậy trừng phạt em như thế nào đây?" Nghiêm Giản Kiệt đẩy cô đến trên cửa, mở rộng cổ áo somi của cô, dương cương nam tính ngăn chặn từ phía sau lưng cô, khiến cho hai luồng mềm mại của cô biến hình ở trên ván cửa, hần lại hơi chút kéo cô ra cách cánh cửa một chút, cúi đầu xem hai hạt đậu đỏ mẫn cảm trước ngực cô đang ma sát bên trên cánh cửa lạnh lạnh, khuôn mặt hồng hào càng trở nên mê mẫn.

"a...um!" Cô cắn chặt môi nhưng vẫn tràn ra rên rĩ, cô thật sự hi vọng bản thân có thể không cam chịu khổng chế của hắn, nhưng là thân thể đã bắt đầu phản bội cô rồi.

Nghiêm Giản Kiệt nhanh chóng cởi quần dài của mình ra, dùng đầu gối xâm nhập giữa hai đùi cô từ phía sau lưng, cơ bắp rắn chắc dán sát vào bắp đùi cô, cảm nhận được sự trơn nhớt ẩm nóng tràn ra, hắn cong lên khoe miệng: "Cô gái ngoan, thân thể của em đã chuẩn bị sẵn sàng cho tôi rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Đâm chết em

Yến Sở từng điên cuồng mà vuốt ve mông thịt của cô, Yến Triết từng thô bạo xé rách đôi môi đỏ mọng của cô, Lý Hạc cởi sạch quần áo của cô để kiểm tra xem cô có còn là xử nữ hay không, bọn họ đều khiến cho cô sợ hãi xấu hổ, mà bây giờ người đàn ông này, hắn tự xưng là anh trai của bạn cô, chỉ là dè dặt ở trên cửa liền dễ dàng làm cho cô run run mất đi bản thân.

Bây giờ thân thể cô nóng đến khó chịu, một loại cảm giác trống rỗng không rõ tên khiến cho cô cảm thấy thật xa lạ.

"Thả lỏng để tôi đưa cho em đi đến sáng khoái đi!" Nghiêm Giản Kiệt đem cô từ trên cửa kéo xuống đến, đặt nửa thân trên cô nằm sấp lên trên va li hành lý, một bên trấn an cô gái ngây thơ vẫn đang run rẩy: "tư thế này sẽ làm em càng dễ dàng tiếp nhận tôi."

Mộ Sở Văn phảng phất bị mê hoặc, thân thể hư không chờ đợi hứa hẹn của hắn, cặp mông khêu gợi nhẹ nhàng vẩy vẩy, giống như triệu hồi xâm phạm của hắn.

Nghiêm Giản Kiệt sớm nóng lòng không kịp đợi cởi ra quần lót, loi ra nam căn thô dài, hắn đột nhiên nhếch miệng, khom người phủ trên phía sau lưng bóng loáng của cô, để cho thứ thô to vĩ đại của mình đặt ở giữa hai đùi cô.

"Ân..." Cô thật là khó chịu, lại không thể xấu hổ mở miệng rên rĩ, chỉ có thể vẩy vẩy cái mông ma sát hắn, tại sao hắn còn không cho cô?

"Muốn sao?" Hắn nhìn xuống dục vọng bùng nổ, nói ở bên tai cô, một bên vòng qua cô vòng eo mảnh khảnh đâm tà đùa giỡn ngay trước hoa hạc cô.

Một động tác kia nháy mắt gọi lên ký ức của cô, Yến Sở cũng từng tùy ý nhu lộng thân thể của cô như vậy! Đọc truyện tại wattpad của Huyền Namida để ủng hộ edit.

"Không cần! Buông ra tôi! Tôi nói không cần!" Cô luồn qua chân hắn, kéo xa khoảng cách, cô suýt chút nữa liền mất đi lý trí cầu xin người đàn ông này muốn cô!

Nghiêm Giản Kiệt nhìn thấy sự chuyển biến đột ngột của cô có chút bất ngờ, nhưng lập tức lại hướng cô dùng ánh mắt tán thưởng: "Dưới loại tình huống này cư nhiên còn có thể giữ vững lý trí, trách không được em gái tôi suốt ngày nhắc đến tên của em! Bất quá, tôi đếm tới ba nếu em lại không đi tới đây thì cũng đừng trách tôi dùng SM đối với em!"

"Anh cư nhiên lại biến thái như thế, tôi... A!" Cô hét lên một tiếng, thân thể vẫn còn trong trạng thái tê dại, cô đã bị hắn nắm chặt.

"Tôi quyết định không đếm nữa!" Hắn nhìn chăm chú đôi môi hồng của cô, cúi đầu nhanh chóng ngậm chặt này hai mảnh mềm mại.

Mộ Sở Văn đã không có cơ hội nói chuyện, kỹ thuật hôn của hắn còn cao siêu hơn cả phim thần tượng mà cô hay xem nữa.

"Ân...Á!" Cô không hề phòng bị, phía dưới bị hắn nâng lên một chân hung hăng tiến vào, haimắt nhất thời mở lớn, cơn đau dữ dội làm nước mắt cô nháy mắt tràn ngập hốc mắt.

Nghiêm Giản Kiệt cũng không có vì thấy nước mắt mà buông tha cho cô, ần đầu nhìn thấy cô nằm ở trên ghế sofa ngủ hắn liền dấy lên dục hỏa không chế không được.

Nam căn cực lớn của hắn thật vất vả đâm phá phía dưới cô cuối cùng một đường tiến vào bên trong thân thể nóng bỏng, bị sự khít khao của cô kẹp chặt, dục hỏa của hắn càng như mũi lửa phun trào, thiêu hủy lý trí của hắn, hoàn toàn không chế được thân thể của mình.

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Đâm chết em 2

"A! A! A..."

mỗi lần tiến vào hán đều đâm sâu tận gốc rồi lại rút ra, nội bích cô co dần mùi phần, mỗi một lần ma sát đều khiến hán phát cuồng, hán gặm nhẹ lần lượt mảnh liệt va chạm thân thể của cô, "Bóp bóp" tiếng vang cùng tiếng kêu đau của cô tràn tới từng góc ngách trong căn biệt thự.

"Tôi muốn hung hăng đâm vào em. Tôi muốn đâm chết em! Để cho thân thể của em vĩnh viễn nhớ kỹ rằng tôi là người mang khoái cảm cho em!" Nghiêm Giản Kiệt kích động gào thét, một lần một lần ngừng lại là một lần chôn sâu vào bên trong thân thể của cô.

Mộ Sở Văn dùng chân yếu đuối chống đỡ thân mình đang vô lực, không thể không ôm lấy cổ của hán để không bị ngã xuống, hành động này càng làm cho nam căn cực đại của hán tiến sâu hơn vào thân thể cô.

thất lung của hán tựa như một chiếc motor không biết ngừng nghỉ, cái mộng rắn chắc hoàn mỹ mỗi một lần tiến công đều không ngừng phong phú cô, lấp đầy cô, thẳng đến lúc chất dịch trắng nóng bỏng rót đầy dũng đạo của cô thì hán mới đưa phần thân tràn ngập ái dịch rút ra.

Trong thân thể phảng phất đột nhiên trống rỗng, khoái cảm kích thích biến mất, hạ thân cô mới dần dần cảm nhận được sự ma sát đau đớn, nóng rát giống như bị hỏa thiêu, Mộ Sở Văn bị loại đau ày kéo về hiện thực, mới ý thức đến việc vừa mới phát sinh.

"Buông ra tôi! Anh như thế này là cưỡng gian! Tôi sẽ tố cáo anh!" Cô đẩy hán ra không nổi, chỉ có thể lấy đôi bàn tay trắng như phấn đánh vào hán, phần eo bị tay hán * gắt gao chế trụ, chân trái vẫn đang dơ lên ở giữa không trung, bởi vì cái chân đứng thẳng vừa rồi đã đứng quá lâu nên trở nên vô lực, cho nên lúc làm cho nghiêm Giản Kiệt nói tay khỏi chân trái của cô thì dưới chân cô mềm nhũn lập tức ngồi sững trên đất.

"Đàn bà đúng là trời sinh tuyệt tình! Vừa mới rồi còn hưởng thụ diễn đại tiệc tình ái mà tôi ra sức trình diễn, bây giờ đã trở mặt ngay được!" Nghiêm Giản Kiệt bày ra một bộ dáng vô tội, lúc ánh mắt theo giọt nước mắt của cô chuyển dời đến giữa đùi cô thì nháy mắt trở nên thâm thúy.

Vừa rồi hoan ái bắn vào bên trong cô, giờ phút này tinh hoa dịch của hán trộn lẫn với ít tơ máu của cô theo bắp đùi chảy ra, rơi trên sàn có vẻ hết sức bất mắt.

"Anh..." Mộ Sở Văn lười phản bác, chịu đựng hạ thân đau đớn mà đứng lên lại lao đảo vài bước ở trước mặt hán chặt vật ngã xuống.

Nghiêm Giản Kiệt bước lên một bước, bàn tay to luôn ra phía sau nâng eo nhỏ của cô, hai thân thể trần truồng lửa nóng lại dính sát vào nhau, phần thân của hán giống xúc điện nhanh chóng bành trướng, mà cô cũng bởi vì phản ứng của hán không tự giác co rút cửa huyết một chút, lần co rút này lại cảm thấy một luồng nhiệt lưu theo cửa huyết lí chảy xuống.

"Buông... tôi ra!" Cô vô lực đẩy hán, cửa huyết lại chảy ra một cổ dịch khiến cho cô xấu hổ cúi thấp mặt.

"Tôi sao có thể nhìn em ngã lần thứ hai được?" Nghiêm Giản Kiệt hiển nhiên không định sẽ lại buông cô ra, bàn tay to của hán hơi vội vàng xao động mon tron cô đôi mộng căng tròn, lúc nhẹ lúc nặng vuốt ve cặp khít khao non mịn, cuối cùng rốt cục không thể che đậy được ham muốn mà trực tiếp công kích bắp đùi của cô.

"Á..."

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Tên đàn ông độc đoán

biệt thự To như vậy liên tục tràn ngập tiếng kêu ngâm của Mộ Sở Văn, cô vừa mới nếm thử tình ái ngây ngô bằng dương v*t thô dài đâm vào bên trong mình, cô bị hán hành hạ đủ loại tư thế, bức cô đến điên cuồng, chưa bao giờ bị miệng tử cung mẫn cảm bị lần lượt xâm nhập như thế, cuối cùng cô không chịu nổi mà ngất lịm.

Cô vừa ngủ dậy, lại phát hiện song tủy bị trói ở trên đỉnh đầu, mà người làm ra chuyện này chính là kẻ đã cưỡng bạo của cô ngay trước cánh cửa căn biệt thự này.

"Buông ra tôi! Buông ra tôi..." Mộ Sở Văn hét lớn, đột nhiên giật mình tỉnh dậy mới hát hiện hóa ra là ác mộng.

"Kêu mất hồn như vậy, trong mơ đã làm tư thế SM gì?" thanh âm của Nghiêm Giản Kiệt lập tức làm cô thoát ra hán khỏi cơn ác mộng vừa rồi.

"Anh... tên biến thái! Tôi tuyệt sẽ không ở tại nhà của anh!" Cô xấu hổ và giận dữ mắng, trực tiếp nhấc chân lên muốn nhảy xuống giường.

"Á..."

Cô ôm lấy thân thể trần truồng chui về ổ chăn, cô chỉ lộ ra một đôi tràn ngập trách cứ trừng mắt một cái nhìn người đàn ông dâm dăng đang nhìn cô cười với mái tóc hất tung rối bời.

Nghiêm Giản Kiệt nhìn cô một lát, sắc mặt bỗng nhiên trở nên nghiêm túc lên: "Em cùng Yến Sở là quan hệ gì?"

"Không..." Mộ Sở Văn định không nói dối, nhưng cô lại trực tiếp phủi sạch: "Chưa từng nghe qua cái tên này!"

Cô đã trốn đi, từ này về sau sẽ không bao giờ gặp lại tên sắc ma kia nữa!

"Nói như vậy, hai người quả thật đã có chuyện gì rồi!" Hần chắc chắn nói, trong giọng nói lộ hết bất mãn ghen tuông của hắn ra.

"Anh không cần nói xấu tôi! Tôi chẳng qua chỉ mới làm ở công ty của hắn có một ngày, tôi đã tạm nghỉ việc rồi!" lời Mộ Sở Văn vừa thốt ra lập tức phản lời nói dối lúc này.

"Một ngày này giữa hai người nhất định đã xảy ra không ít chuyện, hắn định tố cáo em lấy trộm văn kiện cơ mật của công ty, nếu em đáp ứng đến làm ở công ty của tôi thì tôi có thể giúp em loại bỏ phiền toái này." Nghiêm Giản Kiệt nghiêm trọng nhìn cô, nếu như không phải là Nghiêm Minh Lệ đã gọi cho hắn một cuộc điện thoại thì hắn còn tưởng rằng cô gái này hắn nhất định chiếm trọn rồi, không ngờ đã có người theo dõi con mồi của hắn.

"Tôi không thèm tới cái địa ngục công ty của các người! Trả quần áo lại cho tôi!" Cô phẫn uất hướng hắn quát, đảo mắt một lượt thấy quần áo quen thuộc ở bên mép giường liền nhanh chóng bỏ nhào qua chộp chẻ lên trên người.

"Em quên mất lần gần đây mặc xong quần áo có kết quả ra sao rồi sao?" Nghiêm Giản Kiệt đến gần bên giường, mặt mỉm cười, sự hung ác nham hiểm trong ánh mắt lại không thể che hết tức giận của hắn.

Nghe vậy, Mộ Sở Văn kinh sợ dừng động tác lại, quần jeans mới kéo được đến trên đầu gối, lộ hơn phân nửa cặp đùi trắng nõn, thoạt nhìn hết sức ái muội.

"Anh đã nói nếu đáp ứng anh xong thì anh sẽ nói mật mã cho tôi biết! Anh không được lật lọng!" Cô cắn răng nhìn hắn chằm chằm *, trong mắt toàn là bất lực cùng bất đắc dĩ.

"Tôi cũng không hề hứa là khi nào thì nói cho em biết." Nghiêm Giản Kiệt cúi người tới gần cô, ý cười mang theo nguy hiểm bất được cạp quần jean củ cô làm bộ muốn kéo xuống dưới, Mộ Sở Văn khẩn trương nắm chặt quần, chỉ là sức lực của cô vô phương đối đầu với sức lực của một người đàn ông.

"Đừng như vậy, tôi... Tôi còn... Đau..." Cô xấu hổ đỏ mặt rũ mắt xuống, cắn răng xấu hổ nhìn chằm chằm drap giường.

Nghiêm Giản Kiệt nhin không được cong lên khoe miệng, cô thẹn thùng phản ứng làm hắn từ đáy lòng nảy sinh triu mến, đồng thời cũng thu tay lại không lại không để cô khó xử.

"Đến của tôi công ty còn có thể làm việc chung với Lệ Lệ, hơn nữa tôi nghĩ là đối với em như vậy cũng sẽ tốt hơn, nhất là từ đây em có thể thoát khỏi dây dưa với Yến Sở, như thế nào?" Hần đưa ra một đề nghị mà thoạt nhìn thật sự không những vô hại mà còn có lợi cho cô.

"Tôi... Lo lắng một chút." Cô không dám từ chối thẳng mặt, chỉ có thể yếu đuối tranh thủ kéo dài thời gian, nhưng như vậy cũng không thể làm hắn vừa lòng.

Nghiêm Giản Kiệt nắm cằm ủa cô, như cười như không nói: "Tôi không đưa ra lời đề nghị với em, mà là nói cho em biết quyết định của tôi mà thôi."

Na: Chương sau lại gặp Yến Sở:))

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Tù nhân của ác quỷ

Thật vất vả mới đợi được đến lúc Nghiêm Minh Lệ tan ca trở về, Mộ Sở Văn cuối cùng đã có thể hướng cô ấy đề cầu cứu rồi, thế nhưng lại bị Nghiêm Giản Kiệt đánh đòn phủ đầu.

"Lệ Lệ, bạn của em đang muốn nghỉ ngơi, không nên quấy rầy cô ấy, hôm nay cô ấy đã gặp chuyện đã kích lớn, anh đã an ủi cô ấy cả một ngày rồi." Hần mặt không đỏ tim không đập mà đối trả giải thích, một bên giả vờ nư đang đỡ Mộ Sở Văn nằm xuống, lại âm thầm dùng sức đè cô xuống, nói ở bên tai cô: "Nếu Lệ Lệ biết tôi thương em, con bé nhất định sẽ khiến cho cha mẹ bức tôi cười em, như vậy được chứ!"

"Anh..." Cô muốn đứng lên, nhưng thân yếu ớt với lực đè ép hai vai lực khiến cô không thể động dậy, chỉ có thể ngoan ngoãn nằm ở trên giường.

"Cô gái ngoan, nghỉ ngơi cho tốt đi! Tôi còn phải rửa sạch chứng cứ còn sót lại trên người đã, so với việc bị bọn họ bức em cười tôi thì tôi nguyện ý chờ đợi đến lúc em tự nguyện gặt đầu." Nghiêm Giản Kiệt làm bộ lơ đãng lướt qua môi của cô một cái rồi mang theo đắc ý mà rời đi.

Mộ Sở Văn không có phản bác, bất đắc dĩ chỉ có thể oán hận nhìn hấn rời đi, tưởng thừa dịp hấn tắm rửa sẽ chạy trốn, vậy mà lại gặp Nghiêm Minh Lệ ở ngay trước cửa.

"Tớ... tớ quên mang theo ít đồ nên phải quay về lấy." Cô nhanh nhay nảy ra một cái cớ.

Nghiêm Minh Lệ nghi hoặc xem xét hành lý cạnh chân cô, còn chưa mở miệng nói gì mà cô đã vội vàng giải thích: "Lúc tớ đi rất vội nên mặc hơi ít quần áo thôi."

"Tớ đi cùng với cậu, anh tớ nói hôm nay cậu rất mệt..." Nghiêm Minh Lệ tiến lên giúp cô xách hành lý, cô lại nghiêng người tránh đi.

"Không cần, tớ không làm phiền cậu..." Vừa nói xong, thân thể của cô còn có chút không vững, may là có hành lý bên cạnh để cô chống tay đỡ, cô xoay người đỏ bừng mặt nói: "Nếu cậu nói mặt mề để ra ngoài thì tốt rồi."

"Ồi! Chết thật, tớ quên nói cho cậu biết, chính là đảo ngược lại mặt mề lúc đi vào!" Nghiêm Minh Lệ nói, định thay cô ắp mặt mề, nhưng cô đã nhanh tay hơn bấm xong mặt mề chuẩn bị tông cửa chạy ra ngoài.

Chính là cô không biết người đàn ông cô không muốn nhất nhìn thấy nhất lúc này đang đứng ở ngoài cửa chuẩn bị nhấn chuông cửa, cô vừa mở cửa ra tức khắc lui về bên trong biệt thự đóng sầm cửa lại.

Đã đoán được phản ứng này của cô, Yến Sở liền nhẫn nại ấn chuông cửa, hấn biết cho dù cô không mở cửa thì chủ nhân của ngôi biệt thự cũng tới mở.

Vì không hiểu mô tê gì nên Nghiêm Minh Lệ đi ra mở cửa, Mộ Sở Văn còn chưa kịp trốn đi liền bị bắt rồi.

"Anh là ai? Buông Văn Văn ra!" Nghiêm Minh Lệ hướng về phía người đàn ông đột nhiên vào nhà này mà hô lớn, người ta lại mất diếc tai ngo, trực tiếp túm lấy Mộ Sở Văn đi ra ngoài, cô đành phải vừa chạy hướng phòng tắm kêu anh trai nhanh chạy ra để giúp đỡ.

Yến Sở nheo lại mắt liếc về phía Nghiêm Minh Lệ: "Trong phòng này còn có đàn ông! Xem ra bên cạnh cô luôn không thiếu đàn ông nhỉ!"

"Tôi sẽ không tới cái công ty địa ngục đó làm việc đâu! Tuyệt đối không!" Cô cực lực muốn rút tay về, nhưng cuối cùng chỉ là làm cổ tay của mình đau mà thôi, nhớ tới buổi sáng ở công ty nơi mặt thất dưới cầu thang bị hấn nhục nhã như vậy, cô hoảng sợ nói: "Tôi đang ở nhà của bạn tôi! Nếu anh không buông tay tôi sẽ kêu người!"

"Muốn kêu người thì cứ kêu, cô xách hành lý định trốn chạy đi đâu?" Yến Sở không quan tâm đến chỗ đau của cô, không cho cô cơ hội phản kháng nhét cô vào bên trong một chiếc màu đen dài đang dừng trên đường, bên trong có bốn người.

Đợi đến khi Nghiêm Giản Kiệt quần khăn tắm đuổi theo ra đã không còn nhìn thấy bóng người rồi.

Mộ Sở Văn bị bắt lên ở trong xe, mở cửa sổ không được cũng không thể ngồi hướng về phía cửa xe, chỉ có thể ngồi đối diện với đàn ông kia rồi hét to: "Tôi không muốn có liên quan gì để người nhà các người cả! Chuyện Yến Minh thích tôi cũng không liên quan tới tôi! Cả tên em trai biến thái khác của anh thích anh thì cũng chỉ là chuyện của nhà các người, không liên quan đến tôi. Đừng có mà đến tìm tôi nữa!"

"Kẻ dám lớn tiếng với tôi như thế này thì cô là người đầu tiên!" Yến Sở bình tĩnh đối diện với sự giận dữ của cô.

"Anh bây giờ không còn là cấp trên của tôi nữa! Tôi đã nghỉ việc rồi!" Cô tiếp tục quát, trong giọng nói có điểm bất an.

"Tôi nghĩ cô đã nghe đến chuyện tôi định sẽ tố cáo cô vì ăn cắp tài liệu của công ty rồi? Hơn nữa bỏ qua công việc sang một bên, bây giờ cô là tù nhân của tôi..." Hấn đột nhiên lạnh mặt, kim trụ cầm của cô cảnh cáo nói: "Trước khi mở miệng tốt nhất lo lắng cho tình cảnh của mình một chút! Đừng chọc giận tôi, tôi sẽ trực tiếp cởi sạch quần áo của cô rồi giết chết cô đấy!"

Chương sau có H, Yến Sở và Yến Minh:))

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Không nên có tình dịch của đàn ông

"Ách... A! vì sao anh lại muốn đối với tôi như vậy? Không cần! A..."

Chiếc xe tư gia màu đen dài dừng ở trong khuôn viên của biệt thự Lâm gia, trong xe tràn đầy tiếng kêu ngậm đầy kích thích của phụ nữ, cánh cửa sổ xe hở ra một khe rất nhỏ.

Vừa đi từ nhà của Mộ Sở Văn về mà không gặp được cô Yến Minh vô cùng kinh hoàng, lúc đi qua xe của anh trai có nghe thấy âm thanh rên rỉ vô hấp dẫn, anh tò mò tiếp cận, cảnh mắt mà anh tận mắt chứng kiến khiến cho anh khiếp sợ đến hít thở không thông!

Bên trong xe rộng rãi, một phụ nữ người trần truồng quỳ gối trên chiếc ghế dài bằng, tứ chi cùng gầy đều bị còng tay cố định lại, hai chân bị tách rộng ra, phần eo bị một sợi xích cột chặt tại ghế, tư thế này khiến cho cô cảm thấy cực kỳ xấu hổ, lại có điểm máu trong người nóng bừng sôi trào.

Người đàn ông Ngồi ở bên cạnh y phục chỉnh tề, hoàn toàn đối lập với cô, mà ngón trở thon dài của hắn đang chọc ngoáy ở bên trong cơ thể ấm nóng của cô.

Yến Minh nhủ mảy ôm ngực, ánh mắt nhìn lại động tác của cả hai người một lần, mỗi lần nhìn thấy là một lần làm anh đau lòng.

Người đàn ông này là anh trai của anh, mà người phụ nữ này cho tới nay trong cảm nhận của anh luôn luôn là một người tuyệt đối thuần khiết và ưu tú nhất, vậy mà lúc này bọn họ lại ở trong xe...

Anh biết hành vi của bọn họ là gì, nhưng là anh không muốn chấp nhận sự thực này, chỉ có thể không gây ra tiếng động mà liều mạng chạy đi, cực lực muốn vứt hết tất cả những hình ảnh mà anh vừa nhìn thấy.

Yến Sở đưa mắt nhìn bóng dáng bên ngoài xe chạy xa, khoe miệng lộ ra nụ cười.

Mộ Sở Văn lại không biết chuyện gì, chỉ hy vọng có thể thoát khỏi trói buộc trên người mình mà vĩnh viễn rời xa lũ đàn ông ma quỷ biến thái giống nhau này, đầu ngón tay hắn cắm ở cửa huyết của cô càng tăng thêm lực. Đọc truyện tại Wattpad của Huyền Namida.

"đột nhiên tôi phát hiện đùa bốn thân thể của cô có thể giúp cho tôi giảm bớt nhàm chán mà cuộc sống mang đến, không những thế mà còn mang tới thú vui thật lớn! Đây là lý do, được chứ? đáp án này đã vừa lòng cô chưa?" Yến Sở chọc tức thương thức mỗi một cái biểu cảm ngưng đọng của cô, ngón trở linh hoạt ở cửa huyết nhẹ nhàng xoay tròn, chính là chỉ xoay tròn mà không thâm nhập, để cho cô càng lúc càng muốn.

Mộ Sở Văn vận vẹo người cùng cặp mông, lại không có cách nào để cho hắn rút ngón trở ra, ngược lại còn bị hắn ma sát không ngừng khiến cho âm dịch sền sệt trong suốt chảy ra.

Yến Sở đắc ý nhìn cô bị khơi mào dục vọng lại bày ra bộ dáng xấu hổ, hắn đột nhiên dứt khoát rút ngón trở ra ý định bức cô mở miệng cầu xin hắn, nhưng mà, lúc hắn đưa ngón trở đến trước mũi thì có mùi khác thường làm cho thần sắc của hắn đột ngột biến đổi.

cửa huyết Của cô sưng đỏ và nóng lên, hắn nhớ buổi sáng lúc tiến vào thì vùng đất hoang này bày ra trạng thái kiểu điểm xinh đẹp.

Hắn lại sáp nhập tiểu huyết của cô lần nữa, bất quá lần này hắn sáp nhập hai ngón tay vào, hơn nữa không mang theo nửa điểm thương tiếc, thô lỗ đâm sâu.

Mộ Sở Văn đau kêu một tiếng, không rõ tại sao vừa rồi động tác của hắn còn mềm nhẹ, vậy mà giờ khắc này lại tựa hồ có ý làm đau cô.

Hắn cong ngón tay lại rút ra, mang theo một dòng âm dịch đục ngầu, sắc mặt càng thêm khó coi.

Này mùi là mùi tinh dịch của đàn ông bắn ra, hắn vô cùng giận dữ! Cô không nên có!

Mới buổi sáng hắn kiểm tra thân thể cô, vậy mà không đến một ngày cô đã trao đi thân thể xử nữ của mình, hóa ra nguyên nhân mà cô trốn khỏi công ty của hắn là để làm tình cùng với tên đàn ông khác.

Nghĩ tới việc thân thể tuyệt vời này nằm vận vẹo dưới thân của người đàn ông khác, Yến Sở có loại cảm giác bị phản bội, hắn thô bạo nắm giữ eo ủa cô, hai ngón tay thẳng đánh phá vào tiểu huyết của cô, điên cuồng mà ra vào, mỗi một lần rút ra đều có cả mùi âm dịch đàn ông, thân thể của cô tựa hồ như bể chứa tinh dịch của đàn ông, vĩnh viễn không thể thoát ra hết.

mỗi một lần rút ra của hắn đều làm cô thét chói tai, bởi vì sau mỗi một lần rút ra thì hắn lập tức lại vô cùng thô bạo sáp nhập!

"Dừng tay! A... Dừng làm như vậy với tôi!" Cô cầu xin nói, căn bản là đã bị Nghiêm Giản Kiệt cầm đến sưng đỏ, tiểu huyết làm sao có thể chịu nổi một lần nữa của hắn?

Từ đây bắt đầu một trường kỳ "hậu cung tranh sủng" giữa các anh main, mà tất nhiên giai đoạn đầu có yếu tố SM, ngược tâm chị Văn một chút, mọi người đọc thì nhớ sắm xỏ để hứng máu nhé >o<

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Rửa ráy

cô gái này bên ngoài nhìn có vẻ thuần khiết, vậy mà chưa đến thời gian một ngày đã cùng với đàn ông khác làm tình, đã thế lại còn không biết hổ thẹn mà còn lưu lại một lượng lớn tinh dịch trong cơ thể!

Yến Sở càng nghĩ càng giận, nếu là đổi lại những người phụ nữ trước kia *, hẳn đã sớm vứt đi như vứt một chiếc giày rách, nhưng là cái cô gái này vừa chối bỏ hẳn xong lại ở bên ngoài cùng đàn ông giao hoan, hành động này thật sự là dẫm đạp tôn nghiêm của hắn!

Cô là đối tượng mà em trai hắn thích, bên cạnh đó cô cũng thích Yến Minh, điểm này càng làm cho hắn khó hiểu, thích một người đàn ông, lại bị khác một người đàn ông xâm phạm sau đó lại có thể làm tình cùng với anh trai của người đàn ông đó, ngoài dâm đảng vô sỉ ra thì hắn không tìm thấy lý do nào khác!

Lúc này Mộ Sở Văn quý gối, bò xồm nức nở, cô không biết bản thân mình bị tên đàn ông nagy đưa giốn đánh giá như thế nào, số lượng tinh dịch trong miệng huyết bị lấy ra cũng làm cho cô giảm bớt đau trên thân thể phần nào rồi, chỉ là tâm lý không chịu khuất nhục khiến cho cô không dừng được nước mắt.

"Trời thật tối, đêm còn rất dài!" Yến Sở không nhìn thấy nước mắt của cô, kéo ra từ dưới ghế da dài một cái rung, bên trong mở ra đều là những dụng cụ đồ chơi người lớn.

Hắn lấy từ bên trong ra một cái giống như cái phễu bằng kim loại ống ngắn, không cho Mộ Sở Văn phòng bị liền sáp nhập tiểu huyết của cô.

"A! Anh... anh làm gì vậy! Anh bỏ cái gì vậy đi vào?" Cô hoảng sợ kêu lên, muốn quay đầu nhìn xuống thân lại quên trên người đang bị hắn xiềng xích, cô vừa quay đầu liền lập tức bị xích sắt kéo giật ngược lại lên trên ghế ngồi, tiểu huyết co rút lại, d*m thủy theo cửa huyết trượt xuống qua miệng phễu.

"Đúng là một cái dâm huyết! Đáng trách là cô lại không biết liêm sỉ!" Yến Sở oán hận trách cứ nói, nhặt lên cái phễu bị rơi xuống vì dâm dịch tràn ướt chảy ra để lại sáp vào tiểu huyết của cô.

"Á!" Cô hét một tiếng, lần này tựa hồ như đã có chút quen với việc bị dị vật xâm nhập, nhưng là lượng dâm dịch chảy ra quá lớn khiến cho cái phễu kim loại lại rơi xuống.

"Kẹp chặt vào! Nếu lại để cho nó rơi ra, tôi sẽ lấy cái lớn hơn để nhét vào đấy!" Yến Sở mất đi tính nhẫn nại, xoay người lấy ra một vật bằng nhựa, bấm nút bên cạnh một cái liền phun nước ra

Cô không biết hắn đang định làm cái gì với tư bộ vị của mình, chỉ cảm thấy từng đợt lạnh lạnh theo cửa huyết xâm nhập vào bên trong, sau khi nghe được tiếng nước thì cô mới ý thức được là hắn đang rửa hạ thân cho mình.

"Vì sao anh phải làm như vậy?" Cô không yên hỏi.

Lúc trước Nghiêm Gian Kiệt chỉ đơn giản giúp cô lau máu xử nữ giữa hai chân, cô luôn luôn muốn đi tắm rửa thật sạch chỗ đó, không nghĩ tới Yến Sở lại có lòng tốt giúp cô, hẳn tuyệt đối sẽ không tự nhiên mà tốt như vậy!

"Tôi không hy vọng phân thân của tôi lại thấm dâm tinh dịch của người khác, nó khiến tôi cảm thấy ghê tởm giống như đang làm tình với một tên đồng tính luyến ái vậy!" Hắn một bên khinh thường giải thích, một bên rút cái phễu kim loại ra, trực tiếp dùng ngón giữa sáp nhập vào âm đ*o của cô xoay tròn sau đó khẽ cong ngón tay trong cơ thể cô rút ra.

"A... đừng làm như vậy! Đau quá!" Cô vừa xấu hổ vừa giận dữ hét lên, muốn khép lại hai chân, bất đắc dĩ hai chân bị tách ra không cách nào khép lại được.

sau khi ngửi qua ngó tay vừa rút ra khỏi âm đ*o thì sắc mặt Yến Sở có chút tốt hơn: "Cái đau hơn còn ở phía sau."

Nói xong, hắn không chút lưu tình tựa lưng vào ghế ngồi, hai tay xoa bóp lấy ngực cô, nhào nặn nhìn nó biến hóa.

thân thể trần truồng sợ hãi mà phát run, không đến hai phút sau cô liền cảm thấy phần bụng truyền đến đau nhức, tựa như có người nắm từ cung của cô dùng sức xoay giãy xéo nó vậy, nháy mắt sắc mặt trắng bệch, mồ hôi từ trên trán lăn xuống từng giọt.

"Anh... rất cuộc... Đã... Làm gì... Tôi!" Cô thống khổ vạn phần, câu nói cũng không thể liền mạch.

Nếu phần eo không bị xích sắt giữ lại, cô sớm đã vì tê liệt mà ngã xuống trên ghế rồi.

Yến Sở lạnh lùng quan sát cửa huyết của cô, từng cổ dịch đục ngầu từ bên trong âm đ*o chảy ra, thuốc bắt đầu tác dụng, tiểu huyết co rút khi đóng khi mở, ra sức đem chất lỏng không thuộc về cô trong tử cung nặn ra.

"Đau quá... Cứu cứu tôi... Thật sự... Đau quá! Á..." Mộ Sở Văn hét một tiếng cuối cùng rồi ngất lịm.

Yến Sở vẫn chuyên chú kiểm tra âm đ*o của cô, vẫn thô lỗ như cũ lấy ngón giữa đâm vào bên trong tiểu huyết, thấy cô không phát ra âm thanh rên rỉ, hắn liền lạnh lùng châm chọc: "Một ngón nên cô không có khoái cảm sao?"

Hắn đem ngón tay đến trước mũi phía ngửi, lúc này mới vừa lòng nói: "Đây mới là hương vị mà tôi muốn *."

Không có âm thanh đáp lại.

"Tôi sẽ đâm vào cô, phần trình diễn phần kịch tính nhất sắp diễn ra rồi, cô sẽ là nhân vật chính đấy."

Vẫn như cũ không có đáp lại, Yến Sở bắt đầu có chút lo lắng, cúi đầu thấy cô nghiêng đầu nằm sấp trên mặt đất, hai mắt nhắm nghiền, hần lưng cuống tay chân cời bỏ xiềng xích trên người ôm cô, ôm lấy cô đang vô lực, bước xuống xe chạy nhanh về hướng biệt thự.

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Uớt Át* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Tên sắc ma thay đổi chủ ý

Phòng khách rộng rãi xa hoa như khách sạn năm sao, trên giường lớn được trải nhung có một người phụ nữ gầy yếu nằm trên, thân thể mềm mại này pho pho tràn trề thân thể mềm mại một giờ trước còn quần quai không thôi, hiện tại lại giống như một con búp bê sứ không hề nhúc nhích.

Sau khi bác sĩ rời đi, người đàn ông ngồi ngay ngắn trước giường nhìn chăm chăm vào người đang nằm trên giường, không nói một lời, giúp việc bụng bữa tối tới hần cũng không ăn, chỉ ngồi đó cau mày nhìn vào người trên giường.

Mộ Sở Văn dần dần tỉnh lại, suy nghĩ vẫn lưu lại hồi ức đáng sợ trước khi ngất, khi cô mở mắt vẫn thấy tên ác quỷ đang ngồi trước mặt khiến cho cô cảm thấy như ác mộng vẫn chưa chấm dứt.

"Anh đừng có lại đây!" Cô thét chói tai suy nghĩ muốn trốn, nhưng đến sức lực ngồi dậy cô cũng không có, đành phải nắm chặt drap giường nhìn hần mà hét loạn.

Không hiểu hần đã bỏ thứ gì vào trong người cô mà cô liền ngất đi, trò chơi ma quỷ của hần nhất định không thể kết thúc hanh như vậy!

Yến Sở vừa thấy cô tỉnh lại liền lập tức thay đổi biểu cảm, ra vẻ buồn rầu trạng nói: "Làm gì bây giờ được? Thân thể của cô như vậy mà cô nghĩ rằng vẫn có thể hấp dẫn tôi?"

"Anh là tên điên! Biến thái!" Mộ Sở Văn nghiêng răng nghiêng lợi mắng xong, lại không yên tròng mắt người đàn ông trước mặt, sợ rằng hần sẽ bị con giận dữ làm nhục nhã cô.

"Đừng! Hai cái kia tôi tự biết, bởi vì tôi chính là như vậy!" Yến Sở có ý đứng dậy tiến đến gần cô, sau khi nhìn thấy sợ hãi trên mặt thì liền cười ngồi xuống, đưa ra đề nghị: "Nếu cô chịu nói người đàn ông kia là ai thì tôi sẽ lập tức thả cô đi *, tôi biết cô chỉ hận không thể cách xa tôi một chút *."

"Thực, thật sao?" Cô thật không dám tin vào lỗ tai của mình *, bởi vì điều kiện của hần tuy nói tuy rằng vô hại, nhưng cũng không có lợi ích gì cho hần.

"Không tin?" Yến Sở nhú mày cười nói, "Đây chính là chính cô không biết nắm cơ hội đấy..."

Thấy thân thể cao lớn của hần treo lên giường, Mộ Sở Văn vội vfang hét lớn: "Nghiêm Giản Kiệt! Hần nói hần tên là Nghiêm Giản Kiệt!"

Chợt nghe được tên này, lòng mày Yến Sở nhú một chút, phát ra một chút trào phúng: "Cô cũng thật biết chọn người giàu!"

"Tôi..." Cô vốn định phản bác, nhưng lập tức nhớ ra, nhắc nhở: "Anh đã nói sẽ để tôi đi!"

"Đương nhiên! Chỉ là trước khi cô rời đi, tôi phải làm một chuyện để cho cô nhớ kỹ..." Yến Sở vừa nói vừa cời đai lưng quần ra, mỉm cười âm hiểm đi tới gần cô.

Mộ Sở Văn hoảng hốt, cái giường này tuy lớn, nhưng cửa phòng khép chặt, cô căn bản không chỗ có thể trốn.

"Anh muốn cho tôi nhớ kỹ cái gì cứ nói thẳng ra đi, không cần đi lại đây đâu!" Cô bắt lực nắm chặt drap giường, trong mắt tràn ngập hoảng sợ.

"Loại sự tình này chỉ đứng nói thôi thì không làm được, chỉ có làm mới có thể để cho cô khắc sâu vào trong trí nhớ." Hần đã cời xong quần dài, lộ ra quần nhỏ bên trong, phía trước lòi ra một cục to lớn, cái này to và dài cũng ngang bằng với Nghiêm Giản Kiệt.

Mộ Sở Văn nhớ lại cảm giác đau dữ dội vì bị cự vật sáp nhập, cô không muốn lại tiếp nhận lần thứ hai, đặc biệt lại ở dưới tình huống không tự nguyện.

Cô hoảng sợ lác đầu, xoay người lăn xuống giường, thấy hần vẫn bám riết không tha, cô tự biết trốn không thoát việc bị nhục nhã, cắn chặt răng rồi đâm đầu vào vách tường bên cạnh.

Yến Sở khiếp sợ không chút do dự phi thân bỏ nhào qua chắn ở giữa đầu của cô và vách tường.

Hần hét một tiếng, bắt lấy cô hai vai giận dữ: "Cô cư nhiên dám tìm đến cái chết!"

Mộ Sở Văn sợ hãi nhìn hấn giận dữ, há mồm định cắn lưỡi, lại bị Yến Sở kịp thời bóp chặt gò má, cường ngạnh đem hai hàng rang của cô tách ra.

"Nếu cô dám tự làm tổn thương bản thân thì tôi sẽ giết cả nhà cô!" Hấn cuối cùng uy hiếp, thô lỗ lấy drap giường quấn quanh người cô.

"Anh làm ơn thả tôi đi..." Cô ưỡn khuỷu nức nở, nước mắt bất lực từ trong hốc mắt lăn ra.

Yến Sở xoay mặt đi lảng tránh ánh mắt tràn ngập chỉ trích của cô, chỉ vào vali hành lý nói: "Hành lý ở đằng kia!"

theo phương hướng hấn chỉ, Mộ Sở Văn như lấy được đại xá, ôm theo drap giường chạy vội đi, lại đột nhiên ngừng bước chân, quay đầu thấp giọng thỉnh cầu nói: "Anh... Có thể đi ra ngoài một chút không?"

"Đây là phòng của tôi, dựa vào cái gì bắt tôi phải ra ngoài?" Hấn khó chịu từ chối, thả cô đi đã là sai lầm rồi, cô cứ nhiên còn dám đưa ra yêu cầu!

Mộ Sở Văn không dám nhiều lời, chỉ quay lưng về phía hấn rồi lấy quần áo trong vali ra để mặc.

cô gái này không muốn để hấn nhìn thấy thân thể của cô, chẳng phải là thích được làm tình với đàn ông hay sao mà còn làm vậy, điểm này làm cho người ta nghĩ mãi không xong.

"Nghiêm Giản Kiệt là gì của cô?" Yến Sở đột nhiên đặt câu hỏi khiến cho cô run rẩy, cô không biết ý đồ trong câu hỏi của hấn là gì, chỉ là cảnh giác nhìn hấn một cái, không dám mở miệng.

ngược lại trong lòng hấn càng khẳng định giữa bọn họ nhất định có quan hệ gì đó không thể cho ai biết!

"Nói nhanh! Bằng không đừng trách tôi thay đổi chủ ý!" Hấn một cái bước tiến lên, giận dữ kéo drap giường đang che trên người cô, Mộ Sở Văn vừa thay xong quần áo chuẩn bị kéo khóa áo, bị hấn dọa đến cả kinh.

"vì sao anh hỏi vấn đề này?" Cô hoài nghi hấn có phải không phải đang ghen, nhưng lời vừa ra khỏi miệng cô liền hối hận, người đàn ông lấy việc đùa bỡn cô làm niềm vui này, làm sao có thể thích cô!

"Tôi chỉ muốn biết về đồ chơi của mình, cô nghĩ rằng tôi và cô đủ thân thiết để tôi quan tâm tới cô sao? Cô nghĩ rằng tôi sẽ giống như Yến Minh ngây ngốc thích cô sao? Tôi chỉ là muốn từ trên thân thể của cô đạt được khoái cảm thôi! Chỉ là như vậy thôi..." Nói xong, hấn thô bạo xé áo cô, tay trái vòng qua sau gáy cô kim trụ của cổ cô ngăn không cho cô lùi bước, tay phải bóp lấy ngực trái của cô, cách lớp nội y mà luôn lách xoa bóp.

Hưởng ứng ý kiến của một bạn hôm qua cmt, Na sẽ tổ chức một mini game nhỏ như sau: tính đến 21 giờ ngày mai, nếu chương này hơn 200 vote và số cmt bằng số vote thì ngày mai sẽ đăng 2 chương.

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Làm người phụ nữ của tôi

21, làm người phụ nữ của tôi

Bàn tay thô ráp nam tính nắm bóp lấy ngực cô, thân thể không chịu đựng được sự kích thích này mà phát ra từng trận rên rỉ yêu kiều.

Vì phòng ngừa cô cắn lưỡi tự sát, Yến Sở đeo một khẩu trang bằng thép vào miệng cô, mạnh mẽ tách hai hàng răng của cô ra, lúc này, nước miếng của cô theo mỗi một thanh ngâm rên rỉ chảy ra qua cái kiếng nhỏ nhắn, rơi lên trên bộ ngực trắng như tuyết.

"Aaaa! Ưm ư..." Mộ Sở Văn dùng sức lay đầu giấy dựa, phía sau lưng trần truồng áp sát với bức tường trắng lạnh lẽo, thân mình trần như nhộng run nhẹ, cô bây giờ không thể phân biệt rõ là do điều hòa làm cô cảm thấy lạnh hay là Yến Sở nhu lộng khiến cho thân thể của cô không tự chủ được mà phát run.

"Muốn nói gì?" Yến Sở cười vô tội nhìn cô, dơ trước mặt cô một vật hình quả cầu sắt nói: "Nếu cô lại định cắn lưỡi nữa thì tôi sẽ đeo cái này lên người cô, để cô cả đời cũng không thể quên được, biết chưa?"

"ưm ưm!" Cô hoảng sợ liên tục gật đầu, nước mắt chảy ra dàn dụa.

Thừa dịp Yến Sở tháo khẩu trang kim loại trên miệng cô xuống, cô dựa vào tường bật lực đẩy ngược hấn ra, lập tức chạy về phía cửa phòng, nhưng là cô cầm lấy tay nắm cửa xoay tròn như thế nào thì cánh cửa cũng không mở ra.

Cô tức giận đâm vào cánh cửa một cái, trong lòng oán giận chẳng lẽ tên điên này còn có sở thích xây dựng căn phòng không có đường ra sao?

"Tôi thích nhất là những phụ nữ có sức sống! Làm như vậy thì khi lên đỉnh mới có tình cảm mãnh liệt!" Yến Sở nhìn cô chằm chằm không hề che giấu việc

bản thân từng bước tiếp cận.

"Bọn đàn ông xấu xa các người chỉ giỏi ý mạnh mà ăn hiếp kẻ yếu, ngoài việc cưỡng bạo phụ nữ, các người còn biết làm gì?" Mộ Sở Văn tức giận mắng, đợi hần đến gần, cô lấy hết dũng khí vùng tay lung tung hướng mặt hần.

Cô biết vô luận như thế nào đều trốn không thoát bàn tay hần tâm, vùng hần một cái tát ít nhất có thể để cho cô * hơi chút hết giận một điểm.

Yến Sở ôm lần đầu tiên bị đánh mặt trái lại không có sinh khí, ngược lại đối cô mắng nội dung cảm thấy hứng thú.

"Các người? Nói như vậy tức là Nghiêm Giản Kiệt cưỡng bạo cô chứ không phải là cô tự nguyện lên giường cùng hần?" Hần hỏi lại cô bằng sự suy đoán của mình, trong mắt lóe ra vui sướng.

"Anh... đồ điên này!" Bị nói ra bởi người mà cô không muốn hần biết nhất, Mộ Sở Văn càng cảm thấy xấu hổ, hai mắt nhắm lệ ôm nỗi hận mà nhìn hần chằm chằm *.

Yến Sở vừa lòng nhìn phản ứng của cô, cười nói: "Xem ra tôi đoán không sai! Nếu như cô nguyện ý làm phụ nữ của tôi, tôi có thể cam đoan Nghiêm Giản Kiệt sẽ không thể chạm tới một sợi lông của cô!"

Mộ Sở Văn xoay mặt, không đáp lại.

Nghiêm Giản Kiệt cũng nói câu này với cô, hai người đàn ông này luôn miệng nói bảo vệ cô, trong lòng lại nghĩ làm sao để có thể nhục nhã cô, đúng là miệng nam mô nhưng bụng lại một bồ dao găm!

"Không tin tôi có khả năng đấy? Hay là vẫn bận tâm đến Yến Minh?" Yến Sở cười trềm găm nhìn cô, sau đó lại tiếp tục tự mình đưa ra lời hứa hẹn: "Yên tâm đi, chờ tôi chơi chán cô sẽ tự nhiên thả cô đi, đến lúc đó cô muốn yêu đương với ai hay là kết hôn với ai thì cứ an tâm mà hưởng thụ tình yêu, tôi sẽ không can thiệp."

Mộ Sở Văn bị lời nói trần trụi đó làm cho mặt đỏ tới mang tai, vẫn như trước không có câu trả lời.

"Đương nhiên, trong khoảng thời gian này chúng ta đang quan hệ thì cô tuyệt đối không được có tiếp xúc trên thân thể cùng đàn ông khác, mà tôi..." Yến Sở đột nhiên lộ ra nụ cười hung ác nham hiểm, "Tôi đã chuẩn bị cho cô nguyên bộ sex toy vô cùng đặc sắc rồi, vậy nên sẽ không có tâm tư đi đụng chạm vào người phụ nữ khác, tôi từ trước đến nay nói được làm được, cô thấy thế nào?"

"Si tâm vọng tưởng! đời này tôi sẽ không bao giờ có quan hệ gì với các người!" Cô phẫn nộ xoay người dùng sức vặn tay nắm cửa nhưng không cách nào mở ra được, đảo mắt thấy một đầu khác còn có một cánh cửa, cô cuống cuống vòng qua Yến Sở nửa thân trên trần truồng chạy vội đi qua.

Nhưng mà, cô chạy vào bên trong, khóa lại cửa, lúc tự nghĩ là đã an thì lại nhìn đến toàn cảnh trong căn phòng trước mặt tràn ngập đều là công cụ sex toy SM, cô chỉ ước rằng mình chưa từng nhìn thấy gì.

Cảm ơn mọi người đã nhiệt tình hưởng ứng mini game, lát nữa sẽ có chương 22 nhé. Đợi Na edit một chút >"<

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Cuồng yêu kiểu 69

22, cuồng yêu kiểu 69

Căn phòng rộng rãi yên tĩnh mơ hồ tràn ngập những âm thanh yêu kiều không rõ cùng với tiếng thâm trầm khàn khàn.

Mộ Sở Văn bị cố định ở một cái giá hình chữ X đặt nằm trên đất, miệng bị nhét vào một vật mà có chết cô cũng không dám nghĩ đến – dương v*t của đàn ông.

đương v*t Nóng bỏng ở trong miệng nhỏ mảnh mai mảnh liệt ra vào, còn không ngừng to ra và duỗi thẳng, giống một con quái vật đáng sợ trong khoang miệng mềm mại, lưỡi của cô lần đầu bị thứ còn th*т đẩy ra, yết hầu của cô lần lượt bị cự vật này mạnh mẽ xuyên vào, nhưng cô lại vô lực phản kháng vô pháp né ra. (không có sức lực để phản kháng, không có biện pháp để tránh né.)

Không chỉ có cái miệng nhỏ nhắn trên mặt bị công kích mãnh liệt, mà ngay cả cái miệng nhỏ nhắn khêu phía dưới cũng bị người đàn ông đâm vào đến d*m thủy giàn giụa.

Cô muốn hét lên, nhưng là miệng bị cự vật vừa rút ra đi lập tức lại cắm vào, căn bản không có thời gian trống để cô thả lỏng, nước miếng của cô chảy ra, lại bị Yến Sở dùng cự vật mang về trong miệng cô, hần cắn nhanh và mạnh đến nỗi nước miếng của cô văng khắp nơi, vô lực thờ dốt, hít thở không thông.

cơ bụng hoàn mỹ theo sáp nhập của hân mà va chạm vào hai bầu ngực cô, ngón giữa thon dài của hân điên cuồng xoay tròn trong tiểu huyết của cô đến co rúm, khi cự vật ở trong miệng cô phóng thích, động tác trên tay hân cũng đạt tới tốc độ cô khó thừa nhận, đến nỗi của cô tiểu huyết khổng chế không nổi phun ra nước tiểu màu vàng nhạt.

"Cô không kiềm chế nổi rồi!" Hân cười cười, nhìn cửa huyết vẫn run run co giật lại co giật, còn sót lại giọt nước tiểu, hân nhìn không được ưỡn cổ há miệng ngậm chặt nơi riêng tư của cô.

"Ừm... a..." Mộ Sở Văn trừng lớn mắt, toàn thân cứng lại, muốn lắc đầu nhưng đầu nhưng không cách nào vận vẹo, miệng không ngừng chảy tinh dịch mà hân vừa mới bắn ra, cự vật vẫn to lớn hung dung không hề thuyên giảm chút nào, xung quanh là một mảnh rừng rậm đen đầy hỗn loạn. Đọc truyện nhanh nhất và bản sửa lỗi chỉ có duy nhất tại Wattpad của Huyền Namida.

"Từ hôm nay về sau để xem cô còn có mặt mũi vờ thuần khiết thánh nữ ở trước mặt Yến Minh nữa không?" Yến Sở rời khỏi hạ thân của cô, lại ác ý cắn nhẹ lên hạt đậu nhỏ của hoa huy*т mẫn cảm, cảm thấy thú vị khi nhìn thấy cô run run rên rĩ.

Vừa nhắc tới Yến Minh, nước mắt Mộ Sở Văn lại lăn rơi xuống, cô sẽ không gặp lại anh, cũng không có mặt mũi ngẫu nhiên gặp anh ở trong sân trường rồi thản nhiên nhìn anh mỉm cười nữa.

"Cô nhất định phải là người phụ nữ của tôi!" Hân nói chắc chắn xong, hai ngón tay thừa dịp cô không chuẩn bị tâm lý mà đột nhiên sáp nhập, suýt chút nữa cô lại không khống chế nổi mà lên đỉnh.

"Ừm... Hu hu hu..." Cô run rẩy, quyết định không quan tâm đến sự xâm lược giữa hai chân.

"Bây giờ không phải là lúc để cô tưởng nhớ đến một người người đàn ông khác!" Yến Sở trầm mặt, hân biết coi cô khó thừa nhận ba ngón tay xâm nhập, nhưng chỉ cần nghĩ tới việc lúc này mà trong lòng cô lại nghĩ đến Yến Minh, hân liền không thể bình tĩnh.

Hân dùng ba ngón tay xâm nhập vào một cách tàn bạo, mỗi một lần sáp nhập đều đồng thời kích thích cửa huyết tiểu hạch của cô, khiến cho cô chảy ra càng nhiều d*т thủy.

Mộ Sở Văn vẫn quyết ý coi như không quan tâm tới cảm nhận cùng khoái cảm kia, nhưng mỗi lần hân dùng cả ba ngón tay thô ráp kiết vào là một điện lưu vô hình tràn ra khiến cho toàn thân cô lay động, thứ cảm giác ma quái theo đuôi truyền khắp toàn thân, suy nghĩ của cô đã không thể tự chủ nổi nữa, theo tốc độ ra vào như vũ bão của hân, cô dần dần chìm đắm vào khoái cảm, sa vào mê mê không thể tự thoát ra được.

Chương 22 của các cô đây.... 3 rưỡi sáng rồi huhu

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Nhận dạy học thêm

Khi chạy ra khỏi biệt thự của Yến gia, Mộ Sở Văn chỉ mặc duy nhất một chiếc váy hai dây mà sau khi làm xong Yến Sở đã quăng cho cô, cô cuống quýt mặc trên người rồi chạy ra, đến quần lót cũng chưa mặc.

Đêm hè không hơi mát mẻ, cô theo bản năng ôm chặt hai cánh tay muốn tìm lấy một chút ấm áp, lại cảm giác một cổ thê lương ngập tràn.

Cô rất muốn về nhà, nhưng cô sợ nhìn thấy Lý Hạc, càng lo sợ Yến Sở cùng Nghiêm Giản Kiệt đến tìm cô sẽ gây phiền hà cho cha cô.

Nghĩ tới nghĩ lui đều không có chỗ có thể đi, Mộ Sở Văn liền ngồi ở ven đường khóc.

"Ồ! Vị tỷ tỷ xinh đẹp này là ai đây?" Một tiếng cười lỗ mãng truyền từ trên đỉnh đầu đến.

Mộ Sở Văn co rúm lại một chút, ngẩng đầu nhìn đến Yến Triết với khuôn mặt tươi cười khi có chút bất cần đời, cô sợ tới mức ngã ngồi xuống đất, muốn đứng lên chạy trốn lại phát hiện hai chân vì ngồi xồm quá lâu nên bị tê cứng không đứng lên nổi.

"Chị Sở Văn làm gì ở gần nhà tôi thế này? À! Để tôi đoán xem, là anh hai của tôi mời mời chị tới? À không không không, nhìn con người đầy giáo dục với quần áo xộc xệch trên người này thì nhất định là vừa cùng với anh cả của tôi làm chuyện tốt đẹp!" Yến Triết không chút khách khí nói móc.

"Câm miệng! Đừng nói nữa!" Cô gian nan quay mặt.

"Sao? Anh cả thấy khó chịu với thứ đồ chơi này à?" Hân kéo lấy cánh tay gầy yếu của cô ngăn không cho cô chạy trốn, cổ ý lần nữa động tới chỗ đau của cô.

"Nếu như cậu muốn biết hân ta thích thú hay là khó chịu thì tự mình đi thử chẳng phải sẽ biết nhanh hơn sao!" Cô rung rung hất tay cậu ta ra định rời đi

lại bị cậu ta cầm lấy.

"Trễ thế này rồi, mặc đồ mỏng manh như vậy đi trên đường, vạn nhất gặp phải biến thái đêm chị tiền dâm hậu sát* thì sao! Vẫn là nên tới nhà tôi ở lại một đêm đi!" Cậu ta nhẹ nhàng nắm lấy tay cô.

Mộ Sở Văn tự biết sức lực của mình không bằng cậu ta dù cậu ta chỉ mới là một nam sinh trung học cao gầy, nhưng vẫn liều mạng muốn trốn thoát.

"Văn Văn! Tôi nhìn thấy Văn Văn! Mau dừng xe!" Lúc hai người dây dưa lẫn nhau, cô nghe được một giọng nói quen thuộc khiến cho cô thấy được hi vọng.

Nhưng là cô không chỉ gặp Nghiêm Minh Lệ xuống xe, mà còn cả kẻ đã cướp đi lần đầu tiên của cô đi đến trước mặt.

"Không..." Cô lắc đầu lui về phía sau, trực tiếp trốn phía sau Yên Triết, bởi vì so với tiểu tử đơn thuần yêu anh trai này thì cô càng sợ hãi tên Nghiêm Giản Kiệt lãnh huyết vô tình hơn!

Nghiêm Giản Kiệt đối phản ứng của cô rất bất mãn, còn tưởng rằng cô đang bị Yên Sở vũ nhục, không nghĩ tới cô lại cùng một tên tiểu tử miệng còn hôi sữa dây dưa, hẳn cảm thấy tôn nghiêm của mình bị thiêu rụi.

"Lại đây, theo tôi về nhà!" Nghiêm Giản Kiệt đuổi tay về phía cô, ngữ khí bình thản làm cho cô càng thêm bất an, trong mắt hần rõ ràng viết hai chữ "phẫn nộ", vậy mà lời nói ra lại hoàn toàn tương phản với cảm xúc

"Tôi... Tôi hôm nay phải giúp một người bạn học thêm.. Học thêm!" Cô nói tới hai lần để tự cô vũ cho bản thân, nhưng lại bị Nghiêm Minh Lệ phoi bày lời nói dối của cô ——

"Cái gì mà bạn? Cậu ta không phải là em trai của Yên Minh sao?"

Nghiêm Giản Kiệt nghe thấy lời nói của em gái, ánh mắt càng âm trầm, hần mỉm cười tiến đến bên tai Mộ Sở Văn nói: "Em dám nói dối tôi sao, xem lúc trở về tôi làm sao trừng phạt em."

Yên Triết đứng ở một bên nghe được tức khắc đi tới gần nâng tay che miệng, thấp giọng khiêu khích: "Chỉ sợ anh không thể trừng phạt được, đêm nay cô ấy là của tôi!"

Nghiêm Minh Lệ hoang mang nhìn ba người bọn họ thăm thì, cuối cùng mới nghe được Yên Triết lóntiếng tuyên bố: "Tôi có rất nhiều kiến thức cần thỉnh giáo chị Sở Văn, đêm nay chị ấy không quay về được rồi! Bất quá các người yên tâm, tôi nhất định sẽ chiều đãi cô ấy ở phòng xa hoa nhất tại nhà chúng tôi!"

Mộ Sở Văn biết rõ hai chữ "Chiêu đãi" có hàm nghĩa gì, nhưng cô biết Yên Triết thích hần anh trai của mình thế nên sẽ không thể làm ra chuyện như nghiêm Giản Kiệt cùng với Yên Sở đã làm với cô, nhưng Nghiêm Giản Kiệt không hề đồng tình, hần trực tiếp bắt lấy tay cô quyết không buông ra.

"Không theo tôi trở về, nếu không tôi sẽ nói cho em gái tôi biết hôm nay ở nhà đã phát sinh chuyện gì!" Nghiêm Giản Kiệt nghiêng răng nghiêng lợi ở bên tai cô nói nhỏ, nếu không phải vì ngại em gái đang ở đây, chỉ sợ hần trực tiếp bẻ gãy tay cô.

Nhưng mà Mộ Sở Văn vẫn can đảm đối diện với hần, quyết định tử chiến đến cùng: "Vì hình tượng của bản thân anh. Chắc chắn anh sẽ không nói ra!"

Nếu theo hần trở về, chắc chắn sẽ lại xảy ra chuyện như trước đó, mà thân thể của cô bây giờ đã không thể chịu nổi hoan ái thêm lần nào nữa rồi.

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Chỉ điểm dưới ánh trăng

Ban đêm gió lớn, trong vườn của biệt thự Yên gia vẫn rất nóng, hai cổ nửa thân trần thân thể quay cuồng lửa nóng.

"Buông ra tôi! Không phải là cậu thích anh trai cậu sao? Làm sao có thể đối với tôi như vậy!" Mộ Sở Văn bị người đàn ông trẻ tuổi này đè sấp ở dưới thân, vậy bị vén lên tới bắp đùi, lộ ra hạ thân khít khao với cái mộng nhục cảm, đầu vai bên trái đai đeo cũng bị kéo xuống, lộ ra nửa khuôn ngực bên trái, thần thái vô cùng mê người.

"Nếu anh trai của tôi biết cô đã làm tình với tôi, đã bị tôi chơi thì anh ấy nhất định sẽ chê cô dơ bẩn, sau đó dùng phương thức tàn nhẫn nhất để ném cô biến khỏi con mắt của anh ấy!" Yên Triết đã định liệu trước đối với kế hoạch của chính mình.

"Nếu hần biết cậu đối với tôi như vậy, hần càng không thể thích cậu!" Cô cắn răng trả lời lại một cách mỉa mai, họa vô đơn chí châm chọc nói: "Cậu chẳng những là một tên đồng tính luyến ái, lại còn là một tên đồng tính luyến ái loạn luân!"

Yến Triết thẹn quá hóa giận, không nói hai lời, trực tiếp đem thon dài ngón giữa cùng ngón trỏ sáp nhập dừng đạo lấy lợi sau đó nhanh chóng rút ra cắm vào.

"A! A! A..." Cô kẹp chặt hai chân nhưng không cách nào ngăn cản cậu ta từ phía sau sáp nhập, thân thể vì chịu kích thích khiến cho cô không thể không rên rỉ thành tiếng.

Cô chỉ lo xoay mông để tránh cậu ta xâm nhập, để rồi không phát hiện ra cô người mà cô luôn luôn thích vì tiếng kêu của cô mà đã sớm tìm đến.

Yến Triết trong lúc vô tình nhìn thấy Yến Minh đi theo bọn họ, liền ở bên tai cô * nói: "Nếu chị hét lên một tiếng rất thích, tôi liền thả chị đi *."

"Không cần! Các người đều là lũ biến thái! A.. a a..." Của cô cự tuyệt thì cậu ta lại càng mãnh liệt rút ra cắm vào, tiểu huyết bị hai ngón tay sáp nhập đến nóng rát, hơn nữa trước đó đã bị Yến Sở đùa bỡn, cô cơ hồ muốn hôn mê rồi.

"Nói nhanh. Nói xong sẽ được thả ra!" Cậu ta tiếp tục ở bên tai cô giựt giây, một bên đắc ý nhìn chăm chú Yến Minh từng bước một tới gần.

"Thích! Rất... Rất thích! Tôi nói thích rồi...rồi..." Cô cuối cùng nhịn không được đành phải khuất phục, nhưng là vừa ngẩng đầu liền nhìn thấy ánh mắt Yến Minh phức tạp mà thống khổ, cô nhất thời há hốc miệng, trong mắt nháy mắt dùng hai tay bịt kín miệng lại.

Yến Minh sững sờ một lúc lâu, cảm phần kéo Yến Triết ra, hét lớn một tiếng: "Cút!"

"Cứ nghĩ rằng cô có bao nhiêu thanh thuần, hóa ra cô chỉ là một người phụ nữ thích được ngón tay sáp nhập!" Anh nhìn xuống cô, miệng rách mềnh sau đó lại thấy đau lòng không thôi.

"Không phải như anh thấy đâu, là cậu ta bắt em nói..." Mộ Sở Văn muốn giải thích lại bị anh tức giận phẩy tay áo bỏ đi.

Từ khi quen nhau thì đây là lần đầu tiên nhìn thấy anh tức giận, anh hoàn toàn không cho cô cơ hội giải thích liền xoay người rời đi, có lẽ anh cũng không yêu cô như cô đã tưởng.

Nghĩ đến điểm này, Mộ Sở Văn càng cảm thấy đau buồn, nhìn theo bóng lưng của anh nhịn không được khóc nức nở, nhưng anh đi chưa được mấy bước lại quay trở lại, cô vội lau nước mắt muốn thanh minh tình huống vừa rồi với anh, chỉ là Yến Minh cũng không phải tới để nghe cô giải thích.

"Anh cả có thể chơi với SM với cô, em trai có thể ở tại trên bãi cỏ mà dùng đấm ngón tay vào bên trong cô, dựa vào cái gì tôi sẽ làm chính nhân quân tử?" Hân bị tức phần bao phủ lý trí, một bên cởi áo T-shirt ra, một bên đem thân thể yếu ớt của cô ấn ngã xuống đất.

"Làm sao mà anh biết..." Cô khiếp sợ việc bị anh biết chuyện mà tối qua Yến Sở đã làm với cô, đồng thời không hề phản kháng hành động thô lỗ của anh, tùy ý để anh xé rách chiếc váy dây trên người.

Bù cho hôm qua không có chương nhé, hìhì

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Tìm người

Dưới ánh trắng da thịt của cô bày biện ra đỏ bừng như thẹn thùng, nhưng sắc mặt của cô lại tái nhợt, cô không kịp giải thích đã bị anh ngăn chặn cái miệng nhỏ nhắn rồi cuồng bạo hôn cắn.

Trong mắt cô người đàn ông lịch sự hiền lành giờ phút này lảng nhục trên người cô cuồng hôn cô, bàn tay chen lách vào ngực của cô, bá đạo trấn áp cửa huyết bên dưới cô, cuộc truy hoan này hết thấy là cô đã định sẽ nguyện ý vui vẻ nhận lấy hoan ái, nhưng bây giờ anh lại làm cô trong cơn hiểu lầm, cô không biết nên lấy loại nào phản ứng đáp lại anh cho đúng.

Cảm giác được người phụ nữ dưới thân giống không phản kháng như đã chết, Yến Minh đột nhiên dừng hành động hôn môi lại, nhìn khuôn mặt cô vẫn đầm đìa đáng yêu mà cố ý nói móc: "Cô căn bản không xứng được hôn! Cô chỉ xứng bị chỉ cường hiếp mà thôi!"

"Đừng nói như vậy, Yến Minh... Tôi... A! A a a..."

Anh không nói cho cô cơ hội nói hết, trực tiếp dùng ngón giữa xâm nhập, cảm nhận xung quanh miệng huyết đạo của cô cỏ dại lùm xùm, anh càng thêm cảm tức dữ dội, lại nhét thêm vào hai ngón tay chen vào hang động ẩm nóng, không để tâm tới đau đớn của cô mà thô lỗ rút ra cắm vào.

Ở trước mặt anh thì cô tỏ ra là một thiếu nữ thanh thuần, vậy mà sau mắt của anh lại như một con người khác, là một đằm phụ cùng làm tình với cả anh trai và em trai của anh!

Ngón tay anh cũng giống như lý trí của anh đều bị mất đi không chế, hung hăng chọc sâu vào bên trong tiểu huyết, mỗi một lần rút ra đều mang theo một

dòng d* m thủy đậm đặc, cảm đến khi mảnh cỏ phía dưới hạ thân của cô đã ướt một mảng lớn, ánh trăng chiếu rọi xuống cỏ vẻ trong sáng đến thuần khiết, đối lập hoàn toàn với cảnh tượng vô hạn dâm mị bên dưới.

Một đêm này, ba an hem nhà Yến gia đều không ai ngủ được.

Yến Sở trần trọc không yên, nhiều lần đứng lên mở máy tính ra ra muốn tìm kiếm cô, lại tắt đi.

Hắn đã cảm vào người cô thiết bị theo dõi, có thể dễ dàng định vị địa điểm hiện tại của cô, nhưng hắn lại sợ lại tra được kết quả là chỗ của nghiêm Giản Kiệt.

Yến Minh hối hận không thôi vì hành vi mạo rợ bản thân của bản thân, cũng không dám chạy đi xem cô còn ở trong vườn hay không, sợ hãi đối mặt với dung nhan đậm đậm đáng yêu của cô.

Mà Yến Triết từ trước đến nay ngoài việc lo lắng tã tã hay đổi cái nhìn về mình ra thì cậu không biết lý do gì mà không thể đi vào giấc ngủ, trời vừa sáng cậu liền tới chỗ mà tối qua đã làm nhục Mộ Sở Văn.

Trên cỏ vẫn còn lư lại d* m thủy chưa khô, nhưng không còn thấy cô nữa.

"Không ổn! Không Ổn. Trời ơi! Có ai không mau tới đây!" Một người làm vườn thất hồn lạc phách chạy từ bãi cỏ bên ngoài vào.

Yến Triết đứng trước mặt căn người kia lại *: "Có chuyện gì vậy hả?"

"Có... Có người chết!"

Na: Tự đứng thấy lười quá T__T Hay là ta đăng CV cho các nàng đọc nhé >"<

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Anh trai của cô

Na: Vì có nhiều bạn không hiểu cv là gì nên Na tạm đăng cả bản cv và bản đã edit để các bạn so sánh nhé ^^. Bản cv phía trên, còn bản edit thì phía dưới!

CV:

"Có... Có người đã chết!"

Đi theo người làm vườn đi tới rào chắn bên cạnh, yến triết nhìn đến một cái nhỏ xinh tóc dài nữ hài ngã trong vũng máu, phụ cận trên mặt đất có chút vụn vặt miếng thủy tinh vỡ, chính yếu đích thị trên người nàng kia kiện đơn bạc vậy đây, theo ý hắn dự thường nhìn quen mắt!

"Không có khả năng..." Hắn máy móc địa ngồi xổm người xuống, đẩy ra tóc của nàng nhìn đến mặt nàng chỉ hậu, càng sợ tới mức liên tiếp lui về phía sau. "Sao lại thế này?" Yến sở nghe được kêu la cũng vội vàng xao động địa chạy tới, xa xa xem đến trên đất quen thuộc bóng dáng, hắn càng thêm khoái cước bộ chạy tới. Yến triết khản trương địa chống lại hắn nghi ngờ tầm mắt, vội vàng lắc đầu nói: "Không phải ta, không phải ta..." "Không phải người? Chuyện này với người có quan hệ!" Yến sở miễn cảm địa cảm thấy ra của hắn chợt dạ. "Ta... Không phải! Ta tới hôm qua lý khai thời điểm nàng còn hảo hảo.

.." Như vậy một giải thích, yến triết mới giựt mình cảm giác chính mình nói lỡ miệng, nhưng đã không còn kịp rồi.

Yến sở âm ngoan địa nheo lại mắt, trực tiếp nú lên quần áo của hắn: "Người lại đối nàng làm cái gì? Ta nói rồi vô luận người đối của ta nữ nhân làm cái gì, giữa ta và người đều là không có khả năng! Người muốn ta nói bao nhiêu lần mới hiểu được?!"

"Ta..." Yến triết trong mắt lóe sáng lệ quang, kinh hoàng địa nhìn hắn, lại vọng hướng địa người trên, xoay người bỏ chạy rồi hiện trường. Lúc này, người làm vườn nhỏ giọng nói: "Sở thiếu gia, này bé gái còn giống như có một chút khí tức." "Kia còn không mau chuẩn bị xe!" Yến sở hét lớn một tiếng, nhanh chóng ôm lấy địa người trên hướng ga ra chạy tới. Hắn không xác định là yến triết đối nàng làm cái gì, hoặc là vì hắn đối nàng làm chuyện mới đưa đến như vậy kết quả, nhưng có một chút khả dĩ xác định, hắn thật sự hối hận, hối hận như thế tàn nhẫn đối đãi cái này vô tội nữ hài. Nàng là như thế khát vọng tử, mới đưa hai cái cổ tay đều đã cắt vỡ, tuy nhiên miệng vết thương đã ngưng máu, nhưng bởi vì không chút máu quá nhiều, nàng vẫn chỗ tại trạng thái hôn mê. "Nàng cần lập tức truyền máu." Thầy thuốc sợ hãi nhìn lên yến sở, theo bản năng địa cùng hắn bảo trì hai thước cự. "Vậy thì lập tức thua a! Chẳng lẽ muốn ta dạy cho người nhóm người truyền máu sao?" Yến sở phiền táo địa quát, ần ần cảm giác được sự tình không có đơn giản như vậy. "Này bé gái nhóm máu có vẻ đặc biệt, rất ít có bệnh viện tồn loại này nhóm máu... Trừ phi phụ mẫu nàng tới, nếu không chỉ sợ..." "Chỉ sợ cái gì! Không cho người nói bậy! Ta lập tức liên hệ người nhà nàng..." Yến sở vội vàng cầm ra điện thoại, mới đột nhiên nhớ tới của nàng lý lịch sơ lược thượng tựa hồ

chỉ viết ba nòng một cái liên hệ nhân. Nghe nói nữ nhân đích tình huống, mộ trung kiệt như bị sét đánh, "Như thế nào có thể ra loại sự tình này? Nàng... Của nàng thân sinh phụ mẫu sớm mất, trừ phi tìm đến của nàng ca ca." Yên Triết theo tới bệnh viện khi đó, yển sở vẫn chìm ngấm tại cực độ thống khổ chán kinh trung. Mộ trung kiệt nói hần nữ nhân sinh phụ kêu yển trung Khải, kia chính đang là bọn hần ba ba!

EDIT:

Đi theo người làm vườn đến cạnh tường rào, Yên Triết nhìn thấy bóng dáng xinh đẹp của một thiếu nữ tóc dài đang nằm trong vũng máu, phía trên đất gần đó có một ít vụn miếng thủy tinh, người phụ nữ này vô cùng quen mắt!

"Không thể nào..." Cậu ta máy móc ngồi xổm xuống, đẩy tóc của cô ra đến khi nhìn rõ khuôn mặt lại càng sợ tới mức liên tiếp lui về phía sau.

"Sao lại thế này?" Yên Sở nghe thấy tiếng la hét cũng vội vàng chạy tới, chạy đến thấy thân ảnh quen thuộc, bước chân hần càng nhanh hơn.

Yên Triết căng thẳng, vội vàng lắc đầu nói: "Không phải em, không phải do em..."

"Không phải do em? Chuyện này có liên quan gì đến em!" Yên Sở cảm thấy được sự chột dạ của cậu.

"Em.. Không phải! Tôi hôm qua sau khi rời đi chị ấy vẫn còn rất khỏe mạnh..." Yên Triết giựt mình nhận ra chính mình nói lời miệng, nhưng đã không còn kịp rồi.

Yên Sở nguy hiểm nheo lại hai mắt, xách cổ áo của cậu ta lên: "Em đã làm gì với cô ấy? Anh đã nói rồi bất luận em có làm gì với người phụ nữ của anh thì giữa anh và em đều không có khả năng! Em muốn anh nói bao nhiêu lần nữa mới hiểu hả?!"

"Em..." trong mắt Yên Triết lóe lên ánh nước, kinh sợ nhìn hần, lại nhìn đang nằm trên mặt đất, xoay người bỏ chạy rời khỏi hiện trường.

Lúc này, người làm vườn nhỏ giọng nói: "Sở thiếu gia, hình như cô gái này vẫn còn có một chút hơi thở."

"Này còn không mau chuẩn bị xe!" Yên Sở hét lớn một tiếng, nhanh chóng ôm lấy người chạy về hướng gara xe.

Hần không xác định là Yên Triết có làm gì với cô hay không, cũng có thể là bởi vì hần tối qua đã làm chuyện tồi tệ với cô nên mới dẫn đến kết quả này, nhưng có một sự thật mà hần xác định đó là hần thật sự hối hận, hối hận vì đã tàn nhẫn với cô như thế.

Có vẻ như cô vô cùng muốn chết nên cắt đứt cả hai tay, tuy bây giờ miệng vết thương đã ngừng chảy máu lại nhưng bởi vì mất máu quá nhiều nên cô vẫn đang hôn mê.

"Cô ấy cần lập tức truyền máu." Bác sĩ nhìn Yên Sở, theo bản năng đứng cách xa hần hai thước.

"Vậy thì còn không nhanh tay làm đi! Hay là cần tôi phải dạy cho ông cách truyền máu?" Yên Sở quát, dường như cảm nhận được sự tình có gì đó không đơn giản.

"Nhóm máu của bé gái này rất hiếm, rất ít bệnh viện tồn nhóm máu loại này... Trừ phi cha mẹ của cô ấy đến, bằng không chỉ sợ..."

"Chỉ sợ cái gì! Ông không được nói vậy! Tôi sẽ lập tức liên lạc với người nhà của cô ấy..." Yên Sở vội vàng cầm điện thoại, mới đột nhiên nhớ ra trong hồ sơ lý lịch của cô ở công ty có viết một người liên hệ là cha của cô.

Nghe nói con gái bị thương nặng, Mộ Trung Kiệt như bị sét đánh, "Sao lại xảy ra chuyện này? Cha mẹ của con bé đều mất sớm, nếu như anh trai của nó đến thì còn có thể..."

Khi Yên Triết theo tới bệnh viện, Yên Sở vẫn đang chìm trong cực độ đau khổ và khiếp sợ.

Mộ Trung Kiệt nói hần cha ruột của cô ấy là tên là Yên Trung Hải, người này chính là bọn cha của bọn họ!

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27

"Anh cả, chị ấy sẽ chết sao?" Yên Triết túm chặt cánh tay Yên Sở, nước mắt ứa ra: "Em không nghĩ là sẽ như vậy, cho tới bây giờ em vẫn không nghĩ tới chị ấy sẽ chết..."

"Đi theo anh!" Vừa nghe đến chữ chết, đột nhiên Yên Sở từ trong cơn chấn động bỗng lấy lại tinh thần, lôi cậu ta chạy về hướng phòng xét nghiệm.

Vừa mở cửa, hân đã hét lớn: "Lão già khốn kiếp Mộ Trung Kiệt kia, sao ông lại dám gạt tôi hả!"

Vừa dứt lời, người đàn ông đang ngồi trên ghế trong phòng xét nghiệm đứng lên, nói với khuôn mặt vô tội: "Tôi chỉ tới để tìm con gái tôi, vì sao cậu lại mắng tôi?"

"Ông? Ông chính là Mộ Trung Kiệt?!" Yến Sở tức khắc lao xốc cổ áo của Mộ Trung Kiệt lên quát: "Vì sao ông gạt tôi? Cái gì mà anh trai của cô ấy chứ! Chúng tôi không hề cùng nhóm máu."

"Là sao anh cả? Anh cả là anh trai của chị ấy ư? Vậy chẳng phải em là..." Yến Triết kinh ngạc, nghĩ đến chuyện tối hôm qua đã làm với Mộ Sở Văn, cậu không khỏi cảm thấy đỏ mặt xấu hổ.

"Không thể có chuyện đó, chẳng lẽ bà ấy lừa tôi... Vậy bây giờ Văn Văn phải làm sao đây?" Mộ Trung Kiệt sợ hãi, miệng bắt đầu lẩm bẩm ra chuyện năm đó.

Yến Sở từ nhỏ đã tai nghe mắt thấy cha mình đối xử tồi tệ với mẹ, cũng biết hai người em trai của mình đều là do cha bắt ép mẹ sinh ra, thế nhưng hân lại không biết bà ấy đã vụng trộm trao đổi con gái của chính mình với con trai của người khác, có lẽ là bà ấy lo lắng con gái mình ở lại Yến gia sẽ bị thương tổn?

Sau khi bà sinh hạ Yến Triết liền lập tức biến mất như thể đã hoàn toàn biến mất khỏi thế giới này vậy, đến nỗi từ nhỏ Yến Triết vì thiếu tình thương của mẹ mà chuyển dời tình thương lên trên người anh cả này!

"Văn Văn phải làm sao bây giờ? Trên thế giới cực kỳ hiếm có loại máu này, con bé tuổi còn trẻ như vậy..." Mộ Trung Kiệt đang khóc náo ruột thì một y tá bước tới đem tới một tin tốt lành.

"Yến tiên sinh, đã tìm được nhóm máu phù hợp, nhưng mà người hiến máu tự nguyện này yêu cầu giữ bí mật về thân phận, chờ sau khi truyền máu xong ngài mới có thể thăm người bệnh."

"Là bà ta! Nhất định là bà ta!" Yến Sở kích động kêu lên, làm cho y tá có chút giật mình.

Người này nhất định là mẹ của bọn họ!

Hân rất muốn tiến đến hỏi bà vì sao lại vô tình vứt bỏ bọn họ, nhưng lại lo lắng bà thay đổi chủ ý không cung cấp máu cho Mộ Sở Văn.

"Anh... em rất muốn gặp mẹ một lần..." Nhắc tới chưa từng được nhìn thấy mẹ, Yến Triết có điểm trở nên nhu nhược bất lực.

"Gặp cái gì mà gặp! Là bà ta từ bỏ chúng ta! Còn có cái gì mà lưu luyến?" Yến Sở rống lên rồi chạy ra khỏi bệnh viện, lái xe tức tốc chạy đi.

Hân oán hận người mẹ đã vứt bỏ bọn họ, sự áy náy về chuyện đã làm với Mộ Sở Văn càng làm hân muốn nổi điên về sự thực rằng Mộ Sở Văn lại là em gái của hân.

Vì sao Yến Minh luôn nói Mộ Sở Văn là một cô gái tốt trước mặt hân, tại sao cô muốn đến công ty của hân làm, tại sao tối hôm đó cô cự tuyệt làm hân muốn ngừng mà không được, vì sao cô cùng người đàn ông khác lên giường lại khơi mào sự ghen tuông của hân...

"Tôi không chấp nhận! Cô không phải! Cô tuyệt không phải! Không phải là..." Yến Sở điên cuồng hét lên, vượt vô số đèn đỏ, bỏ xa hàng chục xe cảnh sát truy đuổi chạy đến ngoại ô.

Lúc này, Mộ Sở Văn dần dần tỉnh táo lại. Cô cảm thấy sống không bằng chết, muốn nhốt hết kim tiêm truyền dịch trên mu bàn tay ra, đúng lúc Nghiêm Minh Lệ tiến vào.

"Văn Văn cậu định làm gì?" Nghiêm Minh Lệ kinh hoảng chạy đến bên giường ngăn cô lại, tiếng hét khiến cho người bên ngoài đều tiến vào.

Mộ Trung Kiệt lo lắng nhìn con gái tái nhợt, ông còn chưa hỏi cô nguyên nhân vì sao tự tử vì sợ cô lại uất ức mà nghĩ quẩn.

"Để một mình cháu ở lại nói chuyện với cô ấy có được không? Nhất định cháu sẽ làm cho cô ấy tốt hơn!" giọng nói của Nghiêm Triết Kiệt ôn hòa chợt xuất hiện trước cửa, làm sắc mặt Mộ Sở Văn càng tái nhợt vài phần.

Cô còn chưa kịp cự tuyệt, Nghiêm Minh Lệ liếc nhìn nói trước với Mộ Trung Kiệt: "Bác Mộ à, anh ấy là anh trai của con, là người tốt, con tin anh ấy nhất định có thể trấn an cảm xúc Văn Văn."

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Cuồng vọng bức hôn

"Không cần! Tôi muốn một mình! Các người đều ra ngoài hết cho tôi!" Mộ Sở Văn sợ hãi, đáng tiếc thân thể cô suy yếu không thể đứng lên.

"Hắn không phải là người tốt! Không được để cho bọn họ ở cùng nhau được!" Yến triết muốn ngăn Nghiêm Giản Kiệt tới gần giường bệnh, lại bị Mộ Trung Kiệt kéo ra ngoài.

"Vậy chẳng lẽ cậu là người tốt sao? Hôm qua con gái tôi ở nhà các người rồi cuộc đã xảy ra chuyện gì mà cậu không dám nói? Lệ Lệ cùng với Văn Văn nhà chúng tôi đã quen biết nhau nhiều năm, tôi tin anh trai nó cũng sẽ là người tốt!" Mộ Trung Kiệt bả xích Yến Triết, lại chuyển mắt tới người con tai tào nhà trẻ tuổi kia nói: "Văn Văn nhờ cậu vậy!"

"Bác đừng lo lắng, cô ấy sẽ không sao đâu." tiến bước mọi người xong, Nghiêm Giản Kiệt liền đóng cửa lại, ngoài miệng thì cười nhưng trong lòng không cười đi tới phía giường bệnh n: "Đừng sợ, tôi là người... tốt!"

"Nếu anh dám làm gì tôi, tôi sẽ lập tức chết cho anh xem!" Mộ Sở Văn cắn răng trừng mắt nhìn Nghiêm Giản Kiệt từng bước đi tới.

"Tôi vẫn không đến nỗi sắp nhập vào hạ thê của một người bệnh." Nghiêm Giản Kiệt cố nói vô cùng rõ ràng ý tứ của mình, hi vọng như vậy sẽ khiến cho cô an tâm hơn, sắc mặt của cô tái nhợt thật sự làm cho người ta không đành lòng nhìn thẳng.

Mộ Sở Văn đành mặt xoay đầu hướng bên kia, hắn lại không cam lòng liền lấy tay kim trụ cầm của cô chuyển hướng mắt cô nhìn bản thân hắn: "Đừng cho là tôi không biết em ở nhà bọn họ đã cùng bọn họ làm cái gì! 3P? 4P? Hay là nhân thú?"

Cô rung rung lấy sự im lặng để đáp lại những lời nói đầy nhục nhã của hắn, sau khi quay trở lại từ Quý Môn quan, cô lại không sợ hãi bất luận kẻ nào gây, hoặc là nói, cô đã chết tâm rồi.

Thấy cô không đáp lại sự châm chọc của mình, Nghiêm Giản Kiệt ý thức được * hành vi của mình có điểm quá đáng, liền buông tay, đứng thẳng người lên, lấy khẩu khí bình thường tuyên bố: "Chủ nhật này tôi sẽ tổ chức một buổi hôn lễ cho em, em hãy nhớ đến tham gia đúng giờ, tôi sẽ không tính toán với em về hành vi tự tử ngu xuẩn lần này."

Nghe thấy quyết định đầy cuồng vọng đó, Mộ Sở Văn trừng lớn mắt nhìn hắn, sau đó nhũn mày cười ha hả.

"Em dám cười nhạo quyết định quan trọng này của tôi sao!" Hắn vừa thẹn vừa giận hét lên, sợ người bên ngoài nghe được, liền hạ giọng: "Nếu như em muốn cầu hôn tôi cũng sẽ làm."

"Tôi có chết cũng sẽ không kết hôn với anh!" Cô giận dữ từ chối cuồng vọng của hắn, chửi bới không có sức lực để thoát đi.

Chữ "chết" tác động lên thần kinh mẫn cảm của Nghiêm Giản Kiệt, hắn xúc động nắm chặt của cổ cô ảm nhẹ: "Nếu em lại dám chết lại một lần nữa, tôi sẽ khiến cho bố của em cả đời không tìm được việc làm, để cả nhà em phải hít không khí mà chết dần!"

Cô quát cường nhìn thẳng hắn, dù cho cuồng hống bị bóp chặt, không khí đã không còn lưu thông nhưng cô không hề mở miệng cầu xin hắn, ngược lại lúc này Nghiêm Giản Kiệt ý thức được rằng, cô một lòng muốn chết đi.

"Tốt! Em..." Hắn chỉ tay vào mặt cô đang tái nhợt, nghiêng răng nghiêng lợi, khuôn mặt tuấn tú anh khí mui phần lộ ra thần sắc bất đắc dĩ: "chẳng lẽ em không muốn thoát khỏi ba an hem bọn họ sao? Em gái tôi đã nói cho tôi biết rằng em thích Yến Minh, đáng tiếc bị Yến Sở theo đuôi, theo tôi được biết, tên Yến Sở kia có ham muốn chiếm hữu rất mạnh và biến thái, mà Yến Triết tựa hồ cũng muốn có em! Kết hôn với tôi thì sẽ không còn ai dám chạm vào em, đương nhiên, trừ tôi ra."

Nghiêm Giản Kiệt phân tích đạo lý rõ ràng giữa lợi và hại, tự cho rằng có thể thuyết phục này cô, kết quả lại một lần nữa ngoài dự liệu của hắn *.

"Vì sao lại là tôi? Với điều kiện của anh thì muốn loại con gái nào cũng đều có thể có dễ dàng như trở bàn tay, vì sao cứ nhất định đến bức tôi?" Mộ Sở Văn hỏi, người đàn ông này mặt dày mắng người khác là biến thái, nhưng chính hắn chẳng phải là kẻ biến thái vừa gặp con gái lần đầu liền thượng hạ sao?

"Bởi vì em..." Nghiêm Giản Kiệt đột nhiên mấp máy đôi môi rồi lại không nói, đỏ mặt: "Em chỉ cần tham gia hôn lễ đúng giờ là đủ rồi!"

Hắn tuyệt không sên cho cô biết rằng bốn năm trước khi mà em gái hắn lần đầu tiên nhắc đến cái người con gái thanh thuần là cô trước mặt hắn, đến nay hắn đều không chạm tay vào những người con gái khác! Lại càng sẽ không nói cho cô biết, lúc nhìn thấy mỹ nhân mê người ngủ ở ngoài phòng khách ngoài ý muốn đó thì trong lòng có bao nhiêu kích động!

Đối mặt với người đàn ông có tình gây sự này, Mộ Sở Văn quyết định lại dùng sự im lặng để biểu đạt kháng nghị, thậm chí còn rõ ràng xoay đầu sang hướng bên kia.

Nghiêm Giản Kiệt lại bị phản ứng của cô chọc tức, nhất thời hỗn hển nhảy lên giường bệnh, xốc chăn mùng lên trực tiếp dạng hai chân ra đè trên người cô, nhìn thấy cô vẫn mặc bộ váy mùng đêm qua, hắn sừng sốt chớp mắt một cái rồi nhìn vào mặt cô hét lớn: "Không cho phép em làm lơ lời cầu hôn của tôi!"

"Cầu hôn? Như vậy mà là cầu hôn? Haha..." Mộ Sở Văn cười rộ lên, nhìn người đàn ông đang ngồi trên người mình, giờ phút này tư thế của hắn làm cô hơi

đồ ửng mặt.

Đây là lần thứ hai cô cười nhạo hắn, tính nhẫn nại của Nghiêm Giản Kiệt đều bị cô phá hủy, nhưng thấy trên mặt cô ửng đỏ xấu hổ, hắn đột nhiên thấy hạ thân nổi lên biến hóa rõ ràng—hắn vậy mà lại thật giống như một đứa trẻ, mới tiếp xúc thân thể của cô một chút đã lập tức cương lên rồi!

Mai đăng 2 chương nhé, hic muốn mau hoàn quạ T__T

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29

Hắn nhân cơ hội cời bỏ áo sơ mi, tiện đà cúi người khéo léo hướng tới khuôn ngực của cô, cách một tầng vải mỏng manh ma sát nụ hoa mẫn cảm.

Mộ Sở Văn không còn cười nữa, sắc mặt nháy mắt đỏ lên, kinh hoàng nói: "Anh đã nói sẽ không điên đến mức..."

Cô không thể nói xong câu, chỉ có thể cố hết sức nâng ngực trắng bần tay của hắn, nhưng lại một chút khí lực đều không có, nhìn qua lại giống như đang cố ườn ngực vào lòng bàn tay để hắn vuốt ve của hắn mình.

"Đâm vào em! Phải không?" Nghiêm Giản Kiệt biết rõ cô không thể phản kháng nổi, liền đắc ý hơi nhấc mông lên, gắng gượng để cựa vật cứng nóng hai chân cô, hắn trầm thấp cười nói: "Cách quần lót đương nhiên sẽ không đâm vào được."

Nhưng mà, lúc hắn dòi tằm mắt xuống, lại ngoài ý muốn nhìn thấy cô thần bí khu tam giác thần bí, cây cỏ rậm rạp bị đâm dịch dính lại kết thành nhiều bó lớn nhỏ, qua đó có thể thấy được đêm qua cô đã có bao nhiêu kịch liệt!

"Đừng nhìn chỗ đó! Ừm..." Cô không kịp ngăn cản đã bị hắn cời ra, lộ rõ lông mao của cô.

Còn tưởng rằng hắn sẽ mượn cơ hội này mà nhục nhã cô một phen, không ngờ Nghiêm Giản Kiệt lại tự trách nói: "Tôi hôm qua không kiên quyết đưa em về nhà là tôi sai, ngày hôm qua không kịp thời tuyên bố với những kẻ khác rằng em là người phụ nữ của tôi cũng là tôi sai, tất cả những gì mà em đã phải chịu đựng đều là do tôi."

Mộ Sở Văn kinh ngạc lắc đầu, cô không cần hắn nhận trách nhiệm, chỉ cần từ nay về sau đừng đụng vào cô là tốt rồi.

"Hay là thế này, tôi sẽ tuyên bố với các tập chí lớn về chuyện chúng ta kết hôn, nếu lại có kẻ nào dám chạm vào em, tôi tuyệt đối sẽ không tha thứ!" thần sắc Nghiêm Giản Kiệt nghiêm túc nói, nhẹ nhàng kéo váy của cô xuống, đắp chăn cho cô.

"Tôi không..." Cô muốn mở miệng từ chối, lại bị ngón trỏ hắn đè lại.

"Từ chối tôi thì ba an hem nhà bọn họ sẽ lại tìm tới giày vò em!" bàn tay to ấm áp khẽ vuốt gương mặt cô, dọc theo cằm nói: "Gà cho tôi, tôi sẽ 'Yêu' em thật tốt!"

"Tôi không cần! Tôi cũng không muốn có bất kì quan hệ nào đối với các người cả!" Cô yếu đuối nói.

Nghiêm Giản Kiệt lại mắt đét tai ngơ, trực tiếp gọi điện thoại cho thư ký phân phó việc chuẩn bị hôn lễ ngay trước mặt cô.

"Tôi không cần! Bỏ ơi! Lẹ Lẹ! Tôi không gà cho đồ điên này! Bỏ! Lẹ Lẹ..." Mộ Sở Văn vô lực hét, hi vọng có người tới cứu, không ngờ Nghiêm Giản Kiệt không chỉ có không ngăn cản cô, còn cố ý mở cửa, mời mọi người bên ngoài vào.

Chờ cô phát tiết xong, Nghiêm Giản Kiệt bày ra bộ dáng vô cùng tự trách rồi hào phóng định tội bản thân: "Kỳ thực chuyện này đều tại cháu không tốt, nếu ngày hôm qua cháu không đề cập tới quan hệ của chúng con, Văn Văn cũng sẽ không làm chuyện điên rồ này. Nếu biết sẽ như vậy, cháu thà rằng vĩnh viễn không đề cho mọi người biết chuyện chúng cháu đã ở cùng nhau, dù là kết hôn hay không kết hôn, chỉ cần Văn Văn sống tốt, cái gì cháu cũng đều nguyện ý!"

"Anh bị điên à! Hôm qua chúng ta mới gặp mặt..."

Mộ Sở Văn vừa nói ra miệng đã bị hắn thuận miệng nói chen: "Hôm qua mới gặp mặt để thương lượng việc công khai quan hệ, hôm nay đã muốn kết hôn, quả thật là anh không đúng!"

"Văn Văn, hóa ra cậu cùng với anh trai tớ đã biết nhau từ lâu rồi sao!" Nghiêm Minh Lệ nhảy đến bên giường bệnh kích động hét lên.

Mộ Trung Kiệt cũng bất ngờ việc con gái quen với chàng trai trẻ tuổi anh tuấn này, trên mặt lộ ra vì "họa được phúc" mà vui sướng.

Nghiêm Giản Kiệt nói mấy câu ngăn ngừa mà lập tức được mọi người tín nhiệm, cô ngược lại biến thành tiểu cô nương không biết tốt xấu cố tình gây sự,

yến triết mặc dù không tin quan hệ của bọn họ như thế, nhưng lúc trước Mộ Trung Kiệt đã nhìn cậu bằng ánh mắt không tốt, hiện tại sẽ càng tệ nếu tố giác bọn họ, chỉ có thể bắt đầu đi rồi đi.

Bất quá mấy ngày, tin tức thiếu gia tập đoàn giàu có muốn kết hôn liền đứng đầu các tiêu đề của các tạp chí lớn nhỏ, Mộ Sở Văn bị chuyên gia sức khỏe "Trông coi" trong phòng bệnh độc lập, gả cho người đàn ông đã cướp đi lần đầu tiên của cô, cứ như kết cục đã định.

"Các người đi ra ngoài một chút, hai tiếng nữa quay lại." Nghiêm Giản Kiệt nói với hai người bảo vệ phòng, đợi bọn họ rời đi, hắn mới mang theo cặp lồng com giữ nhiệt đẩy cửa đi vào.

Trong căn phòng này thì gia cụ chỉ có duy nhất một chiếc giường lớn, vì phòng ngủ cô tư làm bản thân bị thương, ngay cả quần áo đều chỉ cho cô mặc vài dẹt cực mỏng và nhỏ, vậy ngăn hở rốn, mà nội y quần lót đều không cho cô mặc.

Giờ phút này Mộ Sở Văn tóc dài xõa vai, chân trần dãi miên đứng ở trên thảm nhung mềm mại, ở trong mắt Nghiêm Giản Kiệt tựa như một cô gái trần ngập đã tỉnh mê hoặc, đặc biệt theo kẻ chân trắng nõn mảnh khảnh lác đăm đôi mắt đẹp, qua váy ngắn có thể mơ hồ nhìn thấy được khu tam giác thần bí, lại hướng lên trên một chút là mảnh eo nhỏ, hai ngực rung rinh theo từng bước chân, khuôn mặt nhỏ nhắn trần ngập vô tội ủy khuất cùng bất mãn.

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Tiền hôn chỉ điểm

Mỗi lần nhìn đến cô, hắn liền hận không thể lập tức đem cô đẩy ngã xuống đất trên thảm dùng sức tách ra hai chân cô ra rồi hung hăng phát tiết, hắn đã nhẫn nại ba ngày, lúc này thứ hắn nhận ra đó là sự biến hóa vì diệu pháp thân dưới.

"Sức lực không nhỏ, xem ra em đã hồi phục không ít, có thể tiến hành vận động một vài động tác để thể xác và tinh thần khỏe mạnh hơn rồi!" Nói xong, hắn liền buông cặp lồng com, dùng tốc độ nhanh nhất cởi hết quần áo trên người, chỉ còn một cái quần lót kêu gọi.

Mộ Sở Văn nhìn thấy hắn cởi sạch quần áo liền bắt đầu hốt hoảng, bởi vì cả căn phòng ngoài chiếc giường cùng thảm trải sàn nhà ra, căn bản không có chỗ nào để trốn.

"Anh đã giam lỏng tôi ba ngày còn muốn như thế nào nữa?" Cô đứng ở góc tường cách hắn xa nhất, nhưng hắn vẫn đi đến trước mặt cô, từ trên cao nhìn xuống nhìn xuống thân thể mềm mại của cô.

"Ngày mai sẽ kết hôn, bây giờ chúng ta diễn tập động phòng trước." Hắn yêu nhất bộ dáng của cô khi đỏ hồng hốt như này, nó kích dục vọng chinh phục mãnh liệt.

"Tôi không cần! Anh tự đi mà tập một mình! Tôi sẽ không kết hôn với mặt người dạ thú xấu xa như anh!" Chửi hắn vô số lần, đáng tiếc mặc kệ cô mắng cái gì, hắn cũng đều không bỏ qua cho cô.

Nghiêm Giản Kiệt cười khê, nghiêng thân thể cô ở trên tường, ngực rắn chắc cố ý dùng sức áp hai luồng thịt trước ngực cô, cách lớp vải mỏng manh ma sát đầu ngực nắn nắn, cho đến cô nhìn không được ngấm ra tiếng rên rỉ, hắn mới cười nhẹ hơi hơi thối lui, nhưng bàn tay to lại bắt đầu xâm nhập dưới váy cô.

"Cái miệng nhỏ nhắn phía dưới đã ba ngày chưa ăn uống, trực tiếp nuốt vào bảo bối của tôi sẽ hơi khó khan nhỉ?" Nói xong, ngón tay dài của hắn đã chạm đến khu rừng rậm, tà ác kéo nhất nhúm lông màu đen.

"A... Đau!" Cô nhíu mày khẽ kêu, muốn kẹp chặt hai chân lại bị hắn đột nhiên trạc nhập một ngón tay, bàn tay to của hắn mắc kẹt ở giữa hai chân cô khiến cho cô không thể khép lại.

Nghiêm Giản Kiệt lại chậm rãi rút ra niêm dịch dính đầy ngón tay đưa đến trước mặt cô: "Nhìn xem tiểu huyết dâm đẳng của em này, tôi chỉ mới nhẹ nhàng lại gần mà em liền lập tức chảy nước, xem ra thân thể này đang rất đói khát! Cho em ăn no như vậy thì ngày mai em mới có tâm tình tốt để kết hôn với tôi *."

"Dù anh chiếm được cơ thể của tôi thì cũng không thể chiếm lấy trái tim tôi, vì sao anh không mua đại lấy một con búp bê tình dục!" Cô nhân cơ hội ngồi xổm xuống ôm lấy hai đầu gối, tránh đi xâm phạm của hắn.

Nhưng mà, Nghiêm Giản Kiệt luôn có một bộ phương pháp đối phó nếu cô từ chối, hắn không nóng không vội khom người vén sợi tóc dài bên tai cô, ngón tay hưởng thụ sự mềm mại tơ lụa, từ từ vuốt dọc một đường từ vai ra sau lưng cô, cuối cùng đặt ở trên cặp mông.

"Búp bê tình dục sẽ không thể rên rỉ chân thật như vậy, không có đôi tai ấm, không biết động tâm..." Hắn nửa ngồi ở bên cạnh cô, toàn bộ bàn tay đặt bên mông cô, nắm ngón tay vừa thu lại, đột nhiên nắm chặt nắm rồi lại tức khắc nói ra, đem đến cho Mộ Sở Văn một tiếng thét chói tai, hắn lại đặc ý vòng qua cái mông của cô đánh một cái, tay kia thì cầm lấy tay cô nhanh chóng đặt lên dương v*t đang cương cứng của mình rồi cười dâm đẳng: "Búp bê tình dục cũng sẽ không thể làm cho tôi một giây đứng thẳng lên như thế này được."

Đây là cô lần đầu tiên lấy tay đụng chạm đến cự vật của đàn ông, ngón tay đụng tới chỗ đó nóng bỏng khiến cho cô kinh hãi, sau vài giây cô mới hồi phục tinh thần lại: "Buông ra! Anh đồ biến thái!"

"Thế nào? Không thích nó thô to và nóng bỏng sao? Lần trước ở trong nhà tôi, em rất thích nó mà! Đặc biệt là cái miệng nhỏ nhắn phía dưới này..." Nói xong, ngón tay hắn đã thuận lợi tìm được cửa huyệt âm nóng của cô, đầu ngón tay đảo quanh ở miệng tiểu huyệt, càng ngày dính càng nhiều dâm dịch.

Mộ Sở Văn cắn môi vắn vẹo muốn trốn tránh, cố kiềm chế không phát ra âm thanh rên rỉ dâm dăng, bỗng mắt trọng tâm liền té trên mặt đất, Nghiêm Giản Kiệt nhìn xuống, nhìn chăm chăm vào khu thần bí cười nói: "Không để em mặc quần lót quá là quyết định đúng đắn!"

"Không được nhìn!" Cô xấu hổ khom gối kẹp chặt hai chân, không biết làm sao để che đi bộ vị tư mật.

"Ngày mai em chính là vợ danh chính ngôn thuận của tôi, về sau chúng ta mỗi ngày đều phải thẳng thắn thành khẩn mà làm tình với nhau." Hắn tuyên bố một sự thật khiến cho cô tuyệt vọng, một bên bắt được một chân của cô, theo da thịt khít khao hướng lên trên vuốt ve, ngón tay thon dài chạm đến chỗ nào đều lưu lại dục hòa của hắn.

"Tôi sẽ không kết hôn với anh! anh đừng có nằm mơ!" Cô không kéo chân về, chỉ có thể dùng võ mồm.

Lại một lần nữa nghe cô từ chối, Nghiêm Giản Kiệt cuối cùng kìm nén không được khó chịu trong lòng, hung hăng tách hai chân cô ra: "Rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt, nếu thế thì tôi sẽ hung hăng can em, khiến cho em có muốn thì ngày mai cũng không thể đi tới tham gia hôn lễ được! Hiểu chưa?"

Mộ Sở Văn hoảng sợ nhìn chăm chăm khuôn mặt tuần tú của hắn, khí phách cùng với của cuồng vọng của hắn làm cho cô sợ hãi, loại cảm giác này tựa như ngày đầu tiên đi làm gặp phải Yến Sở vậy, cô không rõ là bản thân dạng một cái phổ thông bình thường tốt nghiệp làm sao có thể gặp gỡ này hai cái nam nhân đáng sợ! chỉ là một người bình thường mới tốt nghiệp đại học với học lực trung bình không hơn không kém, sao lại có thể chạm trán phải hai người đàn ông đáng sợ này chứ.

"Trả lời tôi!" Hắn đột nhiên sáp nhập một ngón tay vào bên trong tiểu huyệt khít khao ẩm ướt.

"A ——"

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Ất* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Dạy khâu kỹ

Bên trong khách phòng Nghiêm gia trống trải, quanh quần chỉ có tiếng thờ gấp và tiếng khóc của phụ nữ.

Mộ Sở Văn nghiêng người nằm sấp trên thảm trải sàn, vẩy ngăn vốn đã không thể che đậy được bao nhiêu da thịt, lúc này cũng bị xé rách.

Mà tên đầu sỏ gây nên sự hỗn loạn lúc này đang chậm rãi cởi quần lót của hắn ra.

"Không..." Cô hoảng sợ lắc đầu, đã vừa mới bị hắn dùng ba ngón tay rút ra cắm vào đã muốn chết khiếp rồi, hắn cư nhiên còn định dùng cự vật to lớn bên dưới tra tấn cô!

"Phải nói "Muốn" mới đúng chứ! Vừa rồi tôi đã làm cho em sướng rồi, bây giờ đến phiên em hầu hạ tôi, như vậy mới công bằng có phải hay không?" Nghiêm Giản Kiệt nói làm cô thất kinh.

"Tôi... Tôi còn đau..." Cô đáng thương hạ mí mắt.

Nghiêm Giản Kiệt nhìn cô chăm chăm, cái miệng đỏ hồng nhỏ nhắn cười đến vô cùng âm hiểm: "Em không nhất tiết phải dùng tới cái miệng nhỏ nhắn phía dưới, phương pháp làm tình thì chúng ta có thể đa dạng hóa!"

"Không!" Mộ Sở Văn nhìn sâu vào mắt hắn, trong đầu nhất thời thoáng hiện ra hành vi đáng sợ của Yến Sở đã làm với cô.

Khi đó cô là bất lực, bị treo cố định ở trên giá, miệng bị dây thép mạnh mẽ tách ra, không thể nói gì chỉ có thể chấp nhận Yến Sở điên cuồng ra vào trong miệng.

Thấy cô đột nhiên sợ hãi bất thường, Nghiêm Giản Kiệt cảm thấy được biểu hiện này của cô có nghĩa gì, nhất thời tức giận và đố kỵ cùng với hối hận đồng loạt tụ lại trước ngực hắn, hắn nhìn nhin lửa giận phừng phừng hỏi cô gái đáng thương trước mặt mình: "Bọn chúng đã bắt em khâu giao sao?"

*Khâu giao: Quan hệ bằng miệng

Mộ Sở Văn chỉ hạ mí mắt để nước mắt rơi xuống mà không trả lời.

"Là Yến Sở bắt buộc người, hay là tên tiểu tử kia?" Nghiêm Giản Kiệt tiếp tục truy vấn, trong giọng nói lộ ra muôn vàn tức giận.

Cô đau khổ lắc đầu, vùi đầu và giữa hai đầu gối, không muốn lại nhớ lại đêm hôm đó.

Nghiêm Giản Kiệt đi đến bên cạnh cô, sau khi trầm mặc một lúc lâu mới mở miệng: "Thực xin lỗi, anh đã để cho em phải chịu khổ rồi."

Mộ Sở Văn kinh ngạc nâng lên hai mắt dăm lệ nhìn hắn, vậy mà trong mắt hắn lại có ôn nhu thương tiếc, nhưng khi ánh mắt lơ đãng dời xuống giao điểm giữa hai chân hắn, cô lập tức tỉnh táo lại —!

"Em đừng sợ hãi đối với anh, anh tuyệt đối sẽ không thô bạo ép buộc em, bởi vì theo anh, hoan ái là sự vận động hoan lạc của cả hai người chứ không phải là một bên không muốn, một bên bắt buộc." Nghiêm Giản Kiệt đường đường chính chính nói ra chân lý của bản thân.

Mộ Sở Văn suýt chút nữa đã bị sự ôn nhu của hắn mê hoặc, nhưng nhớ đến lần đầu tiên của mình, cô lại lắc đầu, trong lòng âm thầm xếp hắn và Yến Sở ngang hàng.

"Anh sẽ để cho em cảm nhận được tình yêu mãnh liệt hòa vào trong đó, cho dù em có không muốn hưởng thụ hay là sẽ nói không thích, nhưng phản ứng của thân thể em có thể cho anh cảm nhận được kỳ thực em cũng thích làm tình cùng anh!" Hắn tràn đầy tự tin nói xong, khẽ vuốt gò má cô, đầu ngón tay nóng như lửa đốt lướt qua chỗ nào đều gây cho cô một loại kích thích như có dòng điện chạy qua.

"Không cần..." Cô nhìn hắn cầu xin, nhưng là dương v* t to lớn của hắn đã đưa đến trước mặt cô.

"Lại đây, thử dùng đầu lưỡi linh hoạt của em liếm nó, giống như đang liếm một que kem vậy, ngoan..." Hắn nhẹ vỗ vào đỉnh đầu cô dùng âm thanh từ tính nói.

"Xin anh..." Cô quần bách lắc đầu, đôi môi lúc lơ đãng chạm vào thứ nóng bỏng kia, liền lập tức xấu hổ xoay mặt đi.

Nghiêm Giản Kiệt nhẫn nại cúi người cầm tay cô đặt lên phân thân của mình, tiếp tục ôn nhu chỉ dạy: "Đây giờ đang là giữa hè, trời cực kỳ nóng bức, tưởng tượng đây là một kem cây ngọt ngào, nhẹ nhàng ngậm chặt nó, dùng cái lưỡi đáng yêu của em mà đùa giỡn nó, mút nó, để cho nó hòa tan ở trong miệng nhỏ của em..."

Câu nói của hắn phảng phất mang theo ma tính, Mộ Sở Văn ma xui quỷ khiến làm theo!

Cúi đầu nhìn bộ dáng nhu thuận của cô, Nghiêm Giản Kiệt lộ ra một nụ cười gian xảo, chờ đợi một thời gian nữa, hắn nhất định có thể huấn luyện cô gái bé nhỏ thanh thuần này thành dâm phụ, một dâm phụ chỉ thuộc quyền sở hữu của hắn!

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Thiệp mời kết hôn

☆, 32, thiệp mời kết hôn

Tin tức thiếu gia trẻ tuổi của tập đoàn lớn X sắp kết hôn truyền khắp thành phố, vào sáng ngày hôn lễ được cử hành Yến Sở trong lúc vô tình thoáng nhìn tập báo đặt trên bàn, trang nhất của nhất là tấm ảnh Nghiêm Giản Kiệt đang ôm Mộ Sở Văn Thân vô cùng thân mật.

Vốn muốn có vài ngày để bình tĩnh, hắn có thể quên được người phụ nữ kia, nhưng khi nhìn thấy cô với khuôn mặt tươi cười ngai ngùng, hắn vẫn là không thể giữ bình tĩnh.

Ngay từ đầu hắn chỉ là vì muốn cô rời xa Yến Minh, nhưng sau khi tiếp xúc thân thể của cô thì không hiểu sao lại mê muội, không bao giờ muốn buông cô ra, trong khi đó chẳng những cô đã lên giường cùng người đàn ông khác, còn cùng hắn và cả hai người em của hắn làm cùng nhau!

Trong lòng ngực nhất thời bốc hỏa, hắn xé trang nhất của cuốn tạp chí rồi vò thành một cục ném xuống đất.

Lúc này, Yến Triết thở hồng hộc chạy vào: "Anh cả! Anh... anh đã nghe gì chưa *? Mộ Sở Văn chuẩn bị kết hôn rồi!"

"Đừng nói với về người phụ nữ này với anh! Cô ta không có quan hệ gì với anh hết *!" Yến Sở bực mình quát, toàn bộ người giúp việc đều sợ tới mức không dám lên tiếng, lặng lẽ lui ra.

Yến Minh giờ phút này cũng đang định gọi hai người bọn họ tới ăn bữa sáng, nhưng nghe đến bọn họ nhắc tới cái tên mất cảm kia, hắn liền không lên tiếng, hi vọng có thể nghe được càng nhiều tin tức liên quan đến cô càng tốt.

Nhưng mà, cho dù hắn không lên tiếng, Yến Sở vẫn nhìn không được mà hướng hắn hết ằm lên: "Cậu với cô ta không có quan hệ huyết thống, cậu có thể danh chính ngôn thuận làm cô ta! Vậy mà cậu cứ nhiên lại để cho cô ấy gả cho nhà họ Nghiêm?"

"Em..." Yến Minh thật không ngờ anh cả lại nói trần trụi như thế, nhất thời hơi choáng váng.

"Sao vậy? Hay một lần thôi là đủ rồi?" Yến Sở đứng dậy dùng sức lay bả vai của Yến Minh, sau đó lại trần trụi khiêu khích: "Làm không đủ sướng sao?"

"Anh! Anh nhất định phải nói như vậy sao? Cô ấy là em gái của anh đấy!" Yến Minh kìm nén lửa giận của bản thân, hắn nhìn ra được trong lòng Yến Dò đang vô cùng thống khổ, đồng thời cảm thấy đuối lý với chuyện mà mình đã làm.

"Không sai! Cô ấy với cậu không có quan hệ huyết thống! Khi nào cậu muốn làm thì làm, cậu..." Yến Sở không không chế được gào thét, nhưng không phát hiện ra hai mắt của mình đã ướt rồi.

Lúc này di động của hắn đột nhiên vang lên, là thám tử mà hắn đã thuê đi điều tra thân thế của hắn gọi tới. Đọc truyện tại [urattpad](#) để ủng hộ editor nha các nàng.

"Anh xác định là thật chứ? Tất cả?... "Hắn liếc nhìn Yến Triết một cái, đôi lông mày anh khí nhướng lên một chút, lại nhìn phía Yến Minh, nhưng trong mắt hắn không còn sự yếu đuối lúc này.

tắt điện thoại, Yến Sở bỏ qua bữa sáng mà vội vàng chạy ra khỏi nhà.

"Anh! Nghiêm Giản Kiệt đã cướp đi đa số khách hàng bên Mỹ quốc rồi, anh không định tìm đối sách sao?" Yến Minh hướng theo bóng lưng hắn mà hét, anh đã sớm muốn tìm cơ hội đối phó với cái tên đã cướp đi người phụ nữ mà anh yêu.

Yến Sở lại lo lắng với đề nghị của anh: "Chuyện này giao cho cậu phụ trách, cậu muốn sao thì cứ thế mà làm."

Hắn vừa đi ra cửa lớn, Quân gia liền mang đến ba tấm thiệp mời màu đỏ, run sợ đi về phía hắn báo cáo: "Sở thiếu gia, đây là thiệp mời mà Nghiêm tổng đã sau người mang tới, hắn còn nói... ba vị thiếu gia là anh trai của Mộ tiểu thư, cho nên cho dù Nghiêm tổng không vui khi các ba người đến nhưng cũng không thể không mời ba người."

Yến Sở nhận lấy thiệp mời, sau đó xé nấy rồi xoay người vọt vào mặt người người em trai đang đứng đực mặt ra, tức giận nói: "hai đứa, dù là ai anh cũng không cho đi!"

Hắn lại chuyển hướng sang Quân gia: "ông hãy cứ coi như chưa có gì phát sinh đi!"

"Hả... à vâng!" Kinh ngạc không hiểu chân tướng, Quân gia chỉ có gật đầu đáp ứng.

Yến Minh cùng Yến Triết đều nhìn chăm chăm đồng giấy vụn màu đỏ trên mặt đất, không cam lòng lại bất đắc dĩ phải nghe theo, chỉ là bọn hắn không biết Yến Sở đã cảm thiệp mời một mình chạy đến khách sạn mà Nghiêm Giản Kiệt cùng Mộ Sở Văn kết hôn rồi.

Lời tác giả: Giữa đêm khuya tịch mịch ngồi viết ^ω^ ngày mai ta sẽ tặng cho các nàng ~ _ ~ một chương cực kỳ bạo lực cực kỳ hoành tráng a ___?

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Thiết bị theo dõi ở chỗ riêng tư

Trải qua một ngày hoan ái, Mộ Sở Văn còn chưa hoàn toàn khôi phục tinh thần đã bị khóa lên người bộ áo cưới rồi bị áp tải lên xe, đi tới khách sạn nơi cử hành hôn lễ.

Nghiêm Giản Kiệt chỉ cho cô cầm điện thoại di động của mình, trên thực tế, hắn là vì đề phòng vạn nhất có chuyện sẽ có thể liên lạc với cô.

Cô ngồi ở khoang xe sau, nhìn chăm chăm di động trong tay, nghĩ tới việc sắp gả cho kẻ đã cưỡng bức lấy đi lần đầu tiên của mình, tâm tình cô vô cùng không yên.

Mọi người đều bị thứ giả nhân giả nghĩa của hắn lừa gạt, cô lại vô pháp cầu xin sự giúp đỡ từ người khác.

Trong đầu chợt lướt qua hình ảnh khuôn mặt của Yến Sở, cô lắc đầu thật mạnh, làm sao có thể xin tên ma quỷ đó giúp đỡ được.

Lúc này, di động đột nhiên sáng lên, có một cuộc gọi từ số lạ.

"Alo..."

"Mộ Sở Văn! Cô đang ở đâu?" thanh âm của Yến Sở truyền từ trong điện thoại ra, cô sợ tới mức ném điện thoại sang toa xe bên kia.

Nữ vệ sĩ đang lái xe phía trước lập tức cảm thấy có điều bất thường, liền phanh gấp quay đầu lại hỏi: "Mộ tiểu thư cô làm sao vậy?"

"Không... Không có gì, tay tôi đồ mồ hôi nên bị trượt tay..." Cô đỏ mặt nói cho có lệ.

"Coi ở đâu? Nói mau!" Trong di động liên tục truyền ra tiếng hét của Yến Sở, tuy không bật loa ngoài nhưng âm lượng đủ lớn để cho nữ vệ sĩ nghe thấy.

Nữ vệ sĩ nghe ra giọng nói này không phải của Nghiêm Giản Kiệt, liền nghi hoặc nhìn Mộ Sở Văn, ra vẻ xin lỗi nói: "Thật xin lỗi, Mộ tiểu thư, bởi vì ông chủ đã phân phó ngoài ngài ra thì không cho cô nghe điện thoại của người đàn ông nào khác, cho nên..."

Nói xong, nữ vệ sĩ liền vươn tay lấy di động của cô, mà lúc này trong di động vẫn truyền ra tiếng Yến Sở điên cuồng hét lên: "Nói mau cô ở đâu! Bằng không tôi sẽ khiến cho cô phải hối hận đấy!"

Mộ Sở Văn căn bản còn chần chờ có nên nói cho hắn biết hay không, nhưng lúc này đã không có cơ hội, nữ vệ sĩ kia trực tiếp tắt máy.

Lúc này, Yến Sở đang gào thét lái xe vượt đèn đỏ, vừa nghe thấy tiếng tút tút, suýt chút nữa muốn đập nát điện thoại, nhưng hắn lập tức tỉnh táo lại, trên mặt cũng đồng thời xuất hiện âm lãnh ý cười.

"Người phụ nữ đáng chết kia dám cúp điện thoại của tôi, đây chính là do cô tự tìm!" Hắn kéo màn hình vào một mục nhỏ.

Phía bên kia, nữ vệ sĩ vì tránh việc có chuyện xấu phát sinh, cũng giẫm chân ga, tức tốc chạy xe về hướng khách sạn, chỉ là vừa đến cửa khách sạn, cô phát hiện Mộ Sở Văn có điểm bất thường.

"Cô làm sao vậy?" Nữ vệ sĩ nhảy xuống chỗ tay lái, sau khi mở cửa xe ra, chỉ thấy sắc mặt của Mộ Sở Văn đỏ bừng, rõ ràng không khí trong xe bật điều hoà lạnh vậy mà trên trán cô lại không ngừng đổ mồ hôi.

Mộ Sở Văn xấu hổ lắc đầu, vô lực dựa lưng vào ghế, bên dưới áo cưới màu trắng hai chân không khống chế không nổi mà phát run.

"Tôi gọi cho ông chủ đến đón cô *!" Nữ vệ sĩ nhanh chóng cầm điện thoại chuẩn bị gọi, lại bị Mộ Sở Văn ngăn trở.

"Không cần..." Cô yếu ớt nói, tay ôm bụng, không dám nói ra sự thật.

Mật đạo của cô tựa hồ như đang bị một dương v* t thô to tiến vào, khi thì trống trải khó chịu, khi thì phong phú làm cho cô muốn thét chói tai, nhưng mà rõ ràng sau khoang xe chỉ có một mình cô, vậy mà cô lại cảm giác được rất rõ ràng có một người đàn ông vô hình tồn tại mãnh liệt ra vào bên trong cơ thể cô, hơn nữa loại này kích thích càng ngày càng mãnh liệt, cơ hồ muốn làm cô sượng đến ngất lịm.

"Vì sao lại như vậy? Vì sao..." Cô cúi đầu thống khổ nhìn chằm chằm áo cưới màu trắng, lại ngẩng đầu lên đã không nhìn thấy nữ vệ sĩ đâu, mà trước mặt lại là khuôn mặt của Yến Sở đang như phùng phùng lửa giận.

"Thích không?" Yến Sở lạnh lùng hỏi, nhìn chằm chằm hạ thân cô, phảng phất có thể xuyên thấu qua áo cưới mà nhìn thấy bộ vị tư mật phía dưới đang bị tra tấn.

"Vì sao lại... Như vậy? Rốt cuộc anh... đã làm gì... với tôi?" Cô thống khổ nắm chặt áo cưới để giảm bớt sự thống khổ bên dưới.

Yến Sở cười lạnh hướng bụng dưới của cô nói: "Tôi bỏ vào trong người cô một thiết bị theo dõi, cả đời này cô đừng mong trốn thoát khỏi lòng bàn tay tôi!"

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34-1: Tôi tìm cô để tiết dục 1

☆, 34, tôi tới để tìm cô tiết dục

"Anh muốn làm gì?" Mộ Sở Văn vô lực kéo áo cưới lui về sau, thật sự chịu không nổi hạ thể bị hành hạ, cuối cùng mở miệng cầu xin nói: "Để cho nó dừng lại, được không? Cầu... xin anh đấy!"

"Theo tôi thì tôi sẽ làm cho nó dừng lại!" Yến Sở cúi người vào trong xe muốn kéo cô ra, cô lại lui về sau chọc tức hắn, nhẫn nại sắp hết, hắn trực tiếp chui vào trong xe bắt lấy tay cô ôm cô rời khỏi, lại bị chân vấy làm vương vãi.

Mộ Sở Văn lấy đó làm may mắn vì có thể có cơ hội để hít thở, còn chưa kịp thở đã thấy hắn thô lỗ xé một cái, "xoẹt" một tiếng liền khiến chiếc váy tách một đường từ trên xuống dưới, chỉ còn lại một mảnh nhỏ bên trong miễn cưỡng che được một nửa đùi và nửa ngực phía trên.

Đề hai vai cô cố định trên ghế, Yến Sở nhìn thẳng vào mắt cô hỏi: "Tại sao lại gả cho tên họ Nghiêm kia? Cô nghĩ như vậy là có thể thoát khỏi tôi sao?"

"Hắn đối với tôi rất tốt, tốt nhất anh hãy buông tôi ra bằng không..." Cô hơi lui ra phía sau nhưng trong xe chật chội đều bị hắn khống chế.

"Bằng không cái gì? Cô muốn làm gì với người anh trai này?" Yến Sở cố ý vuốt ve cằm của cô, nói ra một tin tức khiến cho cô kinh ngạc.

Tuy hắn không biết Mộ Trung Kiệt đã nói cho cô biết rồi hay chưa nhưng nhìn thấy cô hoang mang như thế này thì hắn là chưa biết gì về việc đó.

"Cô sinh ra cùng thời điểm với Yến Minh rồi bị mẹ tôi tráo đổi, à, không đúng! Phải nói là mẹ của tôi cũng chính là mẹ của cô *, phải nói là mẹ của chúng ta *! Bằng không, cô nghĩ làm sao mà cô với Yến Minh lại khéo trùng ngày sinh nhật nhau như vậy?" Nhắc tới Yến Minh, Yến Sở lập tức bắt được biến đổi sắc mặt trên mặt của Mộ Sở Văn.

Cô thật sự khắc sâu em trai hắn đến thế sao!

Một cổ đồ kị tức thì bốc lên, hắn nhanh chóng siết lấy cằm cô: "Đừng nghĩ là hôm nay tôi đến đây chỉ vì muốn thuyết phục cô tin điều tôi vừa nói là sự thật. Chuyện đến nước này tôi đã sớm không cần cái mối quan hệ anh trai em gái nữa rồi! Tôi tới tìm cô để tiết dục!"

"Không được như vậy! Anh... A!" Mộ Sở Văn muốn trốn tránh xâm phạm của hắn, lại không có chỗ nào có thể trốn, trong đầu tràn ngập lời hắn vừa nói, anh trai em gái sao? Hạ thân bị hắn xâm phạm tới.

"Cô..." Yến Sở vừa kéo phần váy còn lại của cô xuống liền dừng lại động tác, nhìn chăm chăm vào hạ thân cô, quần lót hình chữ T, nắm nắm chặt nắm đấm, tức giận đến phát run, sau khi ổn định cảm xúc liền hỏi: "Là hắn bắt cô mặc thứ này?"

"..." Mộ Sở Văn vẫn chìm đắm trong đạo lý luân thường, bỗng hắn đột nhiên ghen lại có chút trờ tay không kịp.

Hắn nói hắn là anh trai của cô, vậy mà lại chất vấn cô như là người yêu, hắn thật sự là anh trai của cô sao? Yến Triết thật sự là em trai của cô sao? Cô thật sự không phải là do bố cô sinh ra? Khó trách từ nhỏ đến lớn cô cảm thấy ánh mắt mà bố nhìn cô cứ như là đang nhìn người yêu...

"Nói nhanh!" Yến Sở kích động nắm lấy ngực trái, phát điên lên: "Cái áo ngực chết tiệt này cũng là hắn bắt cô mặc à?"

"A! Anh buông tay! Đau quá..." Cô đỏ mặt muốn tránh bàn tay của hắn, áo cưới bị hắn xé rách rồi, lộ ra chỉ có hai miếng băng dán nhỏ nhỏ chỉ đủ che đi đầu nhũ hoa, cô tức khắc theo bản năng đưa tay lên che.

Yến Sở kéo tay cô, nhìn chăm chăm hai mảnh dán ngực hét lên: "Tên biến thái họ Nghiêm kia cứ nhiên lại để cô mặc cái thứ này!"

Người đàn ông này cùng với Nghiêm Giản Kiệt đều mang đôi phượng là biến thái, chẳng lẽ bọn họ đều không có ý thức được rằng chính bản thân bọn họ mới là loại biến thái nhất sao?!

Na: hơi mệt nên Na cất chương đến đây nhé. Chúc mn ngủ ngon.

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34-2: Tôi tìm cô để tiết dục 2

Mộ Sở Văn sợ hãi hướng về phía cửa sổ xe, cô vĩnh viễn không đoán được hành động tiếp theo của hắn sẽ là gì, cô chỉ có thể là xác định được rằng hắn sẽ không để cho cô thoải mái hơn!

"Cô... Không được dùng ánh mắt như thế nhìn tôi! Không được sợ tôi!" Yến Sở bị sợ hãi cùng chán ghét trong mắt cô kích thích sự giận dữ, bá đạo rống lên: "Tôi muốn cô là của tôi! Chỉ của riêng tôi. Không được gả cho bất luận kẻ nào khác!"

Cô hoảng sợ lắc đầu, không biết dùng từ gì để đáp lại người đàn ông này

Hắn kéo hai mảnh nhỏ che trước ngực cô ra, điên cuồng mà vuốt ve nhũ hoa của cô, một tay cời quần ra, lấy vật hùng tráng của mình hướng tiểu huyết của cô mà đặt lên đó, quần lót chữ T không thể ngăn cản được sự ma sát của hắn.

"A! Không cần! Chúng ta không thể! Không cần..." Mộ Sở Văn khóc lóc cùng giãy dụa, cuối cùng chỉ có thể xụi lơ chết ngất ở dưới thân thể của hắn.

lúc tỉnh lại, cô đã không ở trong xe, đưa mắt nhìn bốn phía, cô lập tức nhận ra nơi này chính là mặt thất mà trên ma quỷ kia đã lăng nhục cô.

Khung hoảng vừa ập tới, cô liền bắt lực phát hiện thân thể bị trói chặt trên khung sắt hình chữ "Đại", trên người chỉ còn chiếc quần lót hình chữ T.

*chữ đại: 大

"Ừ...umm..." Mộ Sở Văn muốn mở miệng cầu cứu, lại tuyệt vọng phát hiện miệng bị nhét bởi một hòn bi sắt.

Bên trong căn phòng vô cùng yên tĩnh, ngay cả bên ngoài có tiếng bước chân người đi qua đều có thể nghe được rất rõ ràng, nhưng nghe được tiếng bước chân dưới loại tình huống này cô lại không cảm thấy may mắn, bởi vì đây là mật thất của Yến Sở, trừ hấn ra thì cũng sẽ không có ai có thể đi vào!

Nghĩ đến đây, cô tuyệt vọng nhắm mắt lại, chờ đợi lại một trận tra tấn sau khi cánh cửa kia mở ra.

"Chị thật sự ở trong này!" Cửa truyền đến thanh âm quen thuộc khiến cho cô mở mắt ra.

Không phải Yến Sở, là Triết!

Cô vẫn còn nhớ rõ ràng tiểu tử miệng còn hôi sữa này đã làm nhục cô như thế nào...

"Um um..." Cô mở to hai mắt lắc đầu, hoảng sợ nhìn này chằm chằm cậu ta đang từng bước tới gần.

Nếu nói Yến Sở muốn từ trên thân thể cô tìm được khoái cảm, thì Triết lại là muốn trong quá trình ngược đãi cô thân thể tìm thấy khoái cảm, hai kẻ biến thái đều làm cô sợ hãi, hơn nữa sau khi biết rằng bọn họ cùng mình có khả năng có quan hệ huyết thống, loại xấu hổ cùng sỉ nhục vượt qua luân thường đại lý này khiến cho cô hận không thể chết đi.

"Anh cả thật sự là vô liêm sỉ! Biết rõ chị là..." Triết nói được một nửa liền ừ ừ im lặng, lẳng lặng cúi bỏ xiềng xích trên người cô, dè dặt cẩn trọng đỡ cô ngồi xuống dưới đất.

Mộ Sở Văn không rõ đàn ông này thiếu niên này tại sao đột nhiên lại hiền lành như thế.

"Nếu chúng ta không có quan hệ huyết thống, chị sẽ... Thích em chứ?" Hấn bất ngờ hỏi một vấn đề khiến cho cô kinh ngạc, càng khiến cho cô là không tưởng tượng được đó là lúc hấn hỏi những lời này thì trên mặt lại biểu hiện ngượng ngùng đỏ ửng.

Hấn lòi quả cầu sắt trong miệng cô ra, lẳng lặng nhìn cô, lại không có được câu trả lời, lại có chút áy náy và xấu hổ hỏi: "Nếu lúc trước em không khi dễ chị như vậy... thì chị liệu có cảm tình với em chứ?"

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Em muốn làm người đàn ông của chị

"Tôi không biết các người đang diễn trò gì, nhưng mà tôi biết, cả đời này tôi sẽ không bao giờ thích thứ biến thái các người!" Nói xong, Mộ Sở Văn vội vàng đẩy cậu ra *, bắt chập trên người trần truồng chỉ còn mỗi chiếc quần chữ T mà chạy đi.

Khi chạy qua giường với Yến Sở cô thuận tay túm một cái drap giường quần lấy quanh mình, nhưng lúc cô mở cửa phòng thì chân cô liền cứng đờ lại như nhìn thấy ma quỷ.

Yến Sở vừa mới chuẩn bị vào phòng thì cửa đã mở ra và một người phụ nữ đang cúi ngả vào lòng hấn, hấn tự nhiên không chút nghĩ ngợi liền dang hai tay ôm trụ cô: "Chạy trốn gấp gấp vậy? Có vẻ như là có người giúp đỡ?"

"Anh cả! Anh biết rõ quan hệ của chị ấy với chúng ta *, tại sao anh còn..." Lúc này Triết đã đuổi theo đến nơi, thấy anh trai mình đang ôm cái cô, trong lòng cậu cảm thấy rất khó chịu.

Yến Sở nheo lại mắt âm hiểm xẹt qua một tia ghen tuông: "Là Tiểu Triết à! Tiệp thể thông báo với em một tiếng, người phụ nữ này là của tôi, em tốt nhất đừng nữa để tôi nhìn thấy em chạm vào cô ấy!"

"Tại sao chị ấy là em gái ruột của anh mà anh lại có thể thích, chị ấy là cũng là chị gái của em mà em lại không thể thích?" Triết không chút che dấu mà bộc trực tiếng lòng mình.

"Hoá ra Tiểu Triết thích cô ta! Thật không hiểu nên vui mừng hay là nên phẫn nộ đây? Dù sao cuối cùng em cũng đã thích phụ nữ, nhưng lần đầu tiên thích phụ nữ lại là người phụ nữ của tôi, chuyện này nên làm sao đây?" Nói xong, Yến Sở dùng sức ôm bả vai của Mộ Sở Văn như thể tuyên bố quyền sở hữu.

"Chị ấy không thể! Chị ấy là em gái của anh! Nếu chị ấy có thể, vậy em cũng có thể thích chị ấy!" Triết không phục hét lên.

Mộ Sở Văn cũng nhịn không được: "Im miệng! Hai kẻ thần kinh này."

Hai người cùng quan hệ huyết thống với cô đang vì cô mà phát ghen, cô quần hận không thể tìm một cái lỗ để chui vào.

"Im miệng phải không? Tốt!" Yến Sở cúi đầu nhìn cô, nhìn chăm chăm gò má thanh tú của cô, khoé miệng nhếch lên một nụ cười tựa hồ như ma quỷ, nhanh chóng cúi đầu ngậm chặt môi cô, khiến cho Triết cắn tức vì không thể hôn cô.

"Anh cả ——" Triết cuối cùng nhìn không được tiến lên kéo bọn họ ra, trong mắt cậu tràn đầy nước mắt, kích động kêu lên: "Anh có thể thích chị ấy, em cũng có thể thích chị ấy! Anh có thể hôn chị ấy vậy thì em cũng có thể hôn chị ấy!"

Nói xong, cậu kéo Mộ Sở Văn đến bên cạnh, cúi đầu hung hăng mút lấy môi của cô.

Người đàn ông chưa trưởng thành này đã cắn hôn cô không chỉ một lần, cô sợ hãi đẩy cậu ra *, quyết định không lại để cho cậu làm thêm lần nữa.

"Tại sao? Tại sao anh cả hay anh hai đều có thể, chỉ có em không thể? Tại sao?" Triết tiến lên bắt lấy cánh tay của cô, chấp nhất truy vấn.

"Buông tôi ra! Tôi không muốn dây dưa với hai teen điên các người!" Mộ Sở Văn tránh cậu, nhưng vừa xoay người lại bị Yến Sở ôm vào trong lòng.

"Nếu tôi nói cho cô rằng tôi không phải là anh trai của cô, lúc làm tình với tôi có phải hay không cô sẽ sướng khoái hơn?" Yến Sở ở bên tai cô nói.

Không phải anh trai!!!

Mộ Sở Văn hoảng sợ tiêu hóa tin tức này, càng khiến cho cô khiếp sợ đó là tuy cô khó có thể mở miệng nhưng trong lòng lại vụt qua một tia vui mừng.

"Em thì sao? Em cũng không phải em trai của chị ấy đúng không?" Triết quan tâm là một vấn đề khác.

"Em?" Yến Sở quét mắt nhìn cậu một cái, lại đưa ánh mắt chuyển qua Mộ Sở Văn, góc độ nhìn xuống vừa khéo có thể khéo léo nhìn thấy rãnh ngực của cô, suy nghĩ độc chiếm nhất thời xâm nhập não bộ, hần lập tức nói: "Em nghĩ là trên thế giới sẽ có nhiều trùng hợp như vậy sao? Em đương nhiên là em trai của cô ấy rồi."

"Em không cần! Em không muốn làm em trai chị! Em muốn làm người đàn ông của chị!" Triết giống như đứa bé trai đang hờn dỗi, cầm lấy cánh tay của Mộ Sở Văn không chịu rời ra.

Thấy thế, Yến Sở đành phải hạ mặt cảnh cáo: "Tiểu Triết, em cũng không còn nhỏ, cô ấy cũng không phải là đồ chơi mà em có nhiệm vụ để đòi hỏi!"

"Em muốn chị! Nếu không thể thích chị thì em thà lập tức chết đi còn hơn!" Triết uy hiếp, hốc mắt đỏ lên tràn ra nước mắt, cậu tựa hồ như không thể buông cô ra.

Sau lần đầu tiên uy hiếp cô, cậu phát hiện bản thân dần dần tiếp nhận chuyện Yến Sở thích phụ nữ, cũng phát hiện bản thân tựa hồ không có mê luyến nào đối với hần, cho đến lúc cô cắt cổ tay vào bệnh viện, lúc đó cậu lại biết được mình là em trai của cô, bị thương khiến cho cậu không thể không đối diện với cảm giác của bản thân.

Lúc này, Yến Minh từ bên ngoài chạy tới, khẩn trương nói: "Không chạy nhanh đi còn đứng đây để chờ chết à! Bên ngoài biệt thự bị mấy trăm cảnh sát bao vây rồi!"

Chưa đầy một tiếng kể từ khi tân nương bị cướp đi, Nghiêm Giản Kiệt liên vận dụng quan hệ, mang theo mấy trăm cảnh sát đến bao vây biệt thự Yến gia đến cả con kiến cũng khó thoát ra, chính là hần đã quên mất một chuyện.

Khi hần thấy bầu trời trên đầu đột nhiên xuất hiện một chiếc máy bay tư nhân liền không chút do dự cướp lấy khẩu súng của viên cảnh sát bên cạnh hướng lên trời mà bắn.

"Anh! Anh điên rồi ư! Văn Văn có khả năng cũng đang ở trên đó!" Nghiêm Minh Lệ kéo cánh tay ngăn cản hần *.

"Anh không chiếm được thì người khác cũng mơ tưởng có được!" Nghiêm Giản Kiệt âm hiểm đẩy khuỷu tay cô ra, lên tiếng cảnh cáo nói: "Ai dám ngăn cản tôi, kết cục cũng sẽ giống như bọn họ vậy *!"

Nghiêm Minh Lệ sợ tới mức lui về sau vài bước, cho tới bây giờ cô chưa từng gặp một người anh trai hoàn hảo có gương mặt độc ác như thế, có thể thấy được anh ấy có bao nhiêu thống hận vì bị cướp Mộ Sở Văn đi, cũng có thể thấy được anh ấy yêu Mộ Sở Văn sâu đậm như thế nào.

"Tôi nhất định sẽ làm cho các người phải hạ cánh!" Nghiêm Giản Kiệt lớn tiếng nói, hướng trên đỉnh đầu máy bay bắn phá.

Na: chào các tình yêu, cũng gần một tuần chưa có chương mới rồi, hihi thành thật tạ lỗi với các nàng. Tại mấy hôm nay bận cây bộ Noblesse quá nên không có thời gian edit. Thôi thì mai có chương mới nha

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 36: Ái muội trên không

Trên máy bay chỗ tay lái, Yến Minh khẩn trương chốt mở, không rảnh rỗi để bận tâm đến chuyện khác, phía sau Yến Sở với Yến Triết một trái một phải ngồi bên cạnh Mộ Sở Văn, mà cô vẫn bọc trên người cái drap giường, chặt vật hơi lùi về phía trong.

Vừa nghe thấy tiếng súng, Yến Sở cùng Triết đều theo bản năng ôm lấy Mộ Sở Văn, bàn tay hai người đàn ông lơ đãng đụng vào nhau, bọn họ liếc mắt nhìn nhau một cái trong im lặng, sau đó càng dùng sức ôm lấy Mộ Sở Văn hơn.

"Này! Các người... Ôm chặt quá rồi! Các người... A!" kháng cự của cô bị âm thanh thủy tinh vỡ vụn cắt ngang khiến cho cô sợ tới mức hai tay che lỗ tai, cô thật không ngờ Nghiêm Giản Kiệt chỉ vì không thể kết hôn với cô mà có thể gây chiến thế này.

Yến Minh một bên khăn trương lái máy bay, một bên nghiêng mặt qua nói với người phía sau: "Các người đủ rồi đấy. Không cần phải ôm Văn Văn như vậy đâu! Bằng không dỗi cho các người lái đấy *!"

"Anh hai! Trước tiên cứ rời khỏi đây rồi nói chuyện này sau! Tên hoh Nghiêm kia chỉ sợ là muốn đổi thành đại pháo để bắn chúng ta mất!" toàn bộ thân thể của Triết cơ hồ đều áp vào cơ thể của Mộ Sở Văn, đồng thời lúc nói chuyện cậu còn nhân cơ hội cọ xát lên má của cô.

Không bao lâu, máy bay ra khỏi phạm vi có thể bắn của đám cảnh sát, Yến Sở im lặng không nói gì, -

Rốt cuộc có đến bao nhiêu kẻ muốn có được Mộ Sở Văn ngoài ý muốn như vậy chứ.

Cô chậm rãi nghiêng thân nhìn hắn, chỉ thấy hắn mười phần anh khí, gò má không ngừng chảy ra mồ hôi, bạc môi trắng bệch.

"Anh... Có chuyện gì sao? A..." Cô dời ánh mắt xuống bên dưới, liền thấy trên cánh tay trái của hắn máu tươi tuôn ra lấp tức hết rầm lên.

"Anh cả bị thương!" Triết hoảng hốt kêu lên, Yến Minh ở phía trước tay lái cũng hốt hoảng quay đầu nhìn ra phía sau, lập tức rút caravat của mình ra quăng xuống chỗ Mộ Sở Văn nói: "Văn Văn, mau

cầm máu cho anh ấy! Chỉ là bị viên đạn suýt qua thôi, dùng caravat ngăn miệng vết thương để cầm máu!"

"Được... được!" Thấy Yến Sở máu nhiễm đỏ cả drap giường cô đang quàng, cô run run hai tay tới gần hắn, nhưng lại không nhận ra drap giường trên nửa thân trên đã tuột ra đến lộ ra hơn phân nửa bộ ngực, cô chỉ là cẩn thận dùng caravat vòng qua cánh tay hắn, nhẹ giọng nói: "Sẽ hơi đau một chút."

Cho tới thời điểm cô dùng sức để thắt lại thì vẫn không nghe thấy Yến Sở nói gì cả, cô bất an ngẩng đầu liếc hắn một cái, tức khắc phát ra tiếng hét: "A —— mũi anh..."

"Cầm miệng!" Yến Sở xấu hổ cắt ngang lời của cô, xoay mặt hướng bên kia, nhanh lấy tay lau máu mũi.

Cẩn thận nhìn cái mũi cao thẳng của hắn, không có dấu vết bị thương nào, Mộ Sở Văn bỗng nhiên ý thức được nguyên nhân, cúi đầu một cái liền thét chói tai kéo cao drap giường bao quần nhanh người lại.

"Anh cả nhìn thấy cái gì mà chảy máu mũi vậy? Em cũng phải nhìn!"

(Na: cao thủ không bằng tranh thủ:))

Yến Triết tiến đến trước ngực cô, ra sức nhìn chăm chăm rãnh ngực như ẩn như hiện của cô, vừa muốn đưa tay kéo drap giường xuống đã bị Yến Sở rống: "Tôi bị thương, em còn có tâm tư chơi đùa sao!"

Thấy Triết lui về ngoan ngoãn ngồi lại, Mộ Sở Văn nhẹ nhàng thở ra, nhưng lập tức lại nghe thấy mệnh lệnh mà Yến Sở nói.

"Lại đây ngồi trên đùi tôi." Hắn không có nhìn về phía cô cô, nhưng thanh âm trầm thấp lạnh băng xen lẫn tiếng tạp âm máy bay chui vào lỗ tai cô.

Mộ Sở Văn nhú mày nhìn đùi hắn, cô có thể tưởng tượng ra được cơ bắp rắn chắc dưới lớp quần âu kia, còn có chỗ giao điểm giữa hai bắp đùi..

Không được nghĩ nữa! không được nghe! không được nghe...

Cô ôm chặt drap giường trên người, ngồi ngay ngắn giả bộ không nghe thấy.

Nhưng mà, Yến Sở cũng không tính sẽ dễ dàng buông tha cho cô, tay phải vòng qua đầu vai cô rồi kéo cả thân thể cô qua, một tay bá trụ eo nhỏ của cô, cách drap giường áp lên trên bộ ngực thịt mềm.

"Đừng như vậy! Anh đang bị thương!" Cô ngượng ngùng uốn éo người, xấu hổ nhìn nhìn qua hai người còn lại, càng cảm thấy mất mặt.

"Sao anh cả lại có thể như vậy?" Yến Minh và Triết đồng thời kêu lên, trong khoang máy bay đột nhiên nồng đậm mùi dấm chua.

Na: Định đi ngủ mà nhớ ra là chưa edit, nên ngồi dậy edit cho các nàng đây. Mìn ngủ ngon nhé ^^

Chương 37: Tiểu mèo hoang lại đi cắn người

"Tôi vì cô mà bị thương đổ máu, yêu cầu một chút phúc lợi thể này không tính quá đáng chứ? Hơn nữa tôi và cô lại không có quan hệ huyết thống, tôi chẳng qua một đứa trẻ bị vứt bỏ được mẹ các người nhặt về để lừa dối lão già thôi!" Yên Sở lãnh đạm nhìn về phía Triết, "Em là em trai ruột của cô ấy, đừng tơ tưởng nữa."

lời nói của Yên Sở giống như thẩm phán ra quyết định vô cùng dứt khoát, phán cậu lãnh án tử hình, nhưng cậu lại đau đớn không nguyện ý chấp nhận hiện thực này, Triết kích động lắc đầu: "Em không cần! Tại sao lần đầu tiên em thích một người khác phái thì cô ấy lại là chị gái của mình cơ chứ! Em không cần! Nếu đã như vậy, thà em chết còn hơn!"

Nói xong, cậu mở cửa một bên khoang máy bay, không chút do dự định nhảy xuống.

"Em điên rồi!" Mộ Sở Văn sợ tới mức nghiêng người muốn nắm lấy cậu, lại nắm lấy không khí, may mắn là Yên Sở kịp thời kéo lấy quần áo của cậu ngã song xoài xuống.

"Anh thừa nhận cả hai chúng ta đều có thể thích người phụ nữ này, em cùng cô ấy cũng không có quan hệ huyết thống, đủ chưa?" Hấn không cam lòng quát, thấy Triết mặt vui sướng, hấn lại lập tức ném ra cảnh cáo: "Nói cho em biết chân tướng này không có nghĩa là em có thể muốn làm gì với cô ấy thì làm, nếu em dám ở trước mặt anh cùng cô thân mật thì không cần em đi tự tử, anh trực tiếp sẽ giết chết em!"

"Nói như vậy, chị ấy và ba anh em chúng ta đều không có quan hệ huyết thống?" Triết kích động muốn chạy lại gần Mộ Sở Văn, lại bị Yên Sở đá một phát bay ra xa.

"Aizzz..." Yên Minh thở dài, càng khiến cho tâm tình Yên Sở khó chịu, hấn dùng lực đánh vào ghế lái, quát: "Em than thở cái gì? Nếu không nể tình anh em bấy lâu nay của chúng ta thì em nghĩ anh sẽ vui vẻ chia sẻ phụ nữ với các cậu à? Hai đứa nghe kỹ cho anh, ai cũng không được thân thiết với cô ấy trước mặt anh, bằng không đừng trách anh không nể tình anh em."

"A? Sao vậy có thể như vậy được? Anh cả như vậy thật không công bằng..." Triết bĩu môi tỏ vẻ bất mãn.

"Không vừa lòng thì em liền nhảy xuống cho anh! Lần này sẽ không có người kéo em lại nữa đâu!" Yên Sở lãnh khốc uy hiếp, một tay chiếm lấy Mộ Sở Văn đang ấn nhấn im lặng.

Lão đại cùng lão Tam đúng là biến thái, cô không nghĩ tới loại thời điểm mà Yên Minh khoanh tay đứng nhìn cô như thế này, bọn họ một mặt nói bản thân muốn chiếm hữu cô, nhưng lại chưa bao giờ hỏi qua cô có đồng ý hay không, giống như cô là một con rối biết nói, mặc cho bọn hấn bài trí!

Nghĩ đến đây, Mộ Sở Văn càng cảm thấy phẫn nộ, quay về hướng Yên Sở tát một cái, không để ý vết thương trên cánh tay trái của hấn mà đẩy hấn ra.

Triết bị hành động đột ngột của hấn cho đông cứng nói không ra lời, Yên Minh nghe thấy thanh âm cũng không dám tin quay đầu nhìn ra phía sau, nhưng biểu cảm từ trên mặt bọn họ thì anh cũng phần nào đoán được nguyên nhân.

"Cô... Dám đánh tôi?!" Yên Sở tức giận nhìn chằm chằm khuôn mặt nhỏ nhắn quật cường của cô, nửa ngày mới phun ra một câu nói.

Nhưng là, trong lòng hấn không thể không thừa nhận một cái tát này làm gò má hấn đau đến nóng bừng đồng thời cũng khiến cho hấn vô cùng hưng phấn.

Tiểu mèo hoang của hấn lại đi cắn người!

Na: Chương sau có H, ngay trên máy bay. À thêm vào đó đạo này bạn cây bộ Noblesse quá nên hơi chênh mảng việc edit, xin lỗi mọi người. (trả lời mấy bạn hôm trước có hỏi, Noblesse là truyện tranh nha, đối với mình thì khá hay, nhưng với mọi người thì tùy ha. Mỗi người mỗi gu mà.)

Câu hỏi để mai có chương mới đây: Em trai cùng cha khác mẹ của chị Văn tên là gì?

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Làm tình trên máy bay

sau khi tắt Yến Sở một cái, Mộ Sở Văn lại đột nhiên sợ hãi, ánh mắt nhìn xuống vết thương trên cánh tay của hắn, xấu hổ và giận dữ của cô dần dần thành áy náy.

"Tôi không phải là đồ chơi của các người! Không phải là các người muốn như thế nào thì làm như thế đâu! Trước khi các người quyết định thì ít nhất phải hỏi ý kiến của tôi một chút chứ..." Cô cúi đầu ủ rũ lên án.

Vừa nói xong, ba người đàn ông trong khoang máy bay đều trầm mặc.

Yến Sở yên tĩnh đánh giá cô gái bé nhỏ lại chứa ý niệm quật cường, khó có được tâm bình khí hòa nói: "Tốt, vậy nói suy nghĩ của cô đi, cô muốn ở cùng với ai?"

"Tôi..." Cô nhìn hắn một cái, lại dời ánh mắt đến Triết, lại nhìn Yến Minh ở phía trước, cuối cùng lại cúi đầu không nói gì.

Thấy thế, Yến Sở tức giận siết lấy cằm cô: "Không được nhớ tới tên họ Nghiêm kia!"

Mộ Sở Văn mím môi, mở to đôi mắt nhìn thẳng hắn không tiếng động.

"Cô thực sự nhớ đến hắn!" Yến Sở lại bị ghen tuông bùng nổ, cánh tay dời khỏi cằm mà nắm chặt cổ của cô, nhưng thấy trong mắt cô lóe lên ánh nước, hắn liền bắt lấy cánh tay của cô đem cả thân thể cô kéo vào ngực mình, chân dài duỗi ra cường ngạnh tách hai chân cô ra, khiến cho cô dạng hai chân ở trên đùi hắn, xấu hổ mà đối diện hắn.

Ngoài Drap giường ra, cô chỉ mặc như không mặc một cái quần lót hình chữ T, lúc này ngồi lên chân hắn, cách biệt với thân thể hắn tchỉ có một lớp vải quần của hắn mà thôi, cô có thể rõ ràng cảm nhận được hạ thân của hắn đang cọ lên qua quần chạm vào cửa huyết của mình.

"Buông ra tôi!" Cô xấu hổ kêu lên, không dám tưởng tượng hắn lại ở trước mặt hai người em trai xâm phạm cô, hơn nữa rõ ràng hắn bị thương lại có thể sử dụng một bàn tay dễ dàng khống chế được thân thể của cô, sự cách xa về sức lực này thật sự làm cô nổi giận.

"Anh cả..." Yến Minh mang theo ngữ khí khẩn cầu, ý đồ khuyên can hắn, đáng tiếc Yến Sở không muốn nghe, hắn trực tiếp hướng anh mà quát: "Em chuyên tâm lái máy bay thôi!"

Đảo mắt thoáng nhìn Triết đang tham lam ngó nhìn xương quai xanh của Mộ Sở Văn, Yến Sở lại hướng cậu quát: "Quay mặt chỗ khác! Lúc anh và cô ấy làm thì không đứa nào được nhìn."

Nghe vậy, Triết cũng chỉ biết thuận theo xoay mặt đi, lỗ tai lại hận không thể áp vào bên miệng Mộ Sở Văn để có thể nghe thấy cô rên rỉ.

"A tên dã man này! Buông ra tôi!" Mộ Sở Văn bất lực đánh đắm tám ngực rộng của hắn, đôi bàn tay trắng như phấn cứ đánh tứ tung trên người hắn như trúng chọi đá, chỉ đau chính cô.

"Để xem từ nay về sau cô có còn dám nghĩ về người đàn ông khác ở trước mặt tôi nữa hay không!" Yến Sở một tay chế trụ cô hai tay cô ra phía sau, làm cho cô phải cong người ưỡn hai bầu ngực ra trước mặt hắn.

Mộ Sở Văn hổ thẹn mặt cúi thấp mặt không muốn nhìn thẳng hắn, lại bị hắn cúi đầu khế cắn ngực phải của cô, ngửa đầu ngậm lấy nhũ hoa.

"kéo khóa quần của tôi ra, bằng không tiếp theo cái miệng sẽ rất đau đấy." Hắn ở bên tai cô thấp giọng uy hiếp, may mắn có thanh âm cánh quạt máy bay che giấu tiếng ngậm kêu của cô.

*Na: chả biết ông nói miệng trên hay miệng dưới nữa T_T

"Không cần! Buông ra tôi!" Mộ Sở Văn nhúc nhích cái mông muốn thoát lui, lại bị Yến Sở dùng bàn tay to chế trụ phía sau, hắn lại cúi đầu hung hăng cắn nhũ thịt của cô, đau đến mức cô phải kêu lên: "Nhả ra! Văn cầu anh nhả ra! Tôi kéo ra là được mà!"

Đợi hắn buông lỏng miệng, cô mới không tình nguyện đưa tay xuống sờ hướng quần lót của hắn.

"Móc ra cần vật." Hắn buông lỏng tay của cô, ghé miệng bên lỗ tai cô nói ra yêu cầu thứ hai, nhịn không được ngậm chặt viên tait inh xảo của cô, khiến toàn thân cô tê dại.

"Này... là cái này đúng không?" Cô giả ngu hỏi, vành tai sớm đã vì xấu hổ mà đỏ ửng.

"Chính là nó, thứ khiến cho cô phải lớn tiếng mà khóc thét!" Hắn cố ý nói trần trụi rõ ràng, thấy cô hít sâu một hơi, liền ân cần nhắc nhở: "Hắn là cô sẽ không hi vọng rằng của tôi chỉ dừng lại ở trên ngực của cô thôi chứ?"

Uy hiếp như vậy đủ để khiến cho cô làm ra chuyện hổ thẹn, bởi vì vừa rồi thật sự hắn cắn cô đau quá!

Nhưng là dương v*t của hắn nóng quá, phảng phất có thể làm cho tay nhỏ của cô bị bỏng, cô móc ra một cái liền lập tức rút tay về, không dám chạm vào nhiều hơn dù chỉ một giây.

"Tốt, cô có thể đứng lên rồi." Yến Sở cười nói ra một cái cô không dám tin nổi đại xá này, cô chần chờ vài giây sau đó mới cẩn thận chậm rãi nâng mông đứng lên.

"AAaa!" Cô trúng kế!

Mông vừa nhấc khỏi đùi hấn, hấn liền dùng lực đè vai ép cả người cô xuống, khiến cho cô tiểu huyết đáng thương nuốt trọn dương v*t của hấn chuẩn xác đến từng milimet.

Từ lúc bị hấn cắn vú, sau đó lại mơ trón lỗ tai đã khiến cho d*m thủy ở dừng đạo khí khao chảy ra, nhưng khi bị dương v*t thô to không hề báo trước đột nhiên đâm vào vẫn là làm cho cô kinh hãi thất hồn, chờ tới khi cô phục hồi tinh thần lại, thời điểm nhận ra cái gì đã xảy ra thì Yến Sở đã bắt đầu tăng tốc tiến công rồi.

"A! A! Anh... A, này a, cái... hư... a... xấu...aa! A..." Mộ Sở Văn bị làm đến không thể nói trọn câu, thân thể theo nhịp điệu hấn tiến công ra vào cao thấp, drap giường sớm đã rơi xuống, lộ ra thân thể trần truồng, quần lót chữ T nỏ chỉ như sợi chỉ lệch sang bên hông làm tạo nên kích thích.

Triết ở một bên nghe thấy cuộc vui, nhiệt huyết sôi trào, Yến Minh lại tâm tình phức tạp, một bên lo lắng cô chịu không nổi sự tức giận của anh cả, một bên lại khát vọng muốn nhìn thấy biểu cảm rên rỉ của cô lúc này.

"Ồ trước mặt tôi không được nhớ tới người đàn ông khác, nhất là tên họ Nghiêm!" Lừa nóng rút ra cắm vào mặt huyết, Yến Sở không quên nói ra yêu cầu kia với cô, cái tên cướp đi lần đầu tiên của cô luôn luôn là một cái gai trong lòng hấn!

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Rên rỉ phóng đảng đầy nhà

máy bay tư nhân đáp xuống ở một tòa yên tĩnh trên một hòn đảo nhỏ, đây là một khu vực thuộc lĩnh vực bất động sản của Yến Sở, trên đảo ngoài việc người làm vườn đứng giờ mỗi tuần đều tới đây trồng rau quả thì bình thường căn bản không có người sẽ đến.

Nhưng mà, Mộ Sở Văn tạm thời còn không có cơ hội hưởng thụ hòn đảo nhỏ này, trước lúc xuống máy bay đã bị Yến Sở làm đến hôn mê, bây giờ đang nằm trong một ăn phòng nhỏ tinh xảo sát biển.

Ngồi ở mép giường về mặt người đàn ông hạnh phúc hưởng thụ dung mạo của cô, ngẫu nhiên khẽ vuốt một lọn tóc thẳng dài của cô, ngẫu nhiên lại khẽ chạm vào môi anh đào mềm mại, có chút ngốc nghếch trẻ con cong lên khoe miệng.

Có hai người đàn ông cao lớn đang đứng bên ngoài phòng, một người ủ rũ, một người nắm chặt tay che giấu sự tức giận.

"Dựa vào cái gì mà có thể để một tên nhóc như nó ở bên trong một mình?" Yến Sở nhìn xuyên thấu qua một phiến cửa sổ nhỏ nhìn thấy Yến Triết đang ngồi ở bên giường cơ hồ chảy nước miếng, bộ dáng của hấn hận không thể xông mà vào quăng cậu vào trong biển.

Yến Minh vỗ nhẹ bờ vai của hấn an ủi: "Lần sau rút kinh nghiệm, đừng bao giờ chơi trò oản tù tì với nó nữa."

"Em là người thứ hai, đương nhiên nói thật nhẹ nhàng!" Yến Sở càng thêm khó chịu, đem sự tức giận trút hết lên trên người anh.

Trước khi xuống máy bay, nhìn thấy người phụ nữ mà mình yêu lại một lần nữa vì làm tình quá sức mà bị ngắt, bọn họ lo lắng cô chịu không nổi ba người đàn ông cùng lúc làm cô nên đã quyết định từng người từng người thay phiên nhau, kết quả lại bị Yến Triết chiếm tiện nghi, mà làm anh cả như Yến Sở lại đẩy xuống cuối cùng, nhưng là người ra luật chơi, cho dù hấn không thích thì cũng không thể xấu xa mà nuốt lời.

Lúc này, qua khe cửa sổ nhỏ phát ra một tiếng rên rỉ, hai người ở bên ngoài phòng không khỏi muốn ngủm hô hấp, biểu cảm cũng trở nên nghiêm túc.

"Ừm a! Không cần... cậu là tôi!" Mộ Sở Văn yếu ớt nói.

Đan theo lời của cô cũng có thể tưởng tượng cảnh tượng lúc này bên trong phòng, toàn bộ thân thể cao gầy của Yến Triết đều áp ở lên người Mộ Sở Văn, hai tay đưa bốn tóc của cô, cúi đầu nhẹ nhàng ngậm chặt môi của cô.

"Không cần!" Mộ Sở Văn quay mặt, trong đầu còn khắc sâu sự đau đớn lúc bị cậu cắn, cô sợ hãi việc bị cậu chạm vào môi của cô!

"Không là chícó anh hai mới hiểu thế nào ôn nhu đâu." Nói xong, Yến Triết cúi người truy đuổi của cô mới, nhẹ nhàng ngậm chặt, giống như người yêu với nhau chậm chậm liếm mút, dần dần để cho sự run sợ trong lòng cô được an tâm bao phủ, thậm chí có chút thẹn thùng muốn đáp lại cậu.

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39-2: Rên rỉ phóng đặng đầy nhà 2

"Ừm..." Cô lại phát ra một tiếng ngậm khe, nụ hoa phấn hồng trước ngực bị cậu cắn mút, kích thích hai chuỗi điện lưu chạy dọc thân thể.

Khi bị ôm từ trên máy bay xuống dưới toàn thân cô vẫn chỉ mặc một cái quần chữ T, Yến Triết tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này để trêu chọc cô, ngón trỏ dài nhỏ của cậu mon trón vùng bụng bằng phẳng của cô, nhẹ nhàng éo đai mỏng quần chữ T lên, kéo đến khi cánh hoa biến dạng rồi nóng lên.

"Hóa ra phụ nữ lại xinh đẹp như thế này, thật không hiểu vì sao trước kia em lại có thể thích anh cả được? Là vì không gặp được chị Sở Văn sao?" Nói xong, Yến Triết hơi chút dùng sức xà quần chữ T một chút, cúi đầu vừa thấy mảnh vải trước cửa huyết sớm đã bị ngọc dịch của cô tẩm ướt đầm.

Mộ Sở Văn hạ mí mắt không dám nhìn thẳng cậu, sợ cậu thấy ánh mắt bản thân đầy dục vọng, cô không biết đã xảy ra chuyện gì, chính là bị khiêu khích một chút, vậy mà lại trở nên ham muốn đầy mãnh liệt!

bắt đầu từ thời điểm nào mà cô lại trở nên dâm dăng như thế này? Đã thế người đàn ông này còn nhỏ tuổi hơn cô cũng có thể khơi mào tính dục của cô, chỉ vì lửa nóng của cậu áp trên người cô, chạm đến điểm mẫn cảm của cô.

"A ——" cô kêu một tiếng, không nghĩ tới cậu lại không hề báo trước liền chen vào bên trong, cô miễn cưỡng cảm nhận được thứ vĩ đại của cậu còn thô một chút so với Yến Sở, đợi cậu chậm rãi xâm nhập dừng đạo của cô, cô dần dần cảm thấy bụng truyền đến một cổ cảm giác đau nhức, giống như cự vật của cậu muốn chen vào tử cung của cô vậy, cô nhịn không được đau liền kêu lên.

"Anh cả anh hai có thể bắn trong chị, tôi cũng có thể cho chị." Yến Triết cười ngăn chặn hai chân cô khép lại, rút ra sau khi đâm phăm phăm như chặt củi, lại chậm rãi sáp nhập thẳng đến chỗ sâu nhất, mỗi lần tiến vào một tác động có thể cảm nhận được sự khít khao dừng đạo của cô đang co rút lại, tựa hồ như ngăn cản cậu xâm nhập, hoặc như là sợ hãi cậu rút ra.

"Á... Tôi... phía dưới... To quá! Tại sao cậu... Nhỏ hơn tôi... Lại... To như thế?" Cô khổ sở thừa nhận của cậu thô to quá mức, thể xác và tinh thần đều muốn phát điên, hi vọng có được càng nhiều thống khoái ma sát hơn nữa, liền không tự chủ được mà vận vẹo vòng eo.

"Chỉ nhìn qua chị Sở Văn thôi cũng thật muốn chơi chị đến chết!" Yến Triết nhìn bộ dáng xấu hổ của cô nói, đem hai chân cô dơ lên cao gác lên hai vai, hướng cô mà dùng hết thể lực đâm đi vào.

"A a a a..." Mộ Sở Văn theo động tác của cậu mà phát ra những âm thanh ngay cả bản thân cũng không từng muốn phát ra, căn phòng nhỏ phút chốc đều tràn ngập tiếng rên rỉ phóng đặng của cô.

Cô quên mất người đàn ông trẻ con này cũng là đệ nhất điển kinh của trường học, lấy thể lực cùng tốc độ của cậu tuyệt đối có thể đem cô thao đến hư, nhưng là ngoại trừ cậu ra còn có Yến Sở cùng Yến Minh...

Mộ Sở Văn đột nhiên xấu hổ vì vừa nghĩ tới hai người đàn ông khác, giờ phút này rõ ràng đã có một người đàn ông tinh tráng đang áp trên người cô, vô cùng mãnh liệt đánh phá tiểu huyết của cô, vậy mà cô cứ nhiên còn có lòng tham muốn người đàn ông khác, chẳng lẽ cô đã dâm dăng đến mức không có thuốc chữa nữa sao?

Trong phòng nhỏ liên tục không ngừng truyền ra tiếng kêu của Mộ Sở Văn, khi thì cao vút, khi thì than nhẹ, thanh thanh lọt vào tai, quanh quẩn tại trong tâm.

Yến Minh thờ dài một tiếng, xoay người tránh ra, bắt đắc dĩ ném một câu nói: "Em đi chuẩn bị cơm trưa, một lát nữa Văn Văn nhất định sẽ cảm thấy đói."

"Chết tiệt!" Yến Sở nhìn bóng lưng lom lom của cậu, nhìn thoáng qua ánh mặt trời trên đỉnh đầu càng thêm chói mắt, khó chịu nói một câu.

Còn phải đợi bao lâu tài năng đến phiên hắn đây? Rõ ràng ở trên máy bay hắn đã hung hăng làm cô ngứa đi rồi, tại sao hiện tại hắn lại muốn rồi?

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Cơm trưa lãng mạn

Đến giờ cơm trưa, Yến Minh đem vài món ăn nhìn hương vị đều có chút hấp dẫn tới, hồi lâu Yến Triết mới ôm Mộ Sở Văn yếu ớt chậm rãi đi ra.

Yến Sở bản không muốn nhìn bọn họ, nhưng sau khi Mộ Sở Văn bị Yến Triết hung hăng hôn một cái phát ra một tiếng than nhẹ, lại khiến hắn nhìn không được phải quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy Yến Triết vô cùng thân thiết ôm Mộ Sở Văn, một tay vòng qua vai cô nắm lấy một bên ngực, một tay vòng qua thắt lưng đặt tại trên mông cô, tính cách trẻ con cũng không làm mất đi khuôn mặt tuấn tú đẹp đẽ của cậu, ánh mắt dán tại khuôn mặt thanh tú tinh xảo đang ngửa lên của cô, bọn họ một người nửa thân trên trần truồng, một người mặc chiếc áo sơ mi rộng, từ xa nhìn lại giống như một giấc mộng ảo đẹp đẽ trên tấm áp phích, đáng chết!

"Đã hết giờ của em rồi! Để cô xuống rồi vào rừng bắt hai con thỏ để làm bữa tối đi." Yến Sở trên xuống nhìn cậu đều cảm thấy không vừa mắt, có ý ném cho cậu một cái công việc khó khăn.

"Hả? Tại sao lại là em đi?" Yến Triết mím môi kháng nghị, lưu luyến đặt Mộ Sở Văn ngồi trên ghế gỗ.

"Chẳng lẽ anh đi? Đáo là anh mua, em tưởng ở chỗ này ăn không ở không, không cần phải lao động gì sao! Không vừa lòng thì rút!" Hân hận không thể đá bay thẳng nhóc này, đặc biệt vừa rồi mới nghe thấy cậu cùng Mộ Sở Văn hoan ái ở trong phòng.

"Được thôi! Đi thi đi!" Yến Triết không tình nguyện nhìn hai người anh liếc mắt một cái, nhanh chóng hôn trộm lên gò má Mộ Sở Văn một cái rồi đắc ý né ra.

tâm tình Yến Sở vừa mới tốt một chút, định ngồi xuống lại nghe thấy Yến Triết hạ lệnh đuổi khách: "anh cả, bây giờ vẫn đang là thời gian quý báu của em và chị Sở Văn, muốn ăn cơm trưa thì anh đi về phía đông có phòng bếp."

"Em..." Yến Sở kém chút nữa tức hộc máu, hung hăng trừng mắt nhìn Mộ Sở Văn, hận không thể một ngụm đem cô ăn luôn, cuối cùng lại chỉ có thể tức giận đi ra.

Mộ Sở Văn kinh ngạc nhìn người đàn ông với ham muốn chiếm hữu siêu cường kia lại ngoan ngoãn rời đi, lại nhìn thấy Yến Minh đang lưu luyến ở lại, trong lòng không yên nhìn anh như đang trao đổi với nhau bằng ánh mắt.

Yến Minh nhìn ra được sự bất an của cô, xoa tay cô ôn nhu cười nói: "Đói bụng không? Ăn đi!"

Cô nhìn chằm chằm một bàn đồ ăn ngon, bụng đói réo ầm ĩ cũng không dám động đũa, cô sợ anh sẽ giống như anh trai và em trai của anh, sẽ cứ như vậy mà đột nhiên nhào tới làm cô đến sợ.

"Anh... Thực sự xin lỗi! Không thể bảo vệ được em trước mắt nha trai và em trai của mình, hai bọn họ dường như đã không cho em nghỉ ngơi chút nào, vậy mà anh lại..." Ánh mắt nóng cháy của anh chuyển qua khuôn mặt thấp thòm lo âu của cô, càng cảm thấy áy náy, một bên nhẹ vỗ về mu bàn tay cô, một bên trấn an nói: "Anh vẫn là anh như ngày xưa, em đừng sợ? Anh tuyệt đối sẽ không đối xử với em giống như bọn họ đâu."

Mộ Sở Văn bán tín bán nghi nhìn anh một cái, ánh mắt lại hướng về đồ ăn trên bàn, vẫn như trước không có động tay, trên thực tế thì cô đói nhưng khí lực đều không có, vừa rồi sớm bị Yến Triết thao biến thành toàn thân vô lực.

Yến Minh nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt yếu ớt của cô, chủ động xúc đồ ăn lên đưa đến bên miệng cô ôn nhu nói: "Để anh đút cho em ăn, có được không?"

Nhìn anh thủ thủ thì dường như sợ nói lớn một tiếng sẽ làm cô bị thương, nhiều ngay như thế đây là lần đầu Mộ Sở Văn cảm nhận được sự quan tâm che chở như vậy, một loại hạnh phúc bị chôn vùi đã lâu nháy mắt tràn đầy trong trái tim, nước mắt cô không tự chủ được rơi xuống.

"Em sao vậy? Có phải là anh đã nói sai gì rồi? Thật xin lỗi, thật xin lỗi, là anh sai, em đừng khóc có được không?" Yến Minh hoảng loạn buông đũa xuống, một bên vội lau đi nước mắt của cô, một bên không ngừng xin lỗi.

Mộ Sở Văn lắc đầu, yếu ớt nhìn anh mỉm cười: "Cảm ơn anh còn quan tâm em như thế."

"Cho dù có xảy ra chuyện gì anh đều sẽ không thay đổi tâm ý đối với em, từ lần đầu tiên nhìn thấy em vào bốn năm trước, anh liền ôm giấc mộng có một ngày sẽ được nấu cơm cho em ăn, nhìn thấy em vui vẻ ăn mỗi một món ăn mà anh làm, anh sẽ trở thành người đàn ông hạnh phúc nhất thế giới!" Nói xong, anh lại xúc lên một ngụm đồ ăn đưa đến bên miệng cô, nhìn cô há miệng nuốt vào trong miệng nhai kỹ nuốt chậm, khoe miệng anh nhẹ nhàng giờ lên, một sự hạnh phúc không tiếng động tràn lên.

"Yến Minh, kỳ thực em... bốn năm trước lần đầu tiên nhìn thấy anh thì em đã rung động với anh, chỉ là không xác định anh có thích em hay không, cho nên không dám mạo muội tiếp cận. Nhưng là bây giờ em lại biến thành..."

"Ừm..." Anh đặt nhẹ nụ hôn lên đôi môi mềm mại, ôn nhu nói: "Anh không cần quan tâm em biến thành cái, yêu nhau không nhất định phải làm tình, mà chính là nhẹ nhàng nắm tay em, im lặng ngắm nhìn em, chỉ như vậy thôi anh liền cảm thấy mỹ mãn rồi."

Trong đình hai người một bên cho nhau ăn thực, một bên thủ thủ tâm sự, đắm đuối tình tứ đưa mắt nhìn nhau, thật khiến người nhìn vào cảm thấy là một đôi tình nhân hạnh phúc.

Xa xa người đàn ông cảm ổng nhòm nhìn trộm hơi nghiêng đầu, không ngừng lớn tiếng nằng.

Yến Sở đặt ống nhòm xuống, siết chặt nắm tay nghiêng răng nghiêng lợi trừng mắt làm bầm lều bầu!" Mím cười dâm dăng! Nhu tình dâm dăng! Người phụ nữ dâm dăng! Ăn xong bữa cơm này xem làm sao tôi vậy trừng phạt cô!"

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Cảm thấy không đủ

Nhìn hai người ăn xong bữa cơm, cho đến lúc mặt trời lặn sau núi, hai người vẫn còn ngồi ở đó đối diện nhau rồi lau miệng cho nhau.

Yến Sở thật sự nhìn không nổi nữa, bước đi đến phía trước mặt bọn họ quát: "Đủ rồi đấy! Đã đến giờ rồi! bây giờ anh muốn dẫn người đi!"

Mộ Sở Văn đã nghe qua Yến Minh nói rằng ba anh em bọn họ muốn thay phiên nhau làm cô, nhưng Yến Sở đột nhiên hung thần ác sát chạy đến trước mặt cô vẫn khiến cho cô sợ hãi, cô còn chưa kịp mở miệng đã bị hất chế trụ tay sau đó kéo ra ngoài.

"Anh! Cô ấy chưa đi giày!" Yến Minh hét lớn đuổi theo, đã thấy Yến Sở khom người trực tiếp khiêng cả người cô lên trên vai, không quay đầu lại mà đi mất.

"Không cần như vậy! Thả tôi xuống dưới đi! Thả tôi xuống dưới..." Mộ Sở Văn gian nan đấm sau lưng Yến Sở, trên người cô lúc này kiện chỉ mặc một chiếc áo sơ mi nam rộng rãi nguyên bản chỉ che được một đoạn đùi của cô, hiện tại bị hất khiêng trên vai khom người lộ ra hơn phân nửa cái mông, quần chữ T vẫn dính đầy ái dịch của cả cô và Yến Triết kẹp chặt trong kẽ mông, thật sự xấu hổ không có mặt mũi mà nhìn người khác.

"Cô có sức để đi sao?" Yến Sở dừng bước lại, âm hiểm cười hỏi.

"Ừm! Tôi có thể tự đi được!" Lời vừa ra khỏi miệng cô liền hối hận, một câu này chẳng khác nào khẳng định rằng cô đã hồi phục sức lực, có thể thừa nhận hất thêm một lần cuồng tháo, cô chạy nhanh đến gần hất giải thích nói: "Tôi không phải là có ý đó..."

"Có ý đó hay không thì đến chỗ không có người cô sẽ biết." Yến Sở ném ra một câu đe dọa, tốc độ đi lại tăng thêm.

"Chỗ không người..." Mộ Sở Văn lặp lại của hất nói, trong lòng lại có điểm hưng phấn, thậm chí chờ mong xâm phạm của hất, ở nơi mà chỉ có hất làm cho cô phải lớn tiếng kêu rên.

Na: Ủa? vậy những gì anh Minh hi sinh vì chị, nghĩ cho chị là vô ích sao?

Nhưng là không lâu trước đó cô mới bị hất làm trước mặt hai người em trai trên máy bay, sau đó còn bị Yến Triết làm ở trong phòng...

Trời ạ! Chẳng lẽ cô đã biến thành loại phụ nữ tham lam nhục dục thể xác đến thế sao?

"Đúng! Đến lúc đó cô sẽ dâm dăng đem tiếng la vang vọng hòa vào đất trời! Cùng lắm đến chỗ phía trước kia tôi nhìn không được muốn làm trước một chuyện..." Nói xong, bàn tay to của Yến Sở trực tiếp thăm dò vào áo phía dưới somi của cô, không chút khách khí nắm mông thịt co giãn của cô, ngón tay dài kéo lấy chữ quần T kéo lên.

"Ách... Không cần như vậy... A! Thật là khó chịu..." Cô kẹp chặt hai chân lại, cánh hoa non mềm bị mảnh vải quần chữ T kéo khiến cho c mở ra hai bên trái phải, hoa hạch ở giữa bị cọ xát đến run run nóng lên.

Trên mặt đất đầy cỏ non và hoa dại, bọn họ chạy tới bờ biển, chạy tới tang đá màu xanh trên bờ biển.

Thanh âm sóng biển phảng phất như thể vì bọn họ sắp trình diễn một màn tình cảm mãnh liệt mà cất lên tiếng nhạc dạo.

Yến Sở đặt cô ở trên một khối đá lớn, ra vẻ thần bí nói: "Tôi mang cô đến chỗ xa như thế này là để nói cho cô biết một chuyện."

"Chuyện gì?" Cô mở to mắt nhìn hất, trong lòng vô cùng hưng phấn.

"Chính là..." Hất cúi người xuống, lấy đầu mũi thẳng cọ cọ đầu v* miễn cưỡng, "Mỗi một ngày bắt luận làm em bao nhiêu lần, mỗi một lần bắt luận làm em bao nhiêu lâu, anh đều cảm thấy không đủ!"

Na: Chương sau có anh Nghiêm, sau nữa có bạn Lý Hạc nha. hih

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Chỉ làm với hai người em trai

"Anh..." Mặt cô nháy mắt đỏ bừng lên, lại nói không nên lời.

"Lần này anh muốn lại thao em đến choáng váng lại thao tỉnh, để cho em đến cả nằm mơ cũng đều thấy một xuân với anh, anh sẽ khiến cho phen đá này nhuộm đầy d*m thủy của em! Để cho em sẽ không bao giờ thích người đàn ông khác nữa!" Nói xong, ngón giữa cùng ngón trỏ của hắn không báo trước mà sáp nhập vào tiểu huyết của cô, ở trong huyết chéch ra thành hình chữ V sau đó đâm đi lên.

"A... Không cần! A... Nghiêm Giản Kiệt!"

Yến Sở vốn tâm tình đang rất tốt, lại đang nghe thấy cô kêu to tên của người đàn ông khác thì nháy mắt bỗng bùng nổ.

"Người phụ nữ đáng chết này! Cư nhiên lúc đang bị tôi sáp nhập vào trong thân thể lại đi gọi tên của người đàn ông khác!" Lại còn là cái tên của người đàn ông mà hắn ký nhất!

"Nghiêm... A!" Mộ Sở Văn trừng mắt nhìn bóng dáng phía sau lưng Yến Sở không xa, nhưng cô còn chưa kịp kêu ra tên đầy đủ đã lại bị hắn cấm thêm một ngón tay quất to.

Yến Sở đang chìm trong sự tức giận, trong đầu chỉ tồn tại một việc duy nhất đó là người phụ nữ của hắn đang gọi tên của người đàn ông khác, đến nỗi không cảm thấy được có người đang tiến gần lại sát mình, vậy nên Nghiêm Giản Kiệt dễ dàng dùng con dao đâm hắn từ phía sau lưng ngắt đi.

"Anh có sao không?" Mộ Sở Văn cố hết sức đỡ lấy thân thể Yến Sở đang đổ ngã xuống, nhưng kiên trì chưa đến ba giây liền vô lực mặc cho hắn áp trên người mình, nhưng vẫn cảm nhận được hơi thở của hắn, cô mới có thể nhẹ nhàng thở ra nhưng không quên chỉ trích tên đàn ông thô lỗ trước mặt: "Vết thương của hắn vẫn còn chưa khỏi, sao anh có thể như thế thô bạo như thế!"

Vừa mới dứt lời, ngẩng đầu vừa khéo tiếp xúc với hai tròng mắt, nóng cháy của Nghiêm Giản Kiệt làm cho cô lập tức sợ hãi.

Nghiêm Giản Kiệt ngoảnh mặt làm ngơ đối với sự tức giận của cô, sau đó kéo lấy cổ áo của Yến Sở vùng tức giận vùng lên nắm đấm ở trước mặt cô.

"Anh... Sao vậy đến chỗ này?" Cô sợ hãi nhìn Nghiêm Giản Kiệt, thân mình không khỏi run run lui về sau, nhưng bị phiến đá phía lớn sau chặn đường đi, cô đành phải máy móc dịch dần theo mép đá bên cạnh.

Nhưng mà, Nghiêm Giản Kiệt một bước cũng không để cho cô động dậy mà chế trụ cô tay cô: "Vừa thấy tôi đến liền bỏ chạy, cô cùng với ba anh em bọn họ rốt cuộc đã làm cái gì?"

"Tôi..." Bị hắn vừa hỏi, trong đầu Mộ Sở Văn tức thì lướt qua những việc kích thích vừa trải qua của nửa ngày hôm nay.

Đầu tiên là Yến Sở dựa vào thiết bị truy tìm trong người cô mà khiến cho cô cả người bủn rủn trên đường tới khách sạn làm hôn lễ, bị cự vật của hắn giày vò đến hôn mê, sau đó bởi vì Nghiêm Giản Kiệt đuổi tới Yến gia, cô lại bị ba anh em bọn họ mang lên máy bay tư nhân, kết quả ở trên máy bay lại khó thoát khỏi Yến Sở cuồng đòi hỏi kia đến ngắt đi lần nữa, nhưng là sau khi tỉnh lại lại bị một tiểu nam nhân với tính lực tràn đầy T cường bức thêm một lần.

Tóm lại là cô không biết đã trả qua bao nhiêu giờ hoan ái, nghĩ đến hình ảnh mỗi một lần đâm đả, cô liền hổ thẹn không dám nhìn thẳng người đàn ông trước mặt mà vốn dĩ sẽ trở thành chồng của cô này.

"Không dám trả lời?! Có phải vị hôn thê thanh thuần đáng yêu của tôi quả thật đã làm cùng với cả ba bọn họ hay không?" Nghiêm Giản Kiệt dè dặt cô lại, lấy thân cao lớn đè cô ở trên phiến đá lớn, phần nộ chất vấn, dùng giọng nói ôn nhu để hỏi càng làm cho người nghe không rét mà run.

"Không có! Tôi..." Mộ Sở Văn chống lại ánh mắt buộc tội của hắn, biết rõ phía sau loại ánh mắt này rất nguy hiểm, đành phải thành thật khai báo: "Không phải làm với cả bọn họ... Chỉ hai..."

"Hai người đó bao gồm cả hắn đúng không?" Nghiêm Giản Kiệt hèn mọn đưa mắt nhìn Yến Sở vẫn hôn mê bất tỉnh trên mặt đất hỏi.

Mộ Sở Văn nín thở không dám trả lời, nhìn thoáng qua Yến Sở đang nằm ở trên thảm cỏ, căng thẳng không dám đối diện với Nghiêm Giản Kiệt.

Tên đàn ông gian nhân giả nghĩa đã điều động cả một ban cảnh sát để tiêu diệt máy bay của Yến gia, nếu để hắn biết cô đã làm với Yến Sở thì hắn nhất định sẽ không chút do dự mà giết Yến Sở mất!

"Tôi chỉ hỏi em hôm nay em có làm hay không, còn chuyện trước kia tôi tạm thời không sô do." Nghiêm Giản Kiệt nâng cằm cô lên, hơi thở nguy hiểm khiến cho cô vô hình có cảm giác áp bách.

"Không có." Cô cố giả bộ bình tĩnh, nổi lên dũng khí chống lại hai mắt của hắn.

"Vậy nghĩa là có!" Nghiêm Giản Kiệt nói ra cô, nổi giận dùng ngón tay chuyển hướng tới Yến Sở vẫn đang hôn mê.

Mộ Sở Văn vội vàng ôm lấy cánh tay hắn: "Là thật sự! Tôi chỉ cùng với hai người em trai của hắn... Làm qua."

Vốn dĩ Nghiêm Giản Kiệt đang nộ khí ngút trời, nhưng hai hòn bóng đảo mềm mại tròn trịa dán trên cánh tay làm hắn nhất thời hóa giận thành dục, mà khi hắn cúi đầu vừa thấy, mới chú ý tới cô đang mặc một chiếc áo sơ mi nam, mà bên trong cư nhiên còn không mặc nội y!

áo somi rộng trên người cô hơi nhỏ, hẳn không phải là quần áo của Yến Sở.

"Hừ! Vậy thì đưa tôi đi tìm hai người em trai không biết xấu hổ của hân!" Hân túm tay cô trực tiếp bước qua thân thể Yến Sở chuẩn bị rời đi.

Mộ Sở Văn âm thầm nhẹ nhàng thở ra, vụng trộm quay đầu nhìn chăm chú người đàn ông đang nằm trên đất, đột nhiên kêu to lên: "A----- Anh..."

"Xảy ra chuyện gì?" Nghiêm Giản Kiệt tức khắc dừng lại nhìn chăm chăm mặt cô, muốn quan sát mặt của cô có thể tìm được nguyên nhân khiến cô hét chói tai.

"Anh... anh làm đau tay của tôi rồi." Cô dè dặt cẩn trọng ngăn cản tầm nhìn của hân không nhìn thấy bàn tay to đang cầm lấy cổ chân của cô — đó là Yến Sở!

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Em trai ngây thơ đến đây

Không nghĩ tới hân lại nhanh tính như vậy, nếu bị Nghiêm Giản Kiệt phát hiện, bọn họ nhất định sẽ liều sống chết mà đánh nhau mất. Nhưng là cho dù cô vận vẹo mắt cá chân thế nào thì Yến Sở cũng không buông tay, cô lại lo lắng bị Nghiêm Giản Kiệt phát hiện, không đành phải cố gắng làm động tác chân nhẹ nhàng hơn.

Chính lúc muốn mở miệng để ra ám hiệu cho Yến Sở buông tay thì cô lại nghe thấy từ trên mặt đất truyền đến âm thanh khiêu khích của hân hỏi lại: "Rõ ràng là đã làm với tôi sao lại không nói? Trên khoang máy bay người phụ nữ rên la vì sung sướng đó chẳng lẽ không phải là em sao? Vừa rồi lúc tôi dùng ngón tay khiêu khích bên dưới mà kêu rên đó chẳng lẽ cũng không phải là em?"

Mộ Sở Văn đỏ hít hoi, sắc mặt như bị sét đánh, trắng bệch vô sắc.

"Mày nói lại lần nữa!" Nghiêm Giản Kiệt giận trừng mắt kiêu ngạo nhìn người đàn ông nằm trên đất, tay nắm chặt Mộ Sở Văn không nói rac hút nào.

"Tình tiết phản kích như thế tôi thật sự không nguyện ý chia sẻ với người khác đâu, chỉ là muốn nói cho kẻ đứng ngoài cuộc yêu để hân biết mà tránh xa ra thôi!" Yến Sở khinh thường liếc mắt một cái, đứng lên từ trên mặt đất, không chút khách khí chế trụ cánh tay còn lại của Mộ Sở Văn tuyên bố quyền sở hữu.

"Tôi là người đàn ông đầu tiên của cô ấy! Anh có tính là cái thứ gì mà dám chen vào!" Nghiêm Giản Kiệt một tay kéo eo nhỏ của cô, đem cả thân thể cô áp vào tự ngực mình.

"Là tôi để ý tới cô ấy trước, không cáo buộc anh là kẻ thứ ba cường gian đã là đại từ đại bị rồi! Còn nữa, việc anh chơi xỏ công việc của tôi ở nước Mỹ tôi còn chưa tìm anh tính sổ mà anh đã tự tới trước chui đầu vô lưới rồi!" Yến Sở càng quá đáng hơn so với hân, trực tiếp luồn tay vào ngực rồi xoa nắn ngực của Mộ Sở Văn, bàn tay to làm càn vuốt ve khiến cho nhũ hoa đứng lên.

Mộ Sở Văn xấu hổ đến không biết nên chui vào kẽ nứt nào, đã thấy hai người đàn ông đồng thời buông cô ra, công kích lẫn nhau.

"Ai nói anh để ý có ấy trước! Bốn năm trước, ngày đầu tiên cô ấy vào học đại học tôi đã để ý tới cô ấy rồi!" Nghiêm Giản Kiệt không phục phản bác nói, nhớ tới khi đó nghe thấy em gái nhắc tới cô gái tên Mộ Sở Văn này, tâm của hân lại nổi lên kích động tò mò như một thiếu niên mười tám tuổi.

"Đừng cuồng ngôn! Bốn năm trước ngày đầu tiên cô học đại học tôi đã biết cô ấy trước rồi!" Yến Sở tức giận hét một tiếng, một quyền trực tiếp hướng về phía mặt Nghiêm Giản Kiệt, hai người bắt đầu đánh nhau.

"Các người dừng tay! Dừng đánh nữa!" Mộ Sở Văn hét bảo ngưng lại nhưng không hề có tác dụng, cô vừa sợ hãi lại bất lực, bàn tay nhỏ bé cầm túm lấy áo somi trên người không tự giác lùi vài bước dẫm vào nước biển lạnh lạnh.

Cô bỗng nhiên ý thức được tầm quan trọng của hai người đàn ông này, một người là người đàn ông lấy đi lần đầu tiên của cô, cô vĩnh viễn sẽ không thể quên hân với tư thế oai hùng tung hoành ngang dọc cuồng nhiệt trên thân xử nữ; một người vào lúc đêm khuya không người, lần đầu tiên khiến cho cô cảm nhận được cảm giác kích thích của người khác phái, cái loại cảm giác kích thích này đã phảng phất muốn dẫn cô đi tới thế giới cực lạc...

Trời ạ! Bọn họ đang đánh nhau, trong đầu cô lại chỉ có hình ảnh tình dục!

Mộ Sở Văn lắc lắc đầu, vừa định lần nữa mở miệng ngăn cản bọn họ thì mắt cá chân cảm nhận được một bàn tay đang nắm lấy, cúi đầu liền thấy một bàn tay to gầy đang cầm lấy mắt cá chân của cô, một cái tay khác vươn ra từ trong nước biển, chụp vào cái chân còn lại của cô.

"Aaaa..." Cô rút ra chân, thất hồn lạc phách nhảy lên bờ, tiếng hét chói tai tức khắc gián đoạn cuộc chiến của hai người đàn ông, bọn họ nhanh chóng chạy tới chỗ cô.

Một cái đầu với mái tóc đen bóng ướt nhẹ nhàng xuất hiện từ trong nước biển, Mộ Sở Văn vẫn còn chưa hết hoảng sợ, tránh ở phía sau hai người đàn ông nhìn lên, cho đến khi cái đầu ngoi lên hẳn thì bọn họ mới nhìn rõ mặt của tên "quái vật nước" kia.

"Cậu là ai?" Nghiêm Giản Kiệt cùng Yến Sở đồng thanh nói, trong giọng nói không chút nào che giấu sự chán ghét cùng địch ý của bản thân.

"Lý Hạc!" Mộ Sở Văn cũng hoảng lên, nhưng cô lập tức vòng qua trước mặt hai người đàn ông đập vào trong nước, không quan tâm bản thân sẽ bị ướt mà trực tiếp dìm thiếu niên kia xuống.

Lý Hạc vừa chạm vào thân hình nữ tính của phụ nữ, hai tròng mắt lập tức sáng lên, nhưng cậu vẫn giả vờ vô lực tựa vào trên người cô, một bên thất thểu nói: "Chị, em... Cuối cùng tìm được chị rồi."

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Lời tỏ tình của em trai

☆, 44: Lời tỏ tình của em trai

"Mộ Sở Văn! Không cho em đi đâu!" Yến Sở phát hiện ra Lý Hạc đang giả vờ, chỉ tay vào bọn họ đang tiếp xúc thân thể kêu to lên: "Đây là đảo tư nhân của tôi! Không phải là chỗ mà các người đang nghĩ đến đâu." (Na: ngoài anh ra thì có ai nghĩ gì đâu @)

Nghe thế, Nghiêm Giản Kiệt khó chịu lên tiếng uy hiếp nói: "Anh cũng đã nhìn thấy qua trận thế mấy trăm hào cảnh sát cùng vây bắt anh rồi, anh cũng không muốn tôi kêu người tôi san phẳng cái đảo chứ?"

"Anh..." Nhớ tới cảnh vật quái đản lên trực thăng để chạy trốn, Yến Sở suýt nữa tức chết, nhưng hắn lập tức chuyển hướng sự tức giận về phía kẻ yếu thế hơn vừa từ trong nước ra: "Cậu không muốn chết cứ khỏi chỗ này cho tôi!"

Lý Hạc quét mắt thấy hai người đàn ông trước mặt, tự biết sức mình không thể sánh bằng bọn họ, liền vô lực ghé mặt nằm ở trước ngực Mộ Sở Văn, ủy khuất nói: "Chị, em bơi suốt mấy giờ liền mới gặp được chị, lúc đang bơi bị chuột rút suýt chút nữa chết đuối, chị sẽ không nhẫn tâm đuổi em đi chứ?"

Nói xong, cậu còn dùng sức hắt xì, khiến Mộ Sở Văn đau lòng ôm chặt cậu, muốn truyền cho cậu một chút hơi ấm, nhớ tới cảnh cuối cùng gặp mặt cô cầm lấy đèn bàn đập đầu cậu đến choáng váng, cô càng cảm thấy áy náy.

Thấy vậy, Yến Sở hờn dỗi nổi giận, tiểu tử miệng còn hôi sữa này rõ ràng kêu cô là chị, thế nhưng lại ái muội nằm trên người cô, qua lớp áo sơ mi mỏng đã ướt đầm còn dám ăn đậu hũ, cho dù là em trai ruột của cô cũng không thể như vậy được!

"Thằng nhóc kia là ai?"

"Cậu ta chả kêu cô ấy là chị đấy thôi!"

"Vậy tại sao ánh mắt cậu ta nhìn cô ấy cứ như tên háo sắc?"

"Hắn tên là Lý Hạc, không cùng họ với chị ấy, chẳng lẽ không phải là em trai ruột?"

...

Ở bên ngoài căn phòng nhỏ, bốn người đàn ông tuần dật bất phạm nhỏ giọng thảo luận, toàn bộ căn phòng tràn ngập một cỗ nồng đậm vị chua.

Trong phòng lại trình diễn hình ảnh chị em đầy ám muội —

"Chị em lạnh quá! Chị ôm em một cái được không?" Lý Hạc hung hăng hắt hơi một cái đáng thương tội nghiệp cầu xin nói.

"Để chị đi hỏi bọn họ lấy thêm chăn." Mộ Sở Văn đỏ mặt đứng dậy, lại bị Lý Hạc thò tay ra khỏi chăn kịp thời bắt lấy tay cô.

"Em chỉ muốn được chị ôm thôi. Toàn thân em hiện tại choáng váng, không có khí lực, có phải em sẽ chết không?" trong nháy mắt Lý Hạc toát ra vẻ mặt bất lực.

Mộ Sở Văn yếu lòng, lại ngồi trở lại bên giường, một bên thẹn thùng cầm lấy tay cậu đang nắm cổ tay cô kéo xuống dưới nhét lại vào trong chăn, một bên nhẹ giọng nói: "Em ngủ đi, chị sẽ ở đây cho tới khi em ngủ."

"Nếu em ngủ, chị sẽ đi tìm bọn họ sao?" Nghĩ tới bọn đàn ông bên ngoài căn phòng này đều có sắc mặt như hồng hình mồi, ánh mắt Lý Hạc bỗng nhiên biến trầm, cậu làm bộ ho khan vài tiếng, vô lực yêu cầu nói: "Chị luôn tại đây có được không? Em hi vọng khi tỉnh lại có thể nhìn thấy chị đầu tiên, được chứ? Em rất sợ sẽ giống như lần trước bị chị đánh choáng váng rồi sau khi tỉnh lại lại không tìm được chị đâu."

"Nhưng là..." Máy người bên ngoài chắc hẳn không sẽ đồng ý.

Mộ Sở Văn do dự nhìn ngoài cửa sổ một cái, còn chưa quay đầu, tay Lý Hạc liền nhanh chóng vươn ra khỏi chăn một tay nhấc lấy cô lên giường, xoay người đè cô ở dưới thân.

"Em.. Không phải..." Cô kinh ngạc dùng hai tay chống đẩy lên trên thân trần trụi nóng hổi của cậu, không biết tại sao cậu rõ ràng đang phát sốt mà còn có thể có sức lực lớn như thế.

"Chẳng lẽ chị nghĩ em đã lặn lội đi xa đến thế để gặp được chị chỉ vì chị là chị gái cùng huyết thống với em thôi sao?" Lý Hạc bắt được hai tay cô áp đến trên đỉnh đầu, cúi đầu lấy cái mũi khẽ chạm chóp mũi của cô, thờ gấp nói: "Là bởi vì chị luôn là người con gái mà em muốn chiếm lấy làm của riêng."

Tuy rằng sớm chỉ biết địa vị của bản thân ở trong cảm nhận của cậu, nhưng khi trực tiếp chính miệng cậu nói muốn chiếm cô làm của riêng, Mộ Sở Văn vẫn là tim đập rộn lên, không biết phải làm sao.

"Chẳng lẽ chị không thích em dù chỉ một chút sao?"

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Tình nhân là em trai

☆, 45, tình nhân là em trai

"chẳng lẽ chị không thích em một chút nào sao?" Lý Hạc ra vẻ bi thương rũ mắt xuống.

"Không phải, chị chỉ là..." Cô ngượng ngập không nói nên lời từ chối, mà trong lòng cô sớm đã không muốn từ chối cậu rồi.

Cậu và cô không có quan hệ huyết thống, hai người ở cùng nhau giữa thanh thiên bạch nhật thì ắt hẳn sẽ bị áp lực dư luận xã hội, nhưng bây giờ họ đang ở trên một cái đảo xa xôi, tựa hồ mọi quan hệ đều có thể phát sinh.

Hơn nữa Yến Sở cùng Yến Triết là hai đứa trẻ được mẹ đẻ cô nhận nuôi từ nhỏ, cũng không hề có quan hệ anh em huyết thống gì cả, cô và bọn họ đều có thể, vậy thì tại sao lại không thể cùng Lý Hạc chứ?

Trong lòng như thế nghĩ, Mộ Sở Văn đột nhiên cảm thấy bản thân thật tham lam, ngoài bốn người đàn ông có quan hệ phức tạp đang ở bên ngoài ra, cô tự nhiên còn muốn thêm một người đàn ông khác.

Lý Hạc cảm nhận được cô đang thất thần, cúi người đè lên bộ ngực đàn hồi của cô: "Nếu lúc này mà chị dám nghĩ người đàn ông khác, sẽ kích thích ta dục vọng muốn chị của em phát nổ đấy."

"Hic... chị không... Có." Mặt cô hồng hồng không dám nhìn thẳng cậu.

người em trai này không chỉ trên thân trần trụi, mà ngay cả hạ thân cũng không có cái gì che chắn, là lúc này quần áo trên người cậu đều ướt đầm chính cô đã cởi ra giúp cậu từng cái một.

"Chị nói dối! Em muốn trừng phạt sự không thành thật của chị!" Nói xong, Lý Hạc mở một nút thắt duy nhất trên somi của cô, cúi đầu ngậm chặt nụ hoa phấn hồng trước ngực cô.

"Ừm... A!" Cô than nhẹ đột nhiên hét một tiếng, không nghĩ tới cậu lại cắn đầu ngực của cô, một chút đau đớn này lại khiến cho cô hưng phấn không thôi, nhin không được ưỡn người muốn cho cậu ăn càng nhiều, càng dùng sức.

"Chị thật dâm dăng, thật quyến rũ người khác!" Lý Hạc cười khê càng ra sức nhào nặn hai bầu ngực của cô.

"Đáng ghét! Em không cần như thế... A... ừ... ừm..." Cô hờn dỗi khẽ rên rỉ, bàn tay nhỏ bé đặt lên bả vai cậu làm cho thân thể mình và cậu càng gần.

Từ lần đầu tiên gặp thiếu niên xinh đẹp này vào bốn năm trước, cô đã có một tia tâm động, nhưng là thứ tình cảm này luôn luôn bị đạo đức cùng với luân thường đạo lý đè nén, nhưng bây giờ thì cô không cần phải đè nén nữa, cô muốn hung hăng phóng thích!

Na: ahhi, định là hôm trước sẽ ra chương mới nhưng mà lại giận nhau với người yêu nên không có tâm trạng. Thành thật xin lỗi mọi người, vừa làm lành xong ☐

Bạn đang đọc truyện *Mật Ngọt Ướt Át* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

